

unfoldingWord®

Open Bible Stories

زبان مازندرانی

mzn

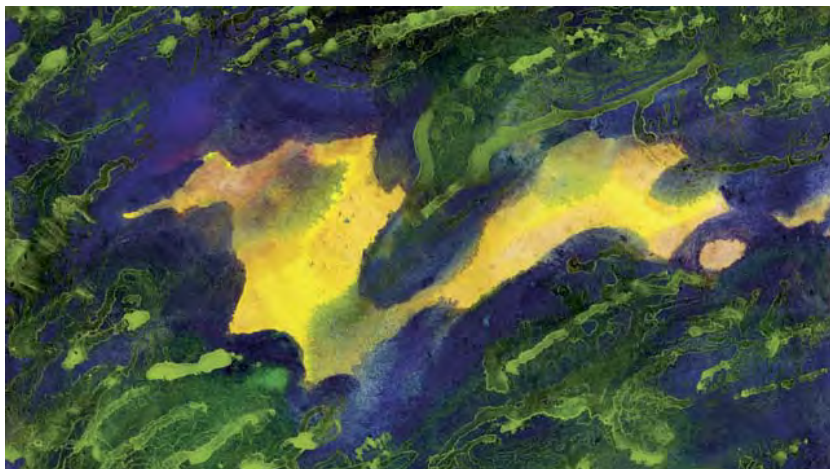
کتاب مُقدِّس چه دل پخواهی داستان

Open Bible Stories

5	۱- دیافری ین
14	۲- گناه دنیای دله بيمو
21	۳- بیل
30	۴- خدا ابراهیم جا پیمون دوشه
36	۵- نشون بئی ریکا
42	۶- خدا ایساق وسه جور کنده
47	۷- خدا یعقوب ره فراوونی دئه
53	۸- خدا یوسف و ونه خانواده ره رهایی دئه
62	۹- خدا موسی ره شه پیش بخوئشه
71	۱۰- ده تا پلا
78	۱۱- پسخ جشن
83	۱۲- خروج
91	۱۳- خدا اسرائیل جا پیمون ونده
100	۱۴- بیابون دله سرگردونی
109	۱۵- وعده بئی سرزمین
117	۱۶- رها کینده ها
127	۱۷- خدا داود جا پیمون ونده
135	۱۸- اسرائیل پادشاهی د بخش بئیه
143	۱۹- پیغمبرون
153	۲۰- جلاي وطن و بردگرسن
161	۲۱- خداوند، وعده دئه که مسیح انه
170	۲۲- یحیای دنیا بی یمن
175	۲۳- عیسیای دنیا پیمون
181	۲۴- یحیی عیسی ره تعمید دئه
187	۲۵- شیطان عیسایسه سؤسه انه
192	۲۶- عیسای کار سر بئیه
198	۲۷- خار سامری سر گذشت
205	۲۸- مالدار جوون
211	۲۹- سنگدل نوکر سرگذشت
217	۳۰- عیسی مسیح پنج هزارتن ره خراک دئه
223	۳۱- عیسی اوی سر راه شونه
228	۳۱- عیسی اتا دب بزه مردی و اتا ناخوش زنا ی درد دوا کنده
237	۳۲- کشاووز سرگذشت
243	۳۴- عیسی اتی دامستان دیگه درس دئه
249	۳۵- دلسوز پی پر سرگذشت
257	۳۶- مسیح دیم دگرسه

262	۳۷- عیسی ایلعازر ره زنده کتوده
269	۳۸- عیسیای پشت خالی کتینه
278	۳۹- عیسیای باز پرسى
285	۴۰- عیسی ضلیپ دار بورده
291	۴۱- خدا عیسی ره مرده های دله چه راش کتوده
296	۴۲- عیسی آسمون ور دگر شه
303	۴۳- کلیسا شروع بونه
311	۴۴- پترس ویوحنا اته گدا مردی ره شفا دتینه
317	۴۵- استیفان و فیلیپس
325	۴۶- پولس مسیحی وونه
331	۳۷- پولوس و سیلاس فیلیپی شهر دله
339	۴۸- عیسی همون مسیح وعده بئی هسه
347	۴۹- خدای نو پیمون
357	۵۰- عیسی ای گردنه

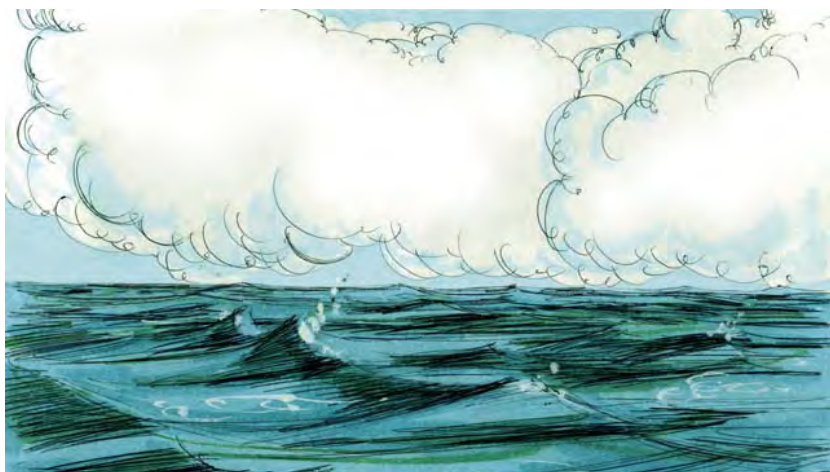
۱- دیافری ین

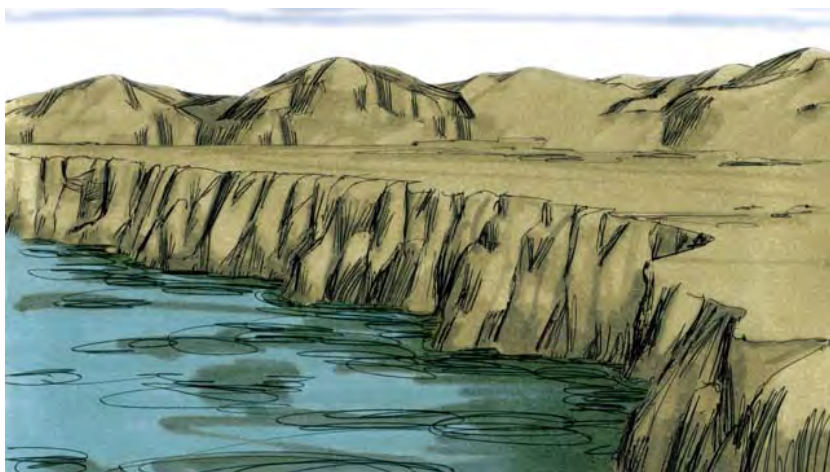
خدا، اؤلا همه چی ره اینطی دیافرییه: وه دنیا و تموم هستی ره شیش روزه دیافرییه. بیه ره دیافری
 په، چونکه خدا هنتا هچی ره سر و شکل ندا بی په، همه جا تاریک و سیو و خالی بی په، اما جدای
 روح اوی سر دئییه.

اونگدر خدا باته: «روشنایی بؤه» و روشنایی بیه. خدا بدیه که روشنایی چنده خاره همیتاسه و نه
 نؤم ره «روز» بشته؛ و خدا سپوئی ره، روشنایی چه سپوا هکرده و و نه نؤم ره «شو» بشته. خدا
 روشنایی ره یکمین روز دله دیافرییه.

دېمېن روز دياډرى پڼ خدا باڼه: «اوى سر، آسمون بڼه» و همينپه بڼه. خدا اونتا فلک نۇم ره آسمون پشته.

سېمېن روز دله خدا باڼه: «آسمون پڼ هرچى او دره، اتا جا جمع بڼن که خشكى ديار بڼه». وه خشكى نۇم ره «پڼه» و اوى نوم ره «دريو» پشته. خدا بډيه هرچى که دياډرييه چنده خارهسه.

اونگدر خدا باته: «همه جور دار و گياه پنه سر ، سوز بۆن» و همينطيم بيه خدا بديه هرچی كه ديافرييه خار هسه.

چارمین روز دیا فیری ین، خدا باته: «آسمون دله سو دکفه» و اینطی، خدا افتاب ، ماه و استاره پساته تا زمین سر سو دکفه. همینتاسه روز و شو، فصلها و سالها هدی جه جدا بئینه. خدا بديه هرچی كه ديافرييه خار هسه.

پنجمین روز دله خدا باته: «جاندارا دریوئه دله ره مَشت هَکین و آسمون دله پرند هه پَر هین» اینطی وه تمومه اوی دله جاندار و پرند هه ره دیافرییه. خدا بدیه هرچی که پساته خار هسه هَمینتاسه وشون فراوونی هدا.

ششمین روز دیافری ی، خدا باته: « پنه سر همه جور جاندار مَشت بَوَه و هرچی خدا بات بی یه انجام بَیه. اون جائورا، درنده ، خزنده و خشره بیننه. خدا بدیه هرچی پساته خار هسه و شاد بَیه.

اونگدر خدا باته: « آدم ره شه واری پسازیم تا بنه دله هر جاندار سر پادشاهی هکنه.»

اونگدر خدا ات کم گل ره بیته، وره انسان درست هکرده و شه نفس جا وره جان هدا. خدا ونه نوم ره آدم پشته و اتا گت لیتکا ونسه آماده هکرده تا ونه دله زندگانی هکنه و ونه جه برسه.

خدا دسی دسی دتا دار لتکا دله پشته، اتا زندگانی دار و اتا دار دیگه، خاری و بدی پشناسین دار. خدا آدم ره باته که لتکای دله وه تونه هر دار تن، میوه بجینه و بخره فقط اتا دار میوه ره تئونه بخره که اونتام خاری و بدی پشناسین داره که اگه اونتا دار میوه ره بخره، میرنه.

اونگدر خدا باته: «خار نی په که آدم تینار بمونه». چونکه حیوونا نتونشینه آدم وشه همدم باؤن.

اینطی خدا آدم ره گت خوی دله فرو بورد، همونگدرم آدم پلی شافه جه اتا هسکا ره بیتنه و زن ره دیافریه، و زنا ره آدم پلی بیارده.

آدم که وره بدیه بائه: « وه مره موئه، ونه نوم ره زن اللمه چونکه مرد پلی شافه جه بئیت بیه». همینتاسه هر مرد شه پی پر و مار جه سیوا بونه و شه زنا جا پیمون ونه و، وشون دتا، دیگه اتا تن بوئنه.

خدا زنا و مردی ره شه واری دیافرییه و وشون ره فراوونی هدا و بفرمسه: «خله بۆین، و چون بکین و پنه ره مَشت هَکین» و خدا بدیه که هر چی دیافرییه خار هسه شاد بیه. ائیه سرگذشت ششمین روز دله پیش بيمو.

هفتمین روز که برسیه، خدا شه دیافری بین ره تموم هکرده، هفتمین روز ره فراوونی هدا و وره سیوا هکرده و مقدس بدونسه چونکه همون روز، خدا شه دیافری بین تموم بکرده په، اروم و قرار بیتته. اینطی خدا دنیا و هرچی که ونه دله تره ره، دیافریه

کتاب مقدس جه بئیتته داستان: کتاب پیدایش فصل ۱ و ۲

۲- گناه دنیایِ دله بيمو

آدم و ونه زنا اتا قشنگه لټکای ډله که خداوند وشونښه بسات بی یه، په ډلڅی زندگانی کرد بینه. با اینکه لخت و پتی بینه اما شرم نداشتنه چون هنتا گناه دنیا ډله نیم بی یه. وشون ویشتر گډر لټکادله قدم زوښه و خدای جا گپ زوښه.

اما اتا مول مړ لټکادله ډیپه. مړ زنا جه پهرسيه «راشه که خدا شمه جلو ره بېته تا تموم دارای میوه ره نخرين؟»

زنا جواب هدا: « اما اجازه دارمی که هر دار تن میوه ره بخیریم فقط انا دار میوه ره نونه بخیریم، که ونه نوم خار و بدی بشناسین دار هسه.» خدا اماره باته: « اگه شما اونتا دار میوه ره بخیرین و یا دسّتم بزنین، میرننی.»

مَر زنا ره باته: «اینتا گپ درس نی‌یه! شما نمیرننی. خدا شه دوته که اگه شما اونتا دار میوه ره بخیرین، خدای ویکت خاری و بدی ره هدی جه سیوا کننی»

زنا بدیه که اونتا دار میوه هم قشنگه وهم خوش خراک. وهم که خواسه همه چی ره بدونه، اونتا دار تن میوه ره بچیه و بخرده. شه مردی رم هدا و وهم بخرده.

ناگمون وشونه چش وا بییه و وشون حالی بییه که لخت و پتی هسنه. آدم و ونه زنا دته پته هکردنه تا دار گلام چه شه لختی ره دپوشین.

اونگدر آدم و ونه زنا خدای ونگ ره پشتوسنه که لټکای دله قدیم زوئه. وشون خدای جه شه خدره جا بزونه. خدا باټه: «آدم کچه دری؟» آدم جواب هدا: «ته ونگ ره لټکادله پشتوشمه و چونکه لخت و پتی بیمه ته جه بټرسیمه و شه خدره جا پداهه.»

ای خدا بټرسیمه: «کی تره باټه که لخت هسی، اونتا دار میوه که تره باټمه نخر، بخردی؟» آدم جواب هدا: «اینټا زنا که مره بټخشی، اونتا میوه ره مره هدا.» اون گدر خدا زنای جه بټرسیمه: «چی چیشته اینټا کاره هکړدی؟» زنا باټه: «مر مره هشوش دم هدا.»

خدا مَره باټه: « ټه نفرين بټی هسی.. شه ایشکیم سَر راه شونی و گل خرنی. ټه و زن هدی جه بَد کُفنی و ټه دودمون میون و زن دودمون میونه جنگ و دشمنی اِلمه. زن دودمون جا ات کس اټه که ټه سَر لو گیرنه و ټه ونه لینگ کاب ره گاز گیرنی.»

خدا مَره باټه: « ټه وَچه کَری ره سَخْت کُمه. ته مَردي ټه اَرمون دل بُونه و وه ټه سَرور بونه و ټه ونه دَس پَن.»

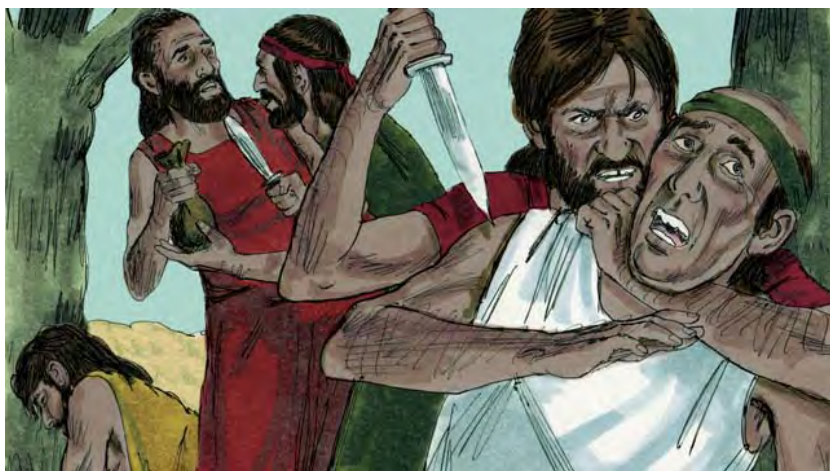
خدا مُردی ره بائه: «چونکه شه زناي گپ گوش بیتی و مه جه نا فرمونی هکردی، بئه نفرین بُونه و ته زار و زحمت جا خراک فراهم کنی. آخر سر میرنی و دواره ته تن گل دله برگردنه.» آدمم شه زناي نوم ره خؤا پشته. یعنی زندگانی بخش؛ چونکه وه ونسه همه آدماي مار بؤه. خدا حیواناي پوش جه وشون ره دپوشنیه.

اونگدر خدا بائه: «اسا که انسان امه و نکث بیه و خاری و بدی ره تونه سیوا هکنه، نونه بی پلم که زندگانی دار میوه رم بخرن و همیشه زنده بمونن.» اینطی بیه که خدا وشون ره قشنگ لتکای جه در هکرده. وه لتکای ورودی ره فرشته های قوی هیکل پشته تا وشون، زندگانی دار میوه ره نچینن و نخرن.

کتاب مقدس جه بیته داستان: کتاب پیدایش فصل ۳

۳- سئل

خَله سال بوگذشته په، آدما پنه سر مَشْت بَینه. وشون انده خَشَن و شُرور بی بینه که خدا پنا بَیتَه
تَموم دَنیا ره اِتا گَت سل جه نابود هَکِنه.

مُنْتا خدا نوح ره خَش داشته. وه درسکار مُرد بی په که آدماي شُر ډله زندگانی کرد بی په. خدا نوح ره
شِه خواست جه آگاه هَکَرده که خوانه گَت سل بیاره. هَمینتا شِه وه نوح ره پفرمَسه که اِته گَت کشتی
پسازه.

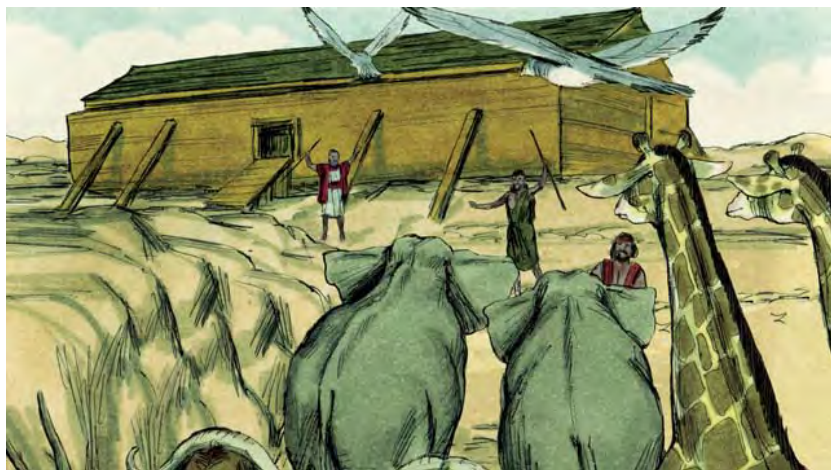
خدا نوح ره پفرمسه كه، كشتی ره اینطی پسازه، كتلی صد و چل متر و پهنای بیست و سه متر بؤه و پلندی ره پنچ متر و سیزده بیره . نوح وشه كه كشتی ره سرو چوی جا سه اشكوب پسازه. كشتی وشه كه، پلور و بوم داشت بی بو و هم ائ خله اتاق و پنجره. كشتی اینتای وشه پسات بی په كه نوح و ونه خنوار و حیوونا، سل دس در امان دؤن.

نوحم خدای دستوره انجام هدا. وه و ونه سه تا ریکا همونطی كه خدا امر هكرد بی په كشتی ره پساتنه. مئتا چونكه خله گت كشتی بی په چن سال بوردده تا پسات بؤه. نوح مَریم ره هشدار هدا كه سل اینه و وشون ونه خدا ره هارشین و ونه وَر بی ین. مئتا وشون نوح گپ بؤور نكیرنه.

خدا ای امر هکرده که نوح و ونه خنوار شه و شه حیوونای اندازه خراک جَم هکین. همه چی که آماده بیّه، خدا نوح ره بایته اسا اون زمون برسیه تا اون هشت تن که وه و ونه زنا، ونه سه تا ریکا و سه تا پسر زنون کشتی دله بورن.

خدا همه جور جاندار و پرندۀ جه اته جفت تر و ما نوح وَر رایبی هکرده تا کشتی دله بُورن و سل جه در آمون داؤن. همطیم خدا تموم حیوونای دله که قریونی وشه بَدرد خردنه ره هفتا جفت تر و ما نوح وشه رایبی هکرده. همه که کشتی دله بورده، خدا شه کشتی تره دوشه.

اونگدر وارښ چل روز آڅگار پوارسه ؤ او ښه چه دريمو، اينطی که حتی پلن ترين کوها رم او دپوشنیه.

هر چانداری که خشکی دله دی بینه، آدما و حیوونای که کشتی دله دی بینه په کنار، هر چی دیگه نیست و نابود بیښه. کشتی اوئی سر زوش خرده و هر چی که ونه دله دی بی په سالم بموئسه.

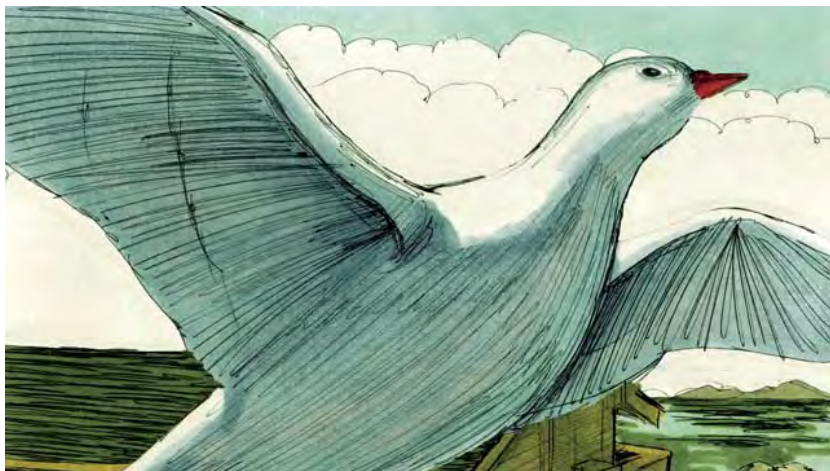
وارش که لس هدا، کشتی پنج ماه اوی سر زوش خرده واین پنج ماه دله او شروع هکرده یواش، یواش فرو بوردن. آخر دس اته روز کشتی اتا کوی سر اس هکرده. مَنتا دنیا هنتا اوی بن دی بی یه. سه ماه که بوگذشته کوهای تک دیار بیته.

چل روز بوگذشته یه، نوح اته کلج ره کشتی جه در هکرده تا دور و ور چرخ بزنه بَوینه چه خوره. کلج بال تَزو بورده مَنتا خشکی ره پیدا نکرده.

اونگدر نوح انا کوتر ره رایى هکرده. اما کوترم نئونسه خشکه پنه پیدا هکنه، همنتاسه دواره دگرسه نیمو نوح و. انا هفتیه دیگه نوح اته کوتر دیگه رایى هکرده واین کش کوترزیتون گلام ره شه همکت کشتی دله بیارده! او فرو بورد بی یه و همه جا سوز بی بی یه.

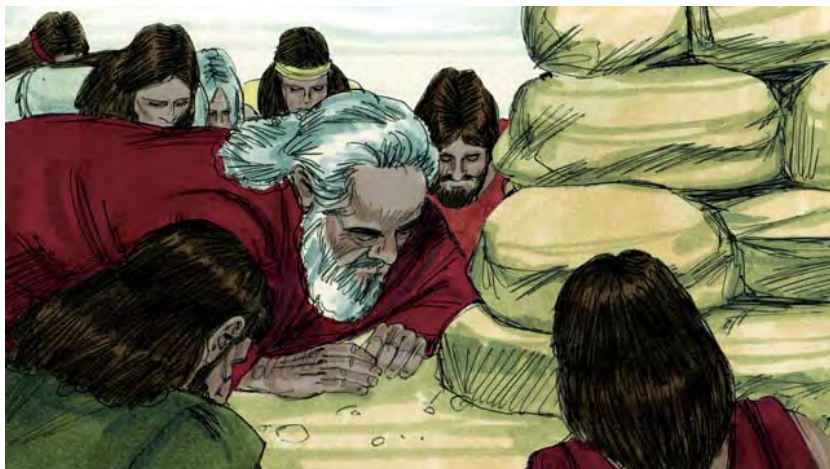
نوح اته هفتیه دیگه لس هدا و کوتر ره سیمین کش رایى هکرده. مئتا این کش کوترنگرسه و نیمو. او اسا دیگه فروبورد بی یه و کوتر خشک پنه پیدا هکرد بی یه.

د ماه بوگذشته په خدا نوح ره پفرمسه: «شه ځنواده و شه حيواناي همکت کشتی چه در بیین. خله باوین، وچه بیارین و پنه سر ره مشته هکینین.» اینطی بیته که نوح و ونه ځنواده کشتی چه یور بی یمونه.

نوح کشتی چه در بیم په، اته فربونگاه پساته و همون حیوانایي که همین کاروشه کنار پشت بی په ره قربونی هکرده. خدام نوح اینتا کار چه شاد بیته و ونه توار فراوونی و برکت هدا.

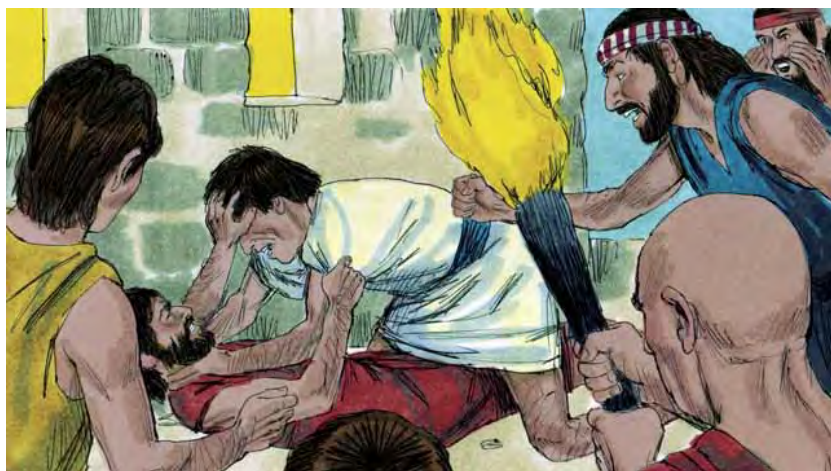
اونگدر خدا اینطی قرار بشته: «دیگه زمین ره انسان شرارت و بدیسه، سل یا نفرین جا نابود نکمبه. درسته که انسان دل همون کچیکی جه گناهکاره.»

همینتاسه خدا نشون به اون نشون که شه قرار سر دره، یالمون درس هکرده. هر زمون که یالمون آسمون دله دیار بی یه، خدا و ونه قوم، جدای قراره شه یاد ایاردنه.

بَئیه داستان کتاب مُقدّس جه: کتاب پیدایش فصل های ۶ تا ۸

۴- خدا ابراهیمؑ جا پیمون دَوَسَّه

خه سال بی په که نوح دؤره طوفان زد بی بی په، ای آدما پنه ره مَشت هَکُردنه. وشون دواره گناه کُردبینه، هم دئی جا و هم خدای پیشگاه، و چونکه اتا زوون گپ زو بینه، اُت جا جمع بئینه تا شه وشه اتا شهر پَسازن، بجای اینکه خدای دستور ره گس هدن و همه جا تَنک بَوَن و پنه ره مَشت هَکُرن .

وشون انده خدَیسَن بینه که نخواستنه خدای جه فرمون بَوَن، حَتی برج بارو پساتنه که سَر به فَلَک کشیه. خدا بَدیه که اَگه وشون همبَصلی شه شرارت ره ادامه هدن، وشون بَدتر آلوده بونیه و ای ویشتر گناه کُتنه.

همین‌تاسه خدا وشون اتا زوون ره چنتا زوون هکرده و وشون ره همه جای دنیا تک هکرده. اونتا شهر که اوما دئی نه سات بینه نوم ره بابل پشینه یعنی «عجق وَّجق».

چند صد سال بگذشته په خدا اتا مردی که ونه نوم ابرام بی په جا گپ بزو. خدا پفرمسه: «شه وطن و بی یری سره ره ترک هکنن و همونجه که من تره نشون دمّه بور. من تره برکت و فراوونی دمّه و ته جه اته گت توار سازمه. من ته نوم و ته آوازه ره پلند کمبه. هرکی تره برکت هده، وشون ره برکت دمّه و هرکی تره نفرین هکنه، من وشون ره نفرین کمبه. هر چی آدم دنیای دله تره ره ته خاطری برکت و فراوونی دمّه.»

ابرام خدای چه فرمون بُورده. وه شه زنا سارا، شه نوکرا و پیشکارا و شه داروندار بیته و کنعان سرزمین وری که خدا وره نشون هدا بی په بُورده.

ابرام که کنعان پرسیه، خدا بفرمسه: «شه دور و ور هارش. تموم این سرزمین که ویئی ره ته و ته و چون بخشمبه.» اون گدر ابرام همونجه، بموئسه.

اونجه اتا مردی دَیه که ونه نوُم؛ ملکِیصدق بی یه. وه گت خدای پیشوا بی یه. ابرام شه اتا جنگ تموم بَکرده په، وره بدیه. ملکِیصدق، ابرام ره فراوونی هدا و بائَه: «گت خدا که آسمون و زمین ونه دَس دره، ابرام ره فراوونی هده.» اون گدر ابرام ره هرچی که جنگ دله بَنیث بی یه، هر ده تای دله اتا ملکِیصدق ره هدا.

خه سال بَگذشته، متا ابرام و سارا، هنتا وچه دار نی بینه. خدا ابرام جا گپ بَزو و دواره وره وَّعهده هدا که وشون ره اتا ریکا بَخشنه و ونه توارچه خله وچه دنیا اینه که آسمون اِستار و نِکِت زیاد بُونیه. خدا ابرام ره عادل مرد بَدونِشه چونکه وه خدای وعده ره بُور هَکَرِد بی یه.

اون گډر خدا ابرام جا پيمون دوشه. هميشک اينطی بی یه که عهد و پيمون د ور دوس بونه، همينتاسه هر د ور، قرار وئنه هدی وشه اتا کار هکين. منتا ابرام، اونگدر که خدا و نه جا پيمون دوشه، گت خوی دله دئه. همون گت خوی دله خدای ونگ پشتوشه. خدا باته: «من ته تن چه اتا ريکا تره بخشمه و کنعان سرزمين ره ته توار بخشمه.» منتا اون ماقه ابرام هنتا وچه نداشت بی یه.

کتاب مقدس چه بئيته داستان: کتاب پيدایش فصل ۱۱ تا ۱۵

۵- نِشون بئی ریکا

ده سال بوگذشت بی په که ابرام و سارای کنعان جه کوچ هکرد بیته و وشون هنتا سبز نی بیته، سارای ابرام زنا وره باته: «ایسا که خدا مه وچه دار بیین ره یخوایه، و مه وچه کری هم بوگذشته و پیر بئی مه، ته تونی مه دستموره هاجر ره شه وشه بیری و ونه جا بخرسی تا وه مه وشه وچه بکینه.»

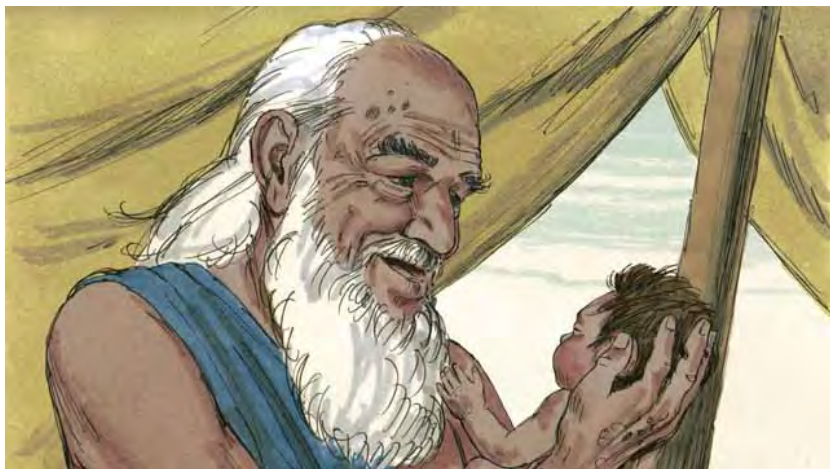
اونگدر، ابرام هاجر جا ازدواج هکرد. هاجر اتا ریکا بکرده که ابرام ونه نوم ره اسماعیل پشته. مَنتا سارای، هاجر ره خسودی کرده، اسماعیل که سیزده ساله بیّه، اٹ کش دیگه خدا ابرام جا گپ بزو.

خدا پفرموشه: «من خدای توانای بی موندن هسسه و ته جا عهد و پیمون وّمه» همون آن ابرام خدای پیشگاه شه سوال پنه سر بسته و خدام وره پفرموشه: «ته گت شه تیره و توار و وشون بی یر بُونی. من کنعان زمین ره تیره و ته تواره بخشمبه تا شمه میراث بّوه و همیشه وشه؛ وشون خدا بُومه. ته هم ونه هر چی ریکا ته خنوار درنه چیک ره بورینی»

ته زنا سارای اتا وجه دنیا ایارنه که همون عهد و پیمون و جوئه. ونه نوم ره ایساق بی یل. من ونه جا پیمون وّمه و ونه جه گت توار درس کمبه. اسماعیل جم اته گته توار پلن کمبه، مُنتا مه پیمون ایساق جا دوس بُونه» اونگدر خدا ابرام نوم ره عوض هکرده و ابراهیم پشته یعنی گت و پی یر خله قوما. سارای نوم رم ساره پشته یعنی شاهزاده.

همون روز ابراهيم شه خاندان دله تموم ريكائون چيك ره بوريښسه. اٺ سال بوگذشته په، كه ديگه ابراهيم صد ساله و سارم نود ساله بي په ساره ريكا پزا. همونجوري كه خدا پخواست بي په، وشوښم ونه نوم ره ايساق پښتنه.

ايساق كه اتا جوون مردى بښه، خدام ابراهيم ايمون ره آزمائش هكرده و باټه: « شه اتا ريكا ايساق ره مه وشه قربونى هكن » ابراهيم ات وار ديگه خدا جه فرمون بوريده و شه خدره آماده هكرده تا شه ريكا ره قربونى هكښه.

اونگر که ابراهیم و ایساق قربونگاه وری شینه، ایساق شه پی پر جه بهرسیه: «جان پی پر، قربونی وشه هیمه آمادونه مُنتا قربونی وُره کچه دَره؟» ابراهیم باّته: «مه جان ریکا، قربونی وُره ره خدا زخ کنده»

همینکه وشون قربونگاه برسینه، ابراهیم شه ریکا ایساق ره رَسن جا دُشه و بشته قربونگاه سَر. ابراهیم خواشه شه ریکا ره قربونی هَکینه که خدا یفرمسه: «ئس هده، شه ریکا ره کار ندار و وُره نکوش، اسا دومه که شه دل دله مه جه ترسینی، چونکه مه وشه شه اتا ریکای جه بوگذشتی»

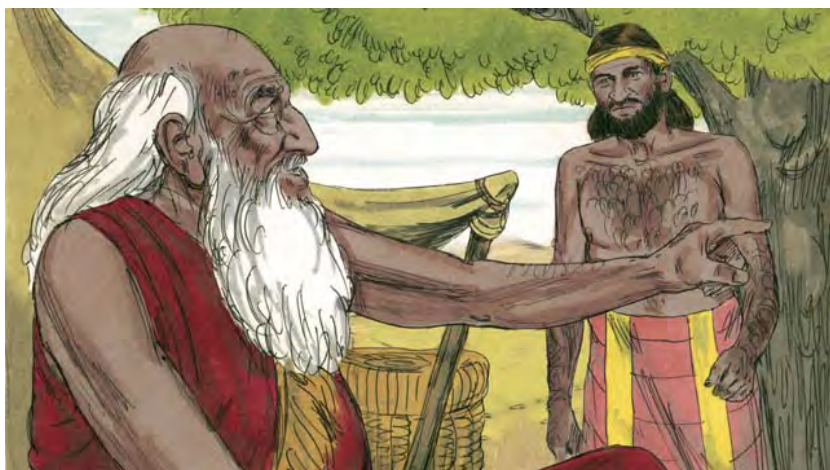
ابراهيم اون دور و ور اتا نر گسفن بدیه که کچیک دارچله تن دماس بی یه. خدا اینتا نر گسفن ره ایساق غوض، قربونی وشه زج هکرد بی یه. ابراهیمم خشال نر گسفن ره 'قربونی وشه خدا ره پیشکش هکرده.

همونگدر خدا ابراهیم. باته: «ایسا که پخواسی. شه دار و نداره، همون شه اتا ریکا ره مه وشه فدا هکنی، منم شه گپ سر درمیه که تیره فراوونی هدم. چونکه مه فرمون ره انجام هدایی، ته توار، آسمون ایساره تون ویشتر بونه و پنه سر ادما، همه ته توار جه فراوونی گیرینه.

کتاب مقدس جه بنیته داستان: کتاب پیدایش فصل ۱۶ تا ۲۲

۶- خدا ایساق وئە جۇر كندە

اونگدر که ابراهيم پير بى يه و ونه ريكا ايساق جوون، ابراهيم شه اتا پيشكار شه زادگاه رايى
هكرده تا ونه قوم و خيش دله ايساق شه زن بيره و شه همكت بياره.

پيشكار خله دره راه بۇرده تا ابراهيم قوم و خيش پلى برسپه، خدا اونتا پيشكار ره ريكاي وري
بکشيته. ريكا ابراهيم برار نوه بى يه.

رېكام اړه هدا كه شه ځنواده ره ترك هڅنه و پېشكار همكيت ايساق سره بوره. همپنكه وه برسپه ايساق ونه جا عروسي هڅريده.

خپله زمون بوگذشته، ابراهيمم زمرده و خدا شه پيمون خاطري كه ابراهيم جا دوس بې په، ايساق ره فراووني و برکت هدا. انا وعده كه خداي عهد و پيمون دله دئی بې په اينتا بې په كه ابراهيم توار بې اندازه زياد بونه. مټتا ريكا، ايساق زنا تتونسه وچه دار بوه.

خدا اجازه هدا ایساق دعای جه ریکا دگلی سنگین بۆه. اون دتا وچه هنتا دنیا نی یم په، مار إشکم دله دیی جا جنگ داشتنه و همینتا شه ریکا خدا جه بپرسیه، چی شی وشه اینطی بونه.

خدا ریکا ره بائه: «ته، دتا ریکا دنیا ایارنی. وشون د تای جه د جور قوم به وجود انه. وشون همیشه دیی جا جنگ دارنه، اما گت ریکای قوم خرد برار قوم جه فرمون ورنه.

رېکاي ریکائون که دنیا بی یمونه، گت ریکا، سرخه رو بی یه و ونه تن و په انده می داشته که ونه نوم ره عیسو پشته. ونه پشت سر خرد ریکا همینطی که شه برار عیسوی لینگ کاپ بئیت بی یه، دنیا بی یمو. ونه نوم رم یعقوب پشته.

کتاب مقدس جه بئیته داستان: کتاب پیدایش فصل ۲۴ آیات ۱ تا ۲۵ و فصل ۲۶

۷- خِدا یعقوب ره فِراوونی دِته

اون دتا ریکام گت بئی نه. عیسو شکار دوست داشته ، مُنتا یَعقوب سره دله دی بی یه. ربکا یَعقوب ره ویشتر دوست داشته و ایساقم عیسو ره.

اته روز؛ عیسو وشنا و تشنا شکار جه دگر شه ،یَعقوب ره بایته: «آت کم شه خراک جه، مره هده» یَعقوب وره اینطی جواب هدا: «ته ونه مره قول هدی، شه حق گتری که ته زودتر دنیا بيموئن وشه تره رسنه ره مره بېخشی» اونگدر عیسوم قرار بشته که شه حق گتری ره هده یَعقوب. یَعقوبم شه خراک هدا وره.

اونډېر که ایساق خواښه شه برکت ره هډه عیسو ره، رپکا وره کلک بزو و یعقوب ره عیسوی جا رابی هکرده پی پر اتاق دله. ایساق پیر بی یه و تنونسه خله خار بوبینه. یعقوب عیسوی زخت ره شه تن دکرده و شه دس و گردن پز پوست جا دپوشنیه.

یعقوب شه پی پر پلى بی یمو و وره باټه: « منمه، ته عیسو، اسا بی یمه که مره برکت هدی» ایساق که پز می ره دس بزوئه و اته کم بو بکشیه، شه پیش گمون هکرده که عیسو ونه پلى بی یمو و وره برکت هدا.

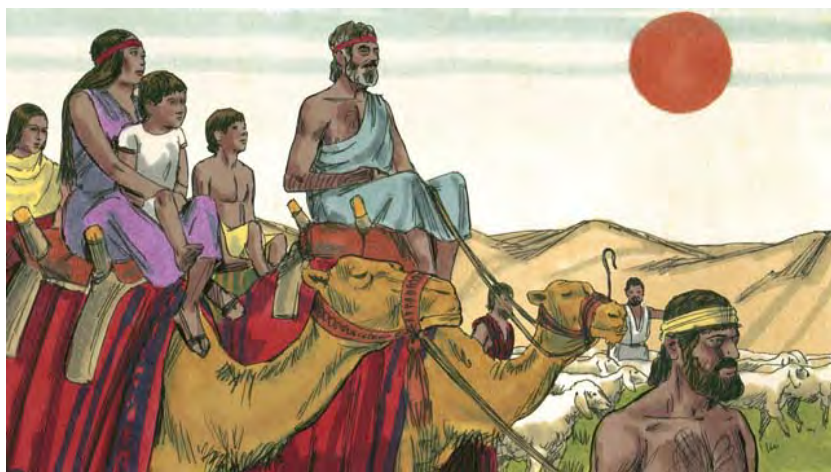
عیسو یعقوب چه بیزار بی یه، چونکه یعقوب ونه خق گتری ره بدزیه. همینتا سه وهم نقشه دچیه که ایساق بمرده په، یعقوب ره بکوشه.

مُنتا ریکا ونه نقشه ره بخوئسه . همونگیر وه وُ ایساق ، یعقوب ره دره راه؛ ریکای خنواده پلی رابی هکردنه.

یَعْقوب خله سال رپکای خنواده پیش زندگانی هکرده. همونگدزام زن بُورده و دوازده تا ریکا و اتا کیجا بیارده. خدام وره خله فراوونی و سرمایه هدا.

بیست سال آزگار که یَعْقوب شه سره و کنعان جه سیوا بی بی یه، دواره شه و چون و نوکر و شه گسفن زمه همکت دواره کنعان دگرشه.

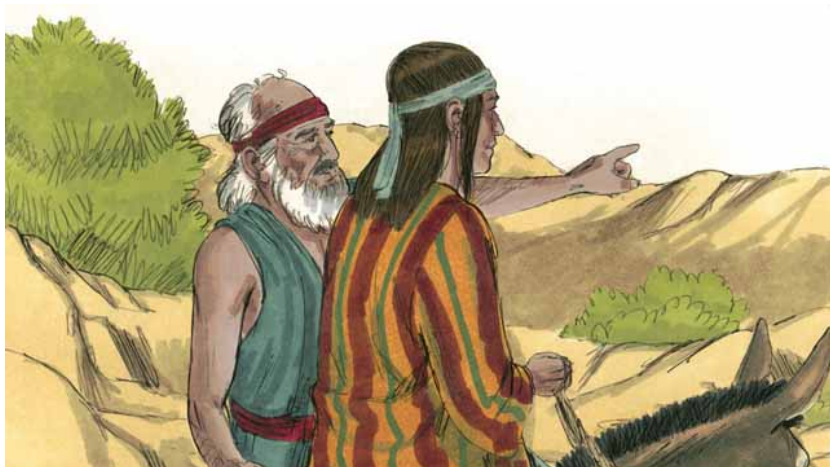
یَعْقوب خله ترس داشته؛ چونکه گمون کرد بی یه، نَکته عیسو هنتا خوانه وره بکوشه. همیبتاسه شه گله و زمه دله اته خله پیشکشی حیوون عیسوی وشه رای هکرده. اونتا خدمتکار که زمه ره عیسوی پلی بُورد بی یه، وره باته: «اینتا زمه ره ته خدمتگزار، یَعْقوب شمشه پیشکش هکرده و شه هم خله زود اینجه رسنه.»

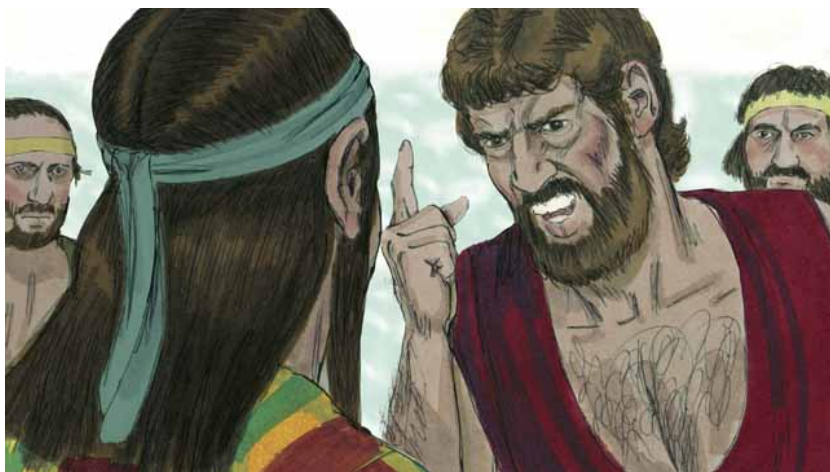
مُنتا عیسو دیگه نِخواسه یَعْقوب سَر بلایی بیاره و ونه بدی یَن چه خلم خِشال بَیه. یَعْقوب کنعان دله آسوده وُدل خِش زندگانی کرد بی یه. ایساق که بمرده؛ عیسو و یَعْقوب وره چال هکرده. اون عهد و پیمون که خدا ابراهیم جا دوس بی یه، ایساق بمرده په یَعْقوب ره بَرسیه.

کتاب مُقدّس جه بَنیته داستان : کتاب پیدایش فصل ۲۵ آیات ۲۷ تا ۳۵ و فصل ۲۹

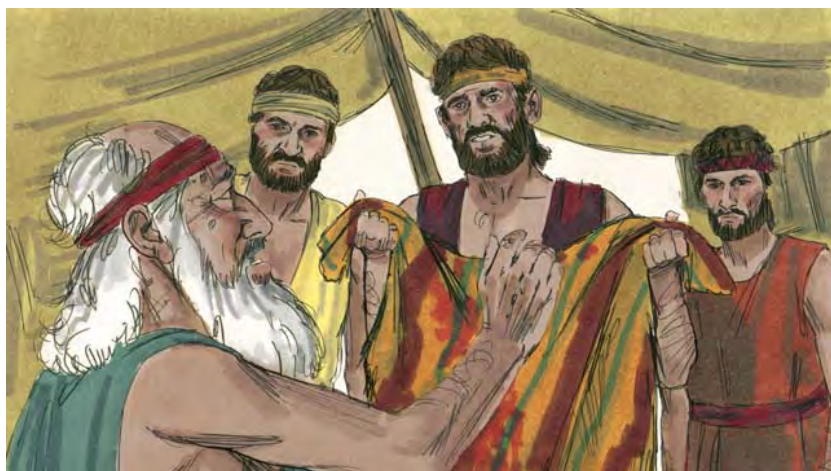
۸- خدا یوسف و ونه خانواده ره رهایی دئه

خپه سال بوگذشته و یعقوب پیرمردی بښه. ایا روز شه عزیز ریکا؛ یوسف ره، برارون دمال رابی هکړیده تا وشون سلامتۍ چه خور بیاره که گسفن چرا بورډ بینه.

یوسف برارون ونه چه بد دکت بینه، چونکه یعقوب وره ویشتر دوس داشته و یوسفم خو ښی بی په که وشون سرور بونه. همدناپسه یوسف که شه برارون پلی بورده، وشون وره بیتنه و ټرده فروشا ره پروتنه.

يوسف برارون سېره نړسې په، يوسف چمه ره چاک بږونه و پزه خون ره بشنېنه ونه جمه سر. اونگېد يوسف چمه ره شه پي پره سړاغ هډانه تا گمون هکته که انا جانور يوسف ره پکوشته. يعقوبم بؤور هکرده و عزادار بپه.

برده فروشا يوسف ره مصر دله بوردنه. مصرم که خله قوي و گت سرزمين بي په و نيل روځنه کنار مرز و سامون داشته. برده فروشم وره انا دارا مردی که مقام دار بی په ره بروتنه. يوسف شه ارباب ره درست خدمت کړده و خدام وره فراوونی هدا.

ارباب زن، هې نقشه كشيې تا يوسف چې ځخسه، مټا يوسف رد دا بې په تا خدای پېش گناه نكېه. همېنتاشه ارباب زن، يوسف كار چه فېل بې یمو و وره بدنوم هكړده. يوسفم بېټنه و زندونی بېه، مټا يوسف زندون دلم خدا جا وفادار بمونېسه و خدا وره برکت و فراوونی هدا.

چند سال رد بټی په و يوسف، با اینكه بې گناه بې په؛ هنتا زندونی بې په. اتا شو فرعون، مصر پادشاه د تا خو بدیه كه وره آشفته هكړده. فرعون پېشكار و مشاورام هېچكدم تئونسنه فرعون خوی چه سر در بیارن.

چونکه یوسف به خواست خدا تعبیرخو بلد بی په، فرعون وره زندون جه شه پیش پخواسه تا ونه خوی جه سر در پیاره. یوسف وره باټه: «خداوند هفت سال محصول ره فراوونی دنه مَنتا ونه په، هفت سال خشکسالی بؤنه.»

فرعون یوسف دونایی ره که بډیه میم بټیه و دټیمین مقام مصر ره هدا وره.

یوسف مردم ره باته که هفت سال فراوونی دله، هر چنده که وشون دست بَیته، اِمبار بَزنن. اِسا که هفت سال خشکسالی شروع بَیّه، یوسفم همون محصولا ره مردم ره روته تا همه شه اندازه خِراک دارن.

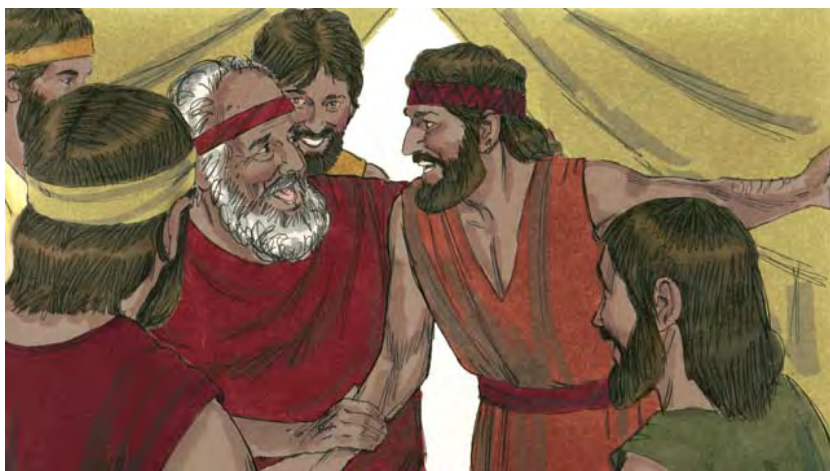
خشکسالی انده تنگ هدا بی یه که مصر دله بَکت، کنعان سرزمین دلم همونجه که یعقوب و ونه خِناوار زندگانی کرد بَیته بی یه.

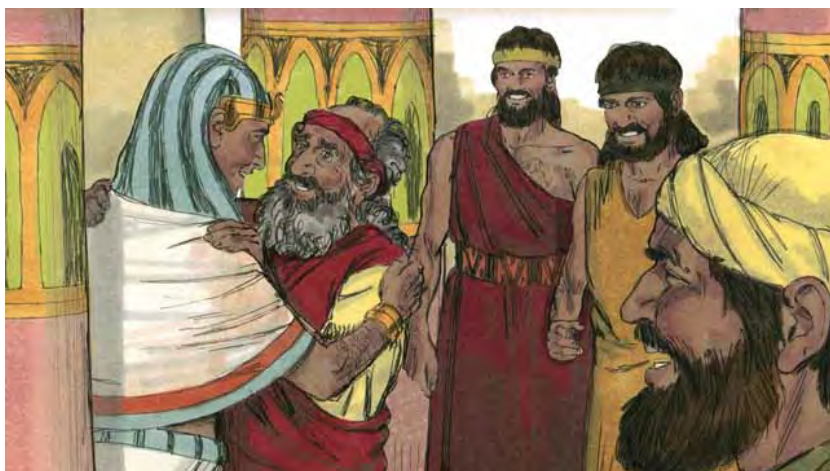
همین‌تاسه، یعقوب شه گت ریکائون ره خراک و آقه دمال رای بی هکرده. وشونم که یوسف جا چش در چش بی یه تا ونه جه خراک بخراین وره شناسینه منتا یوسف وشون ره شناسیه.

یوسف خواسته بویه که ونه برارون تغییر هکردنه یا نا، وشون ره آزمایش هکرده. بانه: «من یوسفمه شمه برار، ترسین. شما مه جا بدی هکردنی منتا خدا شمه بدی ره؛ خاری دگاردنیه. اسا پی بین مصر دله زندگانی هکنین، چونکه من اینجه تومبه شما و شمه خنوار وسه، همه چی فراهم هکنیم.

یوسف برارون سره دگرښه په، یوسف زنده بی ین ره شه پی پر؛ یعقوبسه باتنه. پی یرم خله خشالی هکړیده.

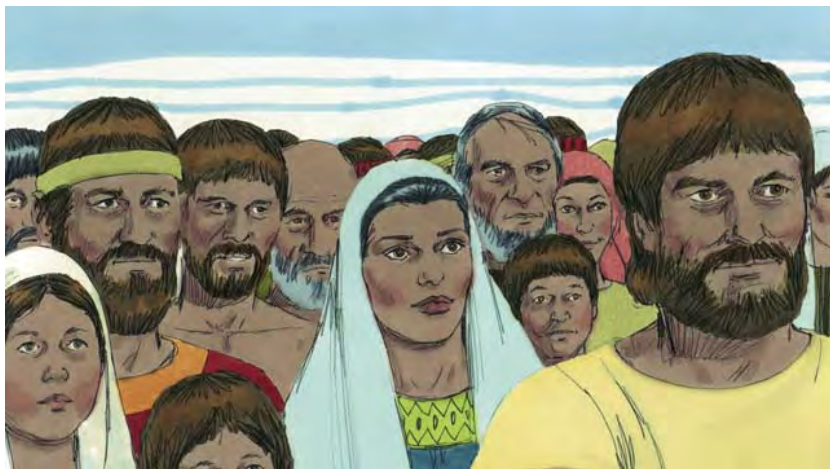
درسته که یعقوب پیر بی په اما شه خنواده همکت، مصر کوچ هکړده و همونجه زندگانی هکړدنه. یعقوب نمرده په شه همة ریکائون ره برکت هدا و وشوئسه دعای فراوونی هکړده.

اونتا پيموني که خداوند ابراهيم جا دوس بي يه، ايساق چه، يعقوب ره برسپه، و ون پشت يعقوب دوازده تا ريکا و وشونه خنوار ره برسپه. دوازده تا ريکاي توار چه، دوازده تا طايفه اسرائيل به وجود بيمونه.

کتاب مقدس چه بنيتنه داستان: کتاب پيدايش فصل ۳۷ تا ۵۰

۹- خِدا موسى ره یشه پیش بخونِسّه

یوسف بمرده په ونه خنواده مصر دله مونسه گار بښینه. خله سال وشون و وشون وچون همونجه زندگانی کړنه و خله وچه بیارښه. مصریام وشون ره اسرائیلی ونگ کړنه.

چن ضد سال بوگذشته په، اسرائیلیا خله زیاد بی بښه. مصریام دیگه یوسف و ونه کارا ره شه یاد چه بورد بښه. وشون اسرائیلیای چه ترسپنه چونکه خله زیاد بی بښه. همپنتاشه اونتا فرعون که مصر پادشاه بی په، اسرائیلیا ره مصریای نوکر و ترده هکړده.

مصریا، اسرائیلیا ره وادار کرد بینه که وشونسه سِرا و کاخ و حثی وشونسه اُت خله شهر بسازن. سنگین کار جه، اته مئیک آسایش و آرامش وشونسه نمونش بی یه و زندگانی ره وشونسه تل هکِرد بی یه.

فرعون بدیه که اسرائیلیا خله وچه کئنه، همینتا سه شه قوم ره دستور هدا که اسرائیلیای چلیک وچون دله فقط ریکائون ره نیل روخته دله دم هدن و بکوشن.

همونگدر اتا اسرائیلی زنا پشا ریکا دنیا بیارده. وه ؤ ونه مردی؛ انده که تونسنه چلیک وچه ره جا بدانه.

دیگه چلیک وچه پی پر مار نئونسنه وره جا بدن، چونکه خواسنه ونه بکوشتن جلو ره بفرن، چلیک وچه ره اتا سود دله اوی سر بشتنه و نیل روخنه ور، لله جارمیون رها هکردنه. مئتا ونه گت خواخر وره دیاری جه اشائه تا بونیه پرار سرچی انه.

فرعون کیجا سَوَد ره بَدِیه و ونه دله ره هارشیه. چلیک وَچه ره که بَدِیه، به عنوان شه ریکا قبول هَکَرِیه. وه اِتا اسرائیلی زنا ره شیرِی مار بَیْتَه تا وَچه ره شیر هَده. مُنْتا ونه زوَجم خور دار نِی بی یه که اینتا زنا همون وَچه مار هَشه. مارم که وَچه ره شیر چه بَیْتَه، ائِ دواره فرعون کیجا ره بَر دِگار دَنیه و فرعون کیجا، وَچه نوُم ره موسی پَشْتَه.

موسى که گت بَیّه، اِتا مصری ره بَدِیه که اسرائیلی برده ره ذره روشنه و کِیک زنه. موسام دَته بَیْتَه دَکَیْتَه که شه اسرائیلی برار جان سَر دَکَفه و وَره نِجاث هَده.

موسی گمون هیکرده که هیچکس وره نوبینه، اونتای مصری ره بکوشته و ونه نعش ره جا پدا. مُنتا اتا نفر ونه کاره بدیه.

فرعون موسای کار جه آگاه بیّه و خواشه که موسی ره بکوشه. مُنتا موسی مصرجه ات بیابون ور دربروده و فرعون سربازا نئونسنه وره اونجه گیر بیارن.

موسی مصر جه در بوئرده و بیابون دله، چپونی سرگرم بیّه. همون سرزمین جم زن بیته و دتا ریکای پی پر بیّه.

ات روز که موسی شه زن پی پر گسفن گله ره چرا بورد بی یه، لم دله بدیه که تش الو دارنه مئتا نسوزنه. همینتاشه تش تن ور بورد تا بدونه چی شی وشه اینطیه. موسی که تش ور بورد، خدا لم دله وره ونگ هکرده و باته: «شه کلوشه لینگ جه در بیار، چونکه اینجه که اس هکردی پاک و مقدسه.»

اونگدر خدا باته: « من شه قوم زار و بلا ره مصر دله بديمه. اسا من تره فرعون پيش راڻي كمه تا مه قوم ره مصرپرديگي جه آزاد هكني. من كنعان سرزمين ره وشون بخشمبه، همونتا سرزمين كه ونه وعده ره ابراهيم و ايساق و يعقوب ره هدا بيمه.»

موسي باته: اگه قوم مه جه بهرسن كه كي تره راڻي هكرده، وشون ره چي شي بوم؟ خدا بفرمسه: « هشمه همينكه هشمه. وشون ره باؤ هشمه مره شمه پلي برسنيه. ايم وشون ره باؤ كه من يهوه شمه پي پرون خدا، ابراهيم، ايساق و يعقوب خدا هشمه. مه نوم هميشه وشه هميتانه.»

موسیٰ نخواستہ کہ فرعون پیش بورہ ، چونکہ ترسیہ نئونہ خارگپ بزنہ، ہمینتاشہ خدا موسای پرار
هارون رہ ونہ ہمکت رایہی هکرده تا ونہ وُردس بؤہ.

کتاب مُقدّس جه بئیتہ داستان : کتاب خروج ۱ تا ۴

۱۰- دہ تا پلا

خدا ، موسی و هارون ره آگاه هکریده که فرعون چنده سر سخت هسه موسی و هارون فرعون پلی بوردنه و باتنه: « اینتا پیغوم اسرائیل خدا ته وشه هدا: مه مردم رها هکن بورن.» فرعون وشون گپ نشتوس بیتنه وبجای اینکه بنی اسرائیل ره رها هکینه ، وشون ره ضرب پشتیه که ایم ویشتر کار هکنن.

ای فرعون گس ندا که اسرائیلیا ره رها هکنه، همیتاسه خدام ده تا ،بد ترین بلا ره مصریای سر بشنیه.همین پلاهای چه خدا فرعون ره هالی هکریده که ونه توانایی ، فرعون ومصریای خداها تون ویشتره.

خدا نیل روخنه او ره خون هکړده. مُنتا ای فرعون ټنی اسرائیل ره رها نکرده.

خدا ټموم مصر ره وک جا مَشت هکړده، فرعون موسای چه پخواشه که هر چی وک ذره وشون سرزمین چه یور هکنه، وکا که نابود ټنینه، ای فرعون دل سنگتر ټپه و نشته که اسرائیلیا مصر چه در ټورن .

همین‌تاسه خدام لئ بلا و ونه پشت سر مقز پلا ره رایب هکرده. فرعون که این صحنه ره بدیه، موسی و هارون ره باته: اگه اینتا پلا ره اَمه جه رد هکنین، اجازه دیمه که مصر جه در بورین. موسی دعا هکرده په، خدا اینتا بلا رم وشون سرجه رد هکرده، منتا فرعون دل سنگتر بَیه و ای دواره وشون ره نِشته که مصر جه در بورن.

این سَفه، خدا پِشا کار هکرده که تنای مصریای حیوانای دله ناغشی دَکِته و نَمردنه. منتا فرعون دل خله سنگ بی په و این کشم نِشته که وشون در بورن.

خدا موسی ره باته تا شه ډ تا میس ډله کلن مَشت هَکَته و فرعون چش پیش هوا سَر ډپاچه. موسی اینکاره که هکرده اسرایلیا په کنار همة تن بېته کورک بزوته. مُنتا خدا فرعون دل ره سنگ هکرده و وهم نشته که وشون در بُورن.

این کش خدا سنگ تیریگ بلا ره رایې هکرده و ویشتر محصولا ره نابود هکرده و صحرای حیوونا رم بکوشته. فرعون، موسی و هارون ره پخواسه و باته: «من شه دومه، اسا گناه هکرده و شما توئنی در بورین» اونگر موسی دعا هکرده و سنگ تیریگ وارش، بن بېمو.

مُنتا فرعون آی گناه هکرده و شه دل ره سنگ واری هکرده و نشسته که اسرائیلیا ، در بُورن.

همینتا شه خدام اته خله باج کاک ره مصر دله رایبی هکرده. و شونم محصولی که سنگ تیریگ بلای جه بُمونس بی په ره بَخرَدنه.

اونگدر خدام سپوئی بلا ره وشون سر رایى هکرده و سه روز ونه دم نوشه. تموم جا اینطی سپو بیه که مصریا نئوئسته شه سرة جه در بۆرن. مئتا اسرائیلیای ور سو دئییه.

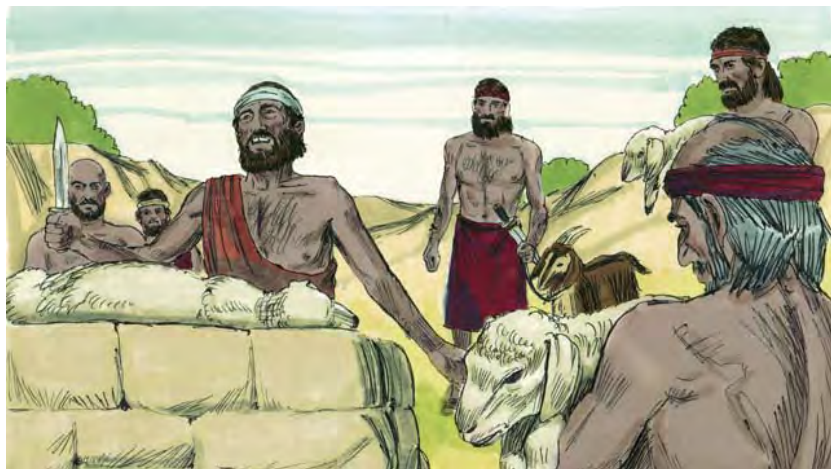
ئه تا بلایی که مصر سر بيمو ، ای فرعون اسرائیلیا ره نشته که مصر جه یور بورن. اسا که وهم نخواستہ خدای حرف پشتوئه، خدام پنا بیته که آخری بلا ره رایى هکنه. اینتا بلا باعث بونه که فرعون شه نقشه ره دگاردنه.

کتاب مقدس جه بئیته داستان: کتاب خروج فصل ۵ تا ۱۰

۱۱- پَسَخ جَشَن

خدا موسی و هارون ره فرعون پَلی رایې هَکرده که وره بَوَن اسرائیلیا ره رها هَکته. وشون فرعون ره هُشدار هِدانه که اگه اسرائیل قوم ره رها نَکته، خدا وشون همه گت ریکانون و حثی مصر حیوونارم کُشه. فرعون اینتا گپ پشتوشه 'مَنتا' بوور نَکرده و ایم خدا ره گس نِدا.

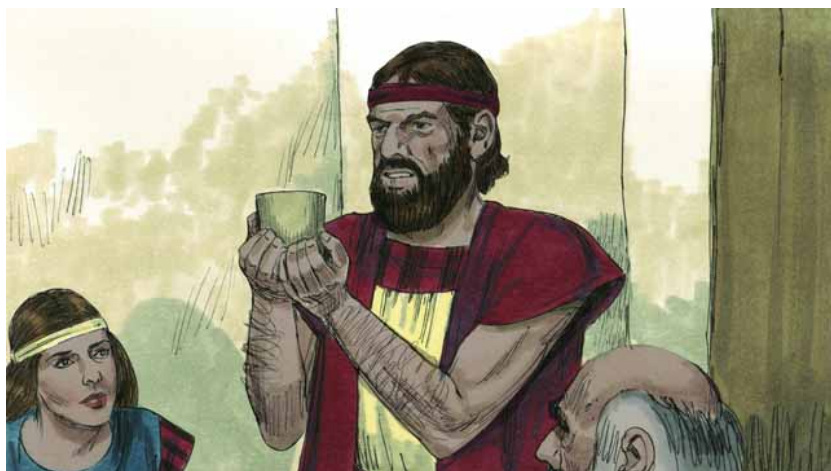
خدا اونای و سَه که وره بوور داشته، اتا راه آماده هَکرده تا وشون گت ریکانون اینتا پَلی جه جان سالم دَر بَوَرن. هر خنوار و سَه که اتا سالم و رَه سپوا هَکته و قریونی هَکتن.

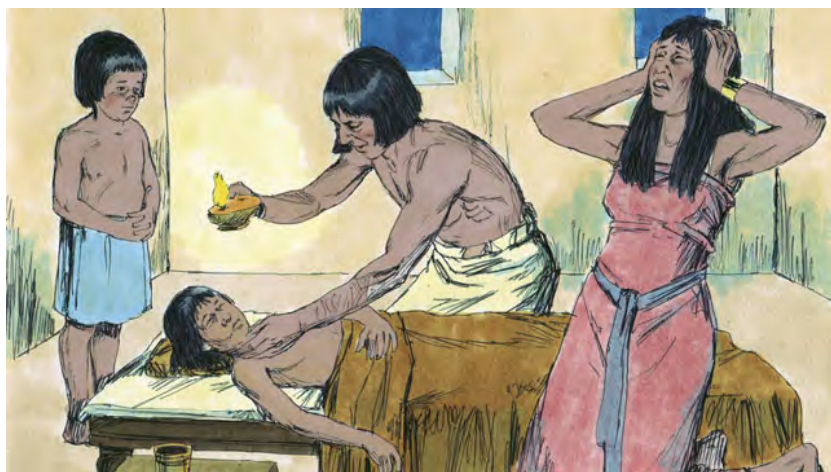
خدا اسرائیل قوم ره پفرمسه: وُره خون ره شه سرة درای کئای تن بسوئن. وشونم وشه که وُره گوشت ره کباب هکُرد بوئن و فطیر نون جا هولئیتی بخرن. خدا ایم وشون ره پفرمس بی یه که بخرد په دَش پا هکین و بته بته مصر جه در بورن.

اسرائیلیا خدای تموم دستور ره مو به مو انجام هدانه. نصفه شو خدا مصر جه هدار هکُرده و تموم گت ریکائون مصر ره از بین بورد.

خدا تموم اسرائیلیای سره که وشون در کتا، خون نشون ره داشته، هدار هکرده. هرکسم که اون سره های دله تی بی په، وره خون خاطری در امون بموئسنه.

منتا خداوند مصریای سیره چه که وره بوور نداشتنه و ونه دستورگس ندا بینه، هدار نکرده و وشون گت ریکائون ره هلاک هکرده.

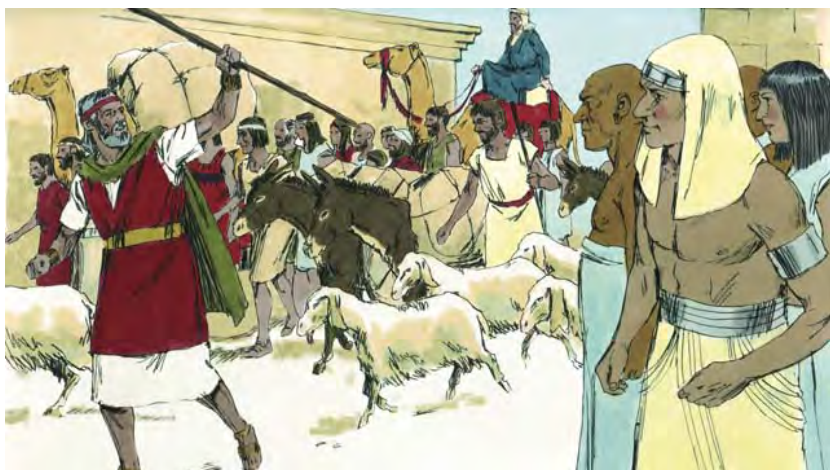
مصريای گت ریکائون از دم بمردنه. فرعون گت ریکای چه بَیر تا اونتا غلام که زندونی بی یه ونه گت ریکام بمرده. مصریا ره انده غم و غصه سر بُئیت بی یه که پرمه ، موری کرد بینه.

فرعون همون شو، موسی و هارون ره. شه پیش یخواسه و باته: «اسراییل قوم ره بَیرین و اس نکتین مصر چه در بورین.» مصریام وشون جا دپیته که زودتر اونتا سرزمین ره ترک هکنین و بُورن.

کتاب مُقدس چه بُئیته داستان: کتاب خروج، فصل ۱۱ آیه ۱ تا ۱۲ و فصل ۳۲

١٢- خروج

اسرائیلیا ځله خښال بینه که ډرنه مصر چه ډر شوننه. وشون دیگه برده نی بینه و وّعه بئی سّرزمین وړ پیش شینه. مصریام هرچی که اسرائیلیا وشون چه پخواستنه، طلا ونقره و ارزش دار بار همه ره وشونه هدانه. اتی مردم که اسرائیلی نی بینه اما خدا ره بوور داشتنه وشون همکت مصر چه ډربوردنه.

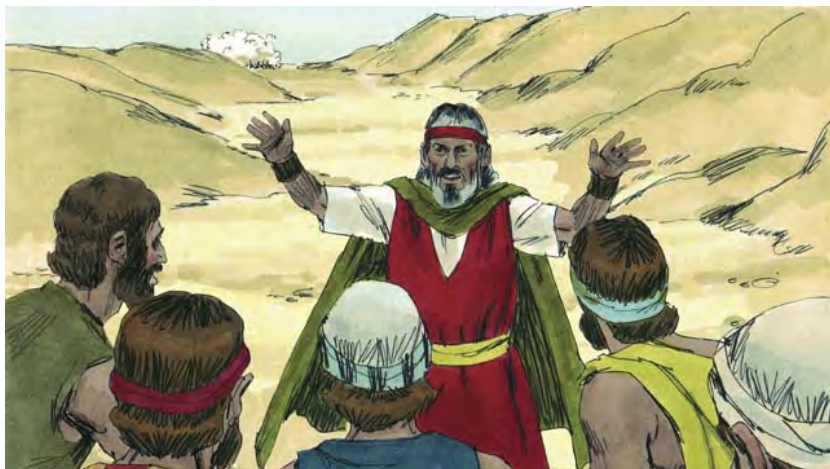
اتا ستون ابر روز دله و اته ستون تش شوی دله وشون جلوجلؤ شیه. خدام ابر و تش ستون دله وشون ره همکتی کرده و همیشه راه ره وشونه نشون دانه. وشونم تنّا پثا کار وشه هکړد بون؛ اونم خدای ډمبال سر بورن.

اټ کم بوگذشته په، فرعون ؤ ونه مردم شه هکرده کار چه پشیمون بټی نه ؤ اسراییلیای دمال په دکټنه تا اټ دواړه وشون ره شه برده هکین. خدا وشون زای ره دگاردنیه تا وشون ره هالی هکنه که وه تنه راس راسی خدا هسه و مردم بدونن که یهوه، فرعون و مصریای خدای چه توانا تره.

اسراییلیا مصریای ارتش که بدینه، اونگر وشون ره هالی بیټه، که سرخه دریوی دله و فرعون ارتش میون گیر دکټنه. وشون هول ؤ ولا دکټنه و شونگ ؤ شونگ کردنه: «چی شی. وسه مصر چه در بی ټقی؟» «إسا همه میرمی.»

موسی اسرائیلیا ره باته: «هول نخرین! امروز خدا شمشه جنگ کنده و شما آزاد بونی» ای خدا موسی ره بقرمشه: «اسرائیلیا ره باؤو که سرخ دریوی و راه دکیفن»

اونگدر خدا ابر ستون ره زوش هدا و اسرائیلیا و فرعون ارتش میون پشته، تا مصریای سربازا نتونن وشون ره بویینن.

خدا موسی ره دستور هدا که شه دس ره دریوی سر راش هکنه. همونگدرم خدا اتا وا رایبی هکرده و دریوی اوو چپ و راش بُورده، اژ جور که دریوی دله اتا راه واز بیه.

همینطی که اسرائیلیای د وژ، دیوار ونکش او دئی بی په، وشونم دریوی دله شه راه ره بیتنه و بوردنه.

اته کم که بوگذشته، خدا ابر ستون ره بیته تا مصریا بویین که اسرائیلیا درنه فرار کینه. اونگدر مصریا پنا بیته که وشون ره یمبال هکنن.

همینتا سه اونام اسرائیلیای په دریوی دله بوردنه، مئتا خدا مصریا ره اینطی ترس پدائه که وشون گاریا تیل دله دماسه. وشون شونگ کردنه و گینه: « در یورین! چونکه خدا، اسرائیلیای وشه جنگ کته.»

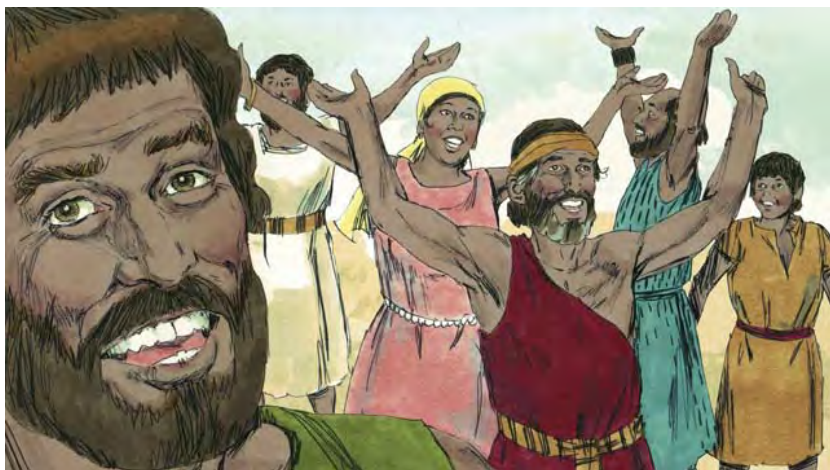
اسرائیلیا که خارخار اون وَر دریو بَرسِنه، خدا موسی ره پفرمسه: « اته وار دیگه شه دَش ره دریوی وَر دراز هکن.» موسام همطی هکِردِه، اونگِدر او د وَر جه مصریا و وشون گاریای سَر بَشنی بَیّه و همه دریوی دله غرق بَینه و بمردنه.

اسرائیلیا که اِسا شه چش جا بَدینه که چطی مصر ارتش نابود بَیّه خدا جه دلگرم بَینه و یوور هکِردنه که موسی خدای پیغمبر هسه.

بني اسرائيل خله خshal بيته چونكه خدا وشون ره بردگي و مرگ جه نجات هدا بي يه. اسا وشون آزاد بيته كه خدا ره پزستش هكين و ونه جه فرمون بون. اسراييلام شه رهايي وشه آواز خوئسنه و خدا ره ستايش كردنه كه وشون ره مصرياي دس جه در بورده.

همينتا شه خدا شه قوم ره فرمون هدا كه هر سال اينگدر جشن بيرن و شه ياد بيارن كه خدا چطلي مصريا ره شكست هدا و بني اسرائيل ره بردگي جه آزاد هكرده. اينتا جشن نوم ره، پسخ بهشته. وشون هر سال قربوني و ره كه باب كردنه و فطير نون جا خردنه و جشن گيته.

كتاب مقدس جه بنيتنه داستان: كتاب خروج فصل ۱۲ آيه ۳۳ تا فصل ۱۵ آيه ۲۱

۱۳- خدا اسراييل جا پيمون وندِه

بني اسرائيل سرخه دريوې چه يور پورده په، خدا وشون ره سيناي کوه وړراهنمايي هکړده. همون کويي که موسی لم دله تش الوره بدي بي يه. اينطی قوم همونتا کوي پن چادر بزونه.

خدا موسی و بني اسرائيل قوم ره پفرمسته: «شما ونه هر زمون مه چه فرمون بورين. وپيموني که شمه جا ومه، وفا هکنين. اگه اينتاره بجا بيارين، مه دس بي پشت دارايي هستي، اتا مملکت که همه پيشوا هستنه و مقدس.»

مردم سه روز تموم شه خدره آماده هکړدنه تا خدا ره بښن. همنتاشه خداوند الهسو و آسمون غرومبه و دبی و شپور گت صدای جا سینای کوی تک هنیشته. موسام تیناری کوی بالا بورده.

اونگر خدا وشون جا پیمون دوشه و باټه: «من هشمه پهوه ته خدا، که تره مصر بردگی و اسیری چه آزاد هکړدمه. من بکړد هیچ خدای دیکه ره پرستش نکین.»

«بُث درس نكن و وره پَزستش نكن، چونكه من يَهُوه ونه ته تنا خدا بَوَم. مه نوم ره بي ارزش نكن و شَبَاث يا هفتمين روز ره مُقدس بدون. شه همه كارا ره شيش روز دله انجام هده، چونكه ته ونه هفتمين روز آرامش داري و مره ياد بياري.»

شه پي پر و مار احترام بي يل. آدم نكوش، زنا نكن، دزدی نكن و درو ناو. ته چش همسايه. زنا و همسايه مال دمبال دني بَوَه.

قوم اړه هدانه د ستورايي که خداوند وشون ره هدائه؛ بجا بيارن. وشون ائ اړه هدانه که خدای وشه
 بون و فقط وړه پرستش هکين.

خدا ائ اسرائيل ره پفرمسه که اته گت کيمه پساړن. وه دستور کيمه پساتن و هر چي وشه که ونه دله
 دواشه و رز رز کارا ره وشون هدا. وه دستور هدا اتا گت پرده پساړن که کيمه ره د بخش هکينه.
 خداوندم اِناق دله پرده پشت، ايمو و همونجه موندسه و گت پيشوا تونسه تناري اونتا اِناق دله خدای
 پيشگاه نوره.

قوم همطی وشه که کیمه دیدار جلو اتا قربونگاه سازن. هرکسیم که خدای قانون جه نافرmoni هکرد بو، وشه که اتا حیوون قربوني وشه قربونگاه بیاره. اتا پیشوا وشه که اونتا حیوون ره بکوشه و به عنوان قربونی خدای وشه قربونگاه بالا بسوزنه. خداوند باته که قربونی حیوون خون، گناهکار گناه ره پوشندنه. اینطی خداوند ونه گناه ره نادیده گپته و اون گناهکار خدای چش پیش پاک بونه. خدا موسای برار هارون و ونه توار ره نشون هکرده تا ونه پیشوا بون.

اونگدر خدا ده تا فرمون ره د تا سنگ پشت بنوشته و موسی ره هدا. خداوند ایم قوم ره دستورای دیگه هدا که بجا بیارن. خدا قرار بشته که اگه قوم دستورا ره گس هدن، وشون ره فراوونی دنه و پشت و پناه بونه، منتا اگه نافرمون بون وشونه جزا ره دنه.

موسی خله روزا سینای کوی تک پمونسه و خدا جا گپ بزوئه. مردم ونه دگرسنه وشه انده چش پراهی بکشیننه که خسته بی نه. همینتا شه طلاها ره هارون پیش بیاردنه و ونه جه پخواشنه که وشونسه بت بسازه، تا خدای غرض پرستش هکین. اینطی خدای پیش، گت گناه هکردنه.

هارون اتا بت بسات، طلایی گوگزی واری. مردم وحشی واری بت ره پرستش هکردنه، انده که بت وشه قریونیم هکردنه. وشون گناهسه خدا ره خشم بیته و موسی ره بفرمسه که خاونه وشون ره نابود هکنه. منتا موسی پا پیش بشته و خدای چه پخواشه که اینتا کار نکنه، خدام موسای خواهش پشتوشه و قوم ره هلاک نکرده.

اونگدر که موسی سینای کوی چه پنه بی یمو، ونه دسټ دله د تا سنگ بنوشت دټټه که خدا ده تا فرمون ره ونه پشت بنوشت بی یه. بُت ره که بدیه، انده وره خشم بیته که شه دسټ سنگا ره پنه بَزو، و سنگا پشکسټنه.

موسی بُت ره بَسوزنیه و رز هکرده تا گرت واری بیټه. اونگدر گرت ره اوی دله دکرده و قوم ره وادار هکرده تا او ره بخرن. خدام اتا پلا برسټیه که ویشتر مردم بمردنه.

موسی اون سنگای عوض که شه پشکنی بی یه، ده تا فرمونسه چن تا سنگ دیگه پتاشیه. موسی ای دیواره کوی تک بورده و خدا جا راز و نیاز هکرده تا خدا قوم ره ببخشه. خدام موسای دعا ره پشتوشه و وشون ره ببخشیه. موسام تازه پتاشی سنگا که خدا ده تا فرمون ره بنوشت بی یه همکت کوی چه بنه بیمو. اونگدر خدا وشون ره سینای کوی چه وعده بئی سرزمین وُر، راهنمایی هکرده.

کتاب مقدس جه بئیته داستان: کتاب خروج فصل ۱۹ تا ۳۴

۱۴- بیابون دله سرگردونی

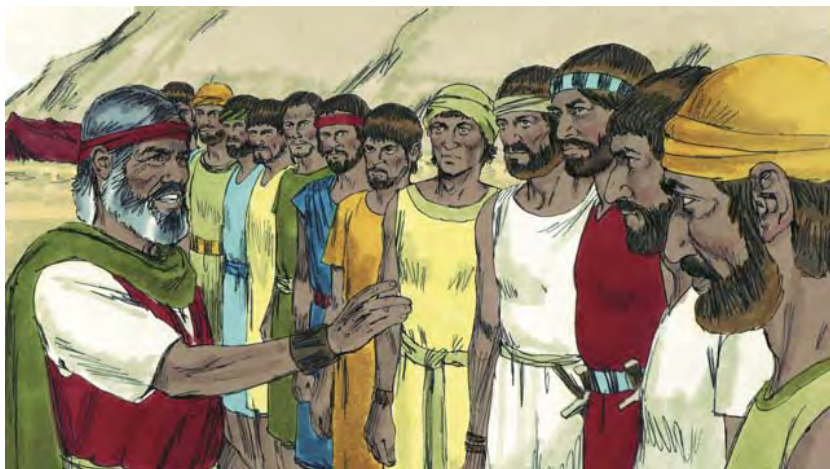
خدا بنی اسرائیل ره شه دستوری چه آگاه هکړده په وشون ره سینای کوی وړ راهنمایی هکړده. وشونم پیمون خاطری که خدای چه توس بینه، وشه که دستوری دینی چه فرمون برداری هکړد بوئن. خدای خواست بی په که وشون کنعان سرزمین، یا همون وعده بئی سرزمین برس. خدام اسرائیل پیش پیش ابر چه دله شییه و مردمم ونه پشت سر شینه.

خدا ابراهیم، ایساق و یعقوب چه قرار بشته که وعده بئی سرزمین ره وشون وچون هده. مئتا همونگدر اتا تیر و توارای دیگه اونچه زندگانی کردنه که وشون ره کنعانبیا گتینه، کنعانبیا راشی خدای چه فرمونبری نداشتنه و وره پرستش نکردنه. وشون دراغی خدا ره پرستش کردنه، و همیشک شز دمبال دئی بینه.

خدا اسرائیل قوم ره پفرمښه: «وَعْدَه بَنی سَرزَمین که بَرَسِپنی ونه که شه خدره وشون دَس چه رها هکنین، وشون جا رَفَت وُ اَمَد نَکَین و زن پده پستون نَکَین، و وشون تموم بُتا ره نابود هَکَین. اگه اینتا دَستورای چه نافرmoni هَکَین دَرنی وشون بُتا ره مه غوض پَرستش کَنی»

اسرائیلیا که کنعان مرز و سامون بَرَسِپنه موسی هر طایفه چه اُت تن، سَرجمع دوازه تن ره بَیته و کنعان سرزمین دله جاسوسی. وشه وشون ره راه یاد بده. ائِ وشون چه پخواشه که پرس و جو هَکَین که کنعانیای قَد و تَوان چنده هَشه.

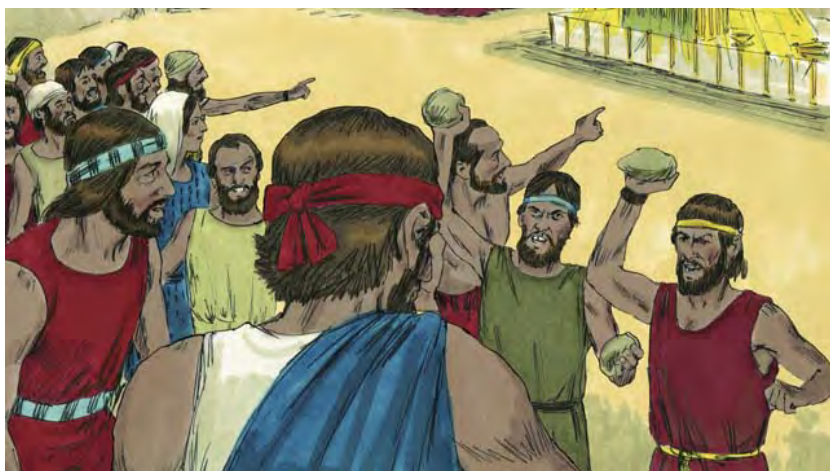
اونتا دوازده تا مردی، چل روز کنعان دله سفر هکردنه و ای دگرسنه. وشون شه قوم ره باتنه: «زمینا خله حاصلخیز هسه و بار فراوونه.» مُنتا جاسوسای میون، ده تن باتنه: « وشون شهرا خله سفت و سخته مُنتا وشون مردم غول واری هسّنه. اگه وشون جا جنگ هکنیم، شک نکنین که شکست خرمی و وشون دس میرمی»

اونگدر دتا خورچین دیگه ، که وشون نوم کالیب و یوشع بی یه باتنه: «درسه که کنعانیای مردم امه جه پلن تر و قددارترنه مُنتا إما تۆمبی وشون ره شکست هددیم! چونکه خدا امه وشه جنگ کنده.»

اما قوم يوشع و کالېب گيا ره گوش نکرډنه ؤ موسی و هارون چه خشم بښنه و باټه: «چی چی وشه اما ره ترسناک جا بیاردنی»، وشه مصر ډله بمونس بوییم. اگه اونتا سرزمین ډله پوریم، جنگ ډله اماره کښینه و امه زن ؤ وچون ره بردگی ورننه». وشون پخواشنه که اتا رهبر دیگه بېرن که وشون ره دواړه مصر ډله دگاردنه.

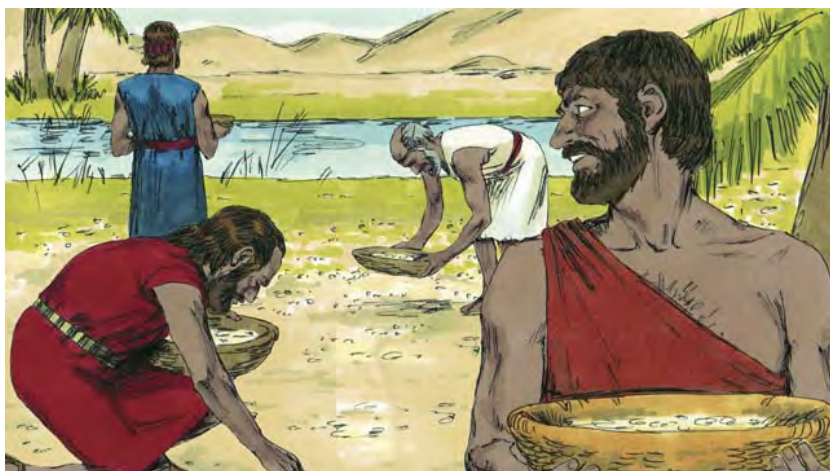
وشون گپای چه خدا ره خله خشم بښته و کیمه دیدار ډله بی یمو و باټه: «شما مه چه نافرmoni هکردنی، اسا شما بیابون ډله سرگردون بونی. کالېب و یوشع بکته، اونایی که بیست سال ره رډ هکردنه، بیابون ډله هلاک بونی و هچ ماقع وشون لینگ وعده بئی سرزمین. ډله نرسنه.»

اونگدر که مردم خدای گپ پشتوشنه شه گناه چه دگرشنه. پنا بپیتنه که کنعانی ره هجوم بَورن. موسی وشون گوشزد هکرده که نشوئن، چونکه خدا وشون همکث دنی بی یه. مُنتا وشون موسای گپ ره گوش نکرده.

خدا اونتا جنگ دله وشون همکث دنی بی یه. همینتاشه جنگ دله شکست بخردیه و اته خله بموردیه، اونگدر اسرائیلیا کنعان سرزمین چه دگرشنه و چل سال بیابون دله سرگردون بمونشنه.

چل سالی که اسرائیلیا بیابون دله سرگردون بیننه، خدا وشون چه رَسِه و هر چی که نیاز داشته شه وشون ره دایه، خدا آسمون چه ات جور نون که ونه اسم مَنا بی یه وشون وشه فراهم هَکَرده. خدا ای وشونشه بلدرچین رایِی هَکَرده که وشون گوشت دارن بَخرن. خدا تموم چل سال نَشته که وشون زخت پیت و وشون کلوش بوشه.

خدا ات جور موجز هَکَرده که گت سنگ چه او دربارده و وشون ره هدا تا بَخرن. مَنا ای اسرائیل قوم غرغر کردنه و موسا و خدای دس گله داشته شه. مَنا ای خدا همونطی که وعده هدا بی یه ابراهیم، ایساق و یعقوب جا وفادار بمونشه.

ای اټ کش دیگه که اسرائیلیا او نداشتنه بخرن خدا موسی ره بفرمسه: «سنگ ره باو تا ونه چه او در پی یه» مټتا موسی بجای با ټن شه دش چوی جا د کش سنگ ره بزو و خدا ره بی خرمتی هکړده. تمیز او سنگ چه در بټمو مټتا خدا موسای چه خشم بیټه و باټه: «ټه وعده بټی سرزمین دله، شه لینگ نلټی»

چل سالی که اسرائیل قوم بیابون دله سرگردون بیټه اونایی که خدای رو در بی یمونه بمردنه. اونگدر خدا اټ وار دیگه اسرائیلیا ره وعده بټی سرزمین سامون راهنمایی هکړده. اسا که موسا خله پیر بی بی یه، خدا یوشع ره ونه جانشین هکړده تا اسرائیلیا ره زهبری هکنه. خدا موسای جا قرار پشته که اټ روز ونه واری پیغمبر اسرائیلیای وشه راهی هکنه.

خدا موسا ره امر هكړده كه كوه ټك پوره تا وَّعهه بئى سرزمين ره بويينه. موسام اونتا زمينا ره بديه مُنتا خدا وره اجازه ښا كه اونجه گوم بى پله. اينطى موسى بمرده و اسرائيل قوم، سى روز وئسه برمه مورى هكړينه. يوشع وشون رهبر بښه. وه خله خار زهبر بى په چونكه خدا ره بوور داشته و ونه چه فرمون ورده.

کتاب مقدس چه بنیته داستان: کتاب خروج فصل ۱۶ و ۱۷، کتاب اعداد فصل ۱۰ تا ۱۴، کتاب تثنيه فصل ۳۴

١٥- وَعِدِهِ بَنِي سَرُومِينَ

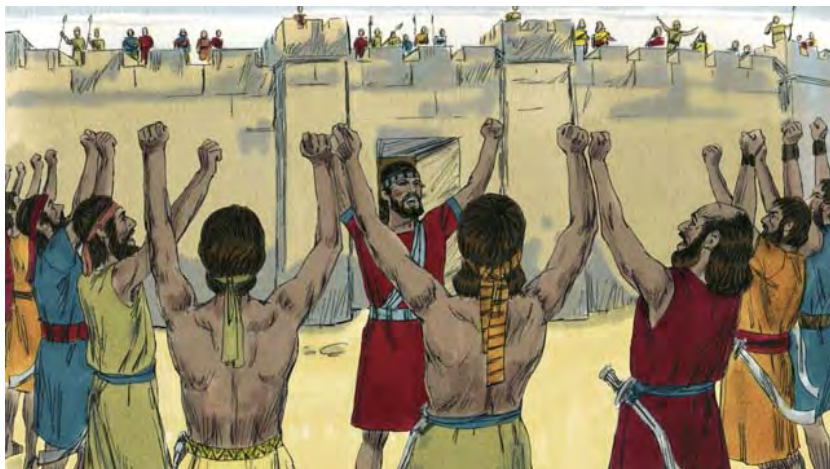
آخرسر اون زمون بَرسِبه که اسرائیل قوم وَّعدِه بئی سَرزمین، یا همون کتعان دله بون. اونجه اتا شهر دئی بی یه که ونه نوم اریحا بی یه، ونه دُور وَر زیل دیوار بَکشی بی یه. اونجه اتا بَدکاره زنا که ونه نوم راحاب بی یه زندگی کرد بی یه. وه خورچینا ره شه پَلی جا بدا. وشون ره کمک هکرده تا اونتا شهر جه در بون. چونکه وه خدا ره بُوور داشته این کار ره هکرده. خورچینام راحاب جا قول و قرار پشته که اریحا نابود هکرده یه، وه و ونه خانواده در امون بَمونین.

وَّعدِه بئی سَرزمین بُوردن خاطری، اسرائیلیا وشه که اردن روخنه جه هدار هکرده بوئن. خداوند یوشع ره باته: «پیشواها ره جلو رایی هکن». پیشواهای لینگ کاب که اردن روخنه او بَرسی یه، او اس هکرده و اسرائیلیا تونسته خشک بَته سر، اونور روخنه بَرسن.

اونگدر که قوم، اردن روخته جه یور بوردنه، خدا یوشع ره بانه که شه خدره آماده هکن تا اریحای شهرکه خله قوی هسه ره هجوم بوری. خدا مردم ره بانه: پیشواون و سربازا ونه شیش روز تموم، هر روز اتا کش همه شهر دور بزنن. پیشواون و سربازام همین کار ره هکردنه.

هفتمین روز اسرائیلیا و شه هف کش شهر دور بزنن، پیشواونم شیپور بزنن و مردمم شونگ بکشن. وشونم همین کار ره هکردنه.

اینطی بیّه که اریحای دیوارا دکلّسه. اسرائیلیا هرچی شهر دله دئیّه ره همونجوری که خدا وشون ره بات بی یه نابود هکردنه. یتا راحاب و ونه خانواده که اسرائیلیا ره همکتی هکردینه در امون بمونشنه. قومای دیگه که اسرائیل ور سامون دئیّه و کنعان سرزمین دله زندگانی کردینه، پشتوشنه که اسرائیلیا اریحا ره نابود هکردنه، هول و هراس دکتینه که نکنه اسرائیلیا پخوان وشون رم هجوم بورن.

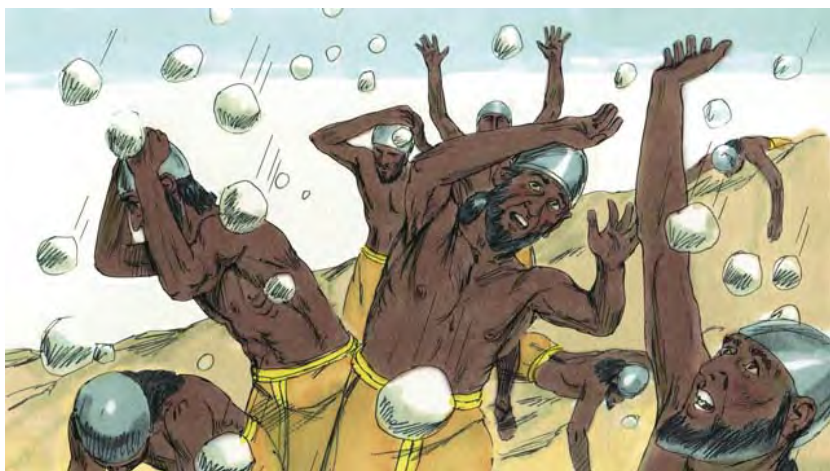
خدا اسرائیل قوم ره فرمون هدا که، کنعانیای جا پیمون نوندن و دوستی نکنن. مُنتا اتا کنعانی قوم که جبعونیون گیتنه، یوشع ره درو بزونه و باتنه که کنعان اونورتر چه بیمونه، وشون یوشع چه بخواشنه که وشون جا پیمون دوستی دوزنن. یوشع و پیشوائون و گتترای اسرائیل خدای جا درمیون نبشته و خدسر جبعونیون جا پیمون دوشنه.

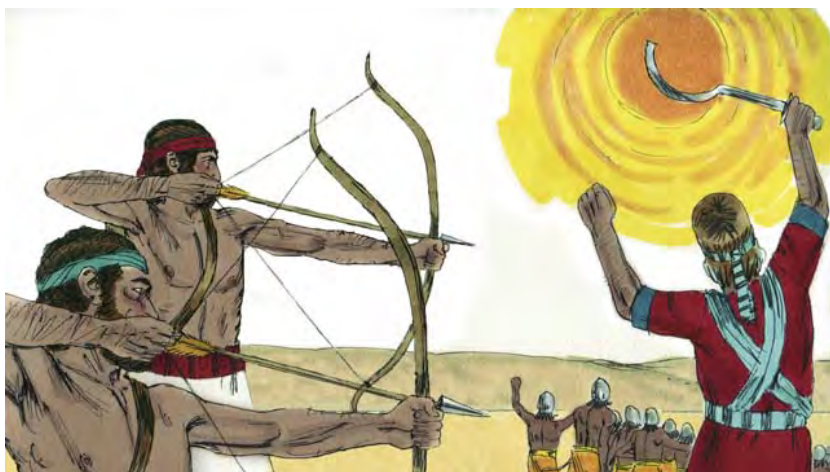
سه روز بگذشته په، اسرائیلیا ره حالی بښه که جبعونیون همون کنعان مردم هسنه و وشون دروی چه اسرائیلیا ره خله غظ بیته. منتا شه پیمون ره ښکښینه، چونکه خدای پیش پیمون ره دوش بینه. چن وقت بښه په، انا قوم دیگه کنعانی که وشون نوم اموریا بی په، پشنوشنه که جبعونیون اسرائیلیای جا پیمون دوشنه، شه سربازا ره جم هکرده و جبعونیون سر دکتنه و وشون ره هجوم بوردنه. جبعونیونم یوشع جا یاری پخواشنه.

یوشع هم اسرائیل سربازای سر ره جم هکرده و وشونم تموم شو راه بوردنه تا که جبعون برسینه. همونگیرم، طلا و ننگ، ناگمونی اموریای سر دختنه.

اون روز خدا اسرائیل وشه جنگ هکرده. وه اموریا ره گچ و مَنگ هکرده، گت گتیه سَنگتَرِیک آسمونه جا پنه بَشَنیه و آته خله اموریا ره بَکوشته.

ای همطی خدا کاری هکرده که افتاب آسمون دله هرستا، تا اسرائیل سَربازا ویشتر زمون دارن که اموریای کاره پَکسَره هکنن. اون روز خدا اتا گت پیروزی اسرائیلیای وشه فراهم هکرده.

خدا اونت ا ارتش ره شکست هدا په، قومای دیگه کنعان دله هدی جا پیمون دوشنه تا اسرائیل جا جنگ هکن. همینتا شه یوشع و اسرائیلیا وشون ور هجوم بوردنه و وشون ره نابود هکردنه.

جنگها تموم بئی په، خدا وعده بئی سرزمین دله هر اتا طایفه اسرائیل ره اتا سهم هدا. خداوند؛ ای اسرائیل مرز و سامون دله آرامش بشته.

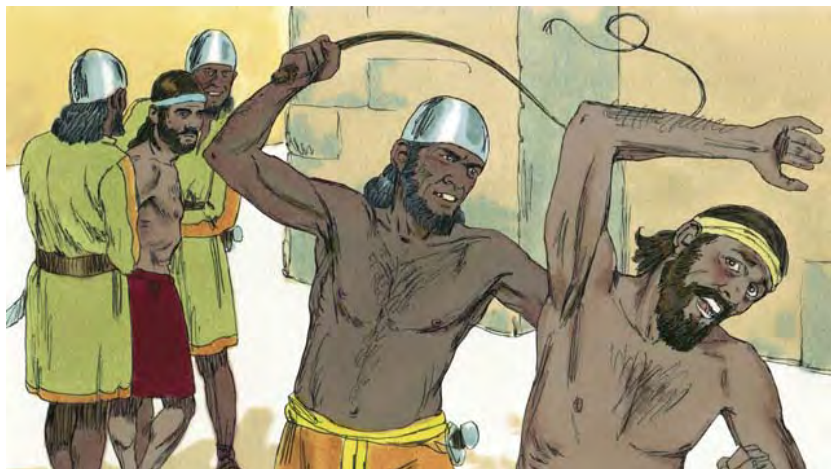
یوشع پیرمردی بئی په، تموم اسرائیلیا ره جم هکرده. همونگدرم مردم یاد بیارده که وشون قرار پشش
 بیننه، بیمونی که خدا سینا کوی دله وشون جا دوش بی په ره فرمون بورن. مردمم قول هدانه که
 خدای جا وفادار بمونن و ونه دستور ره گردن بی یلن و بجا بیان.

کتاب مقدس جه بنیته داستان: کتاب یوشع فصل ۱ تا ۲۴

۱۶- رها کیننده ها

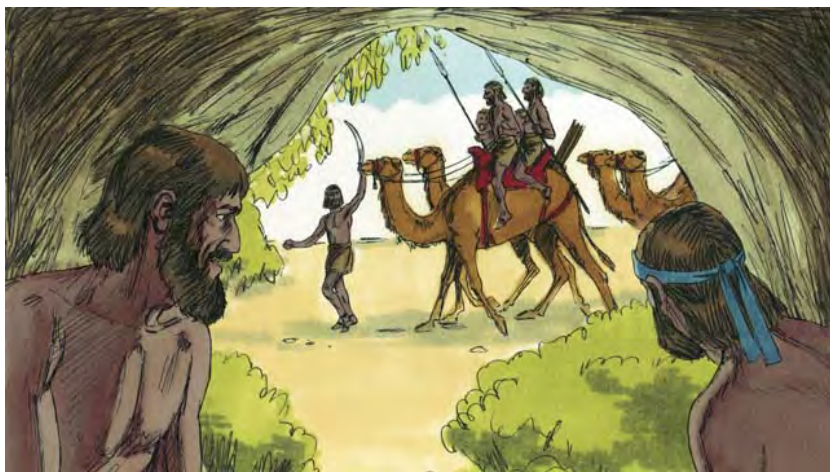
یوشع بمرده په، اسرائیلیا خدای فرمونا ره گس ندانه و تموم کنعانیو ره وُعهه بئی سرزمین چه یورتکړدنه. وشون همطیمیم یهوه، راشی خدای بدل کنعانیای بُتا ره پرستش کړدنه. اون زَمونا، اسرائیلیا پادشاه نداشت بیڼه، هَمیتناشه هرکی هر کاری که درس دوئشه، همونتا ره انجام دانه.

اسرائیل قوم سړکشی، باعث بَیه که پشت سَرهم وشون سَر پلا بی په و ونه دم نؤسه. پیشامدایی که هی رج به رَج ايموئه اینا بیڼه: اسرائیل قوم خله سال بی په که خدا ره گس ندا بیڼه، هَمیتناشه خدام وشون سزای وشه، اجازه دانه که وشون دشمنون وشون سربسوار بُون . دشمنونم خله ها ره کشته و وشون دار و ندار وړدنه و همه چی ره نابود کړدنه. ات چن سالی که دشمنون وشون ره ازار هدا بیڼه په ، ای خدای وُر دگرسته و شه کارا ی جه توبه هکړدنه و خدا جا پخواشنه که دشمنون دس جه وشون ره رها هکړنه.

هر کش که وشون توبه کردبینه ، خدا شه رها کینده ره رایى کرده تا وشون ره دشمن چنگ جه آزاد هکنه. اون رها کینده دشمنون جا جنگ کرده و وشون ره شکست دانه. اینطی اته دوره وشون سرزمین آرامش داشته و اون رهانندهم خار فرمونروا بی یه . خدام اسرائیل قوم وشه خله رها کینده برسئیه. خدا اجازه هدا په که اسرائیلیا ، شه دشمن یعنی مدیان دس شکست بخرن، ات وار دیگم وشونسه رها کینده برسئیه.

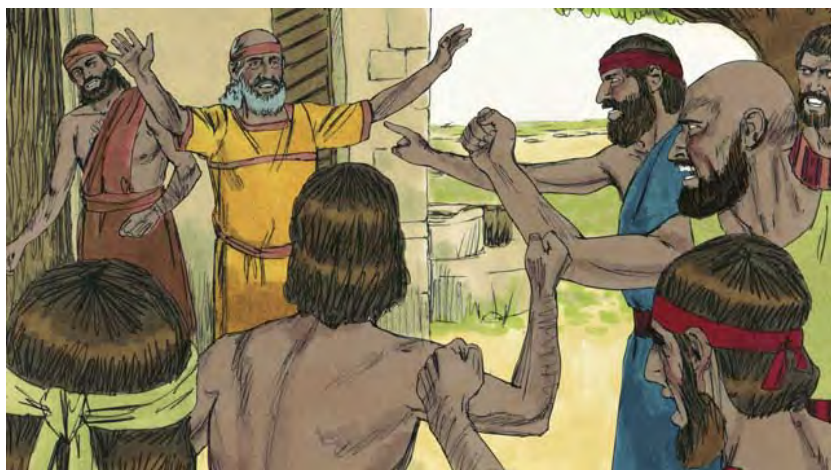
مدیانیا هفت سال آزار اسرائیلیای زحمت بکشی ره پچاپسینه، اسرائیل قوم وشون ترس جه غارای دله جا خردنه، تا تکیه مدیانیا وشون ره گیر بیان. آخر کار خدای دس دامن دکتینه تا وشون ره آزاد هکنه.

ات روز ات مردی، جدعون نوم بی چمر، دَییه گنم کَتنیه تا مدیانیانیا نتونن وره پچاین. همونگدر یهؤة فرشته ونه جلو دیار بَییه و بائه: «اهای دِلر جنگی، خدا تِه همکت دره. بور و اسراییل ره مدیانیای چنگ جه در بُور.»

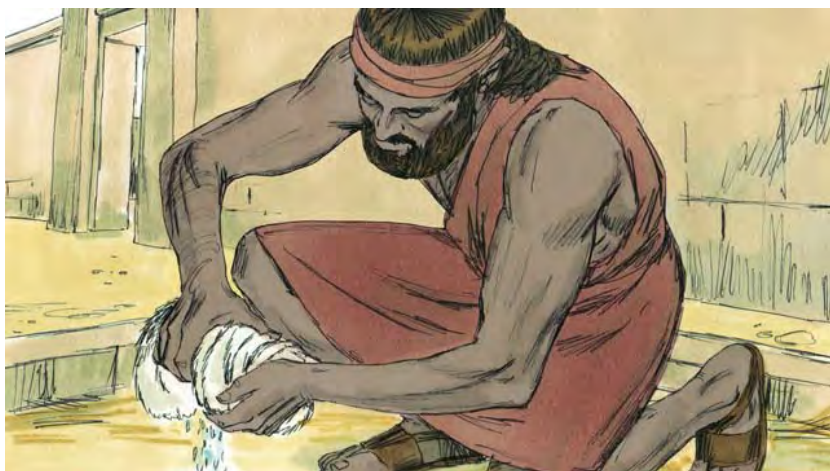
جدعون پی یر، شه قربونگاه ره اتا بُت وشه پیشکش هکرد بی یه. خدا شروع کار جدعون جه پخواسه که اونتا قربونگاه ره خراب پکنه؛ چونکه جدعون مردم جه ترسیه تا نصفه شو لس هدا. اونگدر قربونگاه ره بَزوئه، پشکنیه و رز رز هکرده. وه همون نزیک په اتا دیگه قربونگاه خدای وشه پساته و ونه سَر قربونی هکرده.

فردا سوایی مردم که بدینه وشونه قُربونگاه ره ات کس بزو خراب هکرده خله جوش بیاردنه. وشون جدعون سره ور بورده که وره بکوشن. اما جدعون پی یر باته «چیشی وشه خوازینی شه خدا ره کمک هکنین؟ اگه وه خدا هسه پی یلین وه شه، شه چه نیگداری هکنه.» وشونم اینتا کپ که پشتوشنه جدعون ره نکوشتنه.

ای دواره مدیانیا بيمونه تا اسرائیلیا ره بچاپن. وشون انده زیاد تبیه که شمارش نی بینه. جدعون، مدیانیاي جنگ وشه شه تمومه قوم ره ونگ هکرده. جدعون خدا چه اتا نشونه پخواست بی په که و ره هالی بوه که راس راسی، خدا ونه چه پخواشه که اسرائیل جان در نوره.

یکمین نشونه وشه، جدعون اُتا تیکه گسپن پوس ره پنه سر پشته و خدا جه پخواشه پنه سر خشک بَمونه، و پوس سر شبره هَنیشِه. خدام همینکاره هَکرده. فردا خدا جه پخواشه که پنه سر شیر بَوَه مُنتا پوس خشک بَمونه. خدا اینتا کاررم هَکرده. این دتا نشونه جدعون خیال تخت هَکرده که خدا ونه جه پخواشه که اسرائیل ره مدیانیای دس جه دَر بُوره.

۳۲۰۰۰ تا اسرائیلی سرباز، جدعون پیش بَمونه، مُنتا خدا وره بفرمسه که وشون خله زیاد هَسنه. همینتاسه جدعون بیست و ۲۲۰۰۰ سرباز که جنگه جه ترسینه ره بیره رایب هَکرده. خدا این کش جدعون ره بایه اتنه آدم خله زیاد هَسنه. اونگیر ۳۰۰ تن بَکته جدعون همه ره بیره رایب هَکرده.

همون شو خدا جدعون ره باته: «بی چمر مدیانیای اردوگاه بُور، وشونه خرف و گپ که پشتویی، دیگه نترسنی که وشون سر هجوم بُوری.» جدعون وشون اردوگاهه وُر بُورده و پشتوشه که اُتا مدیونی سرباز، شه خو ره شه زفق وشه شرح دنه. ونه زفق، وره باته: «ته خُو اینطی سر در ایارنه که جدعون ارتش اِما ره شکست دئنه.» جدعون که اینتا گپ ره پشتوشه خدا ره شکر هکرده.

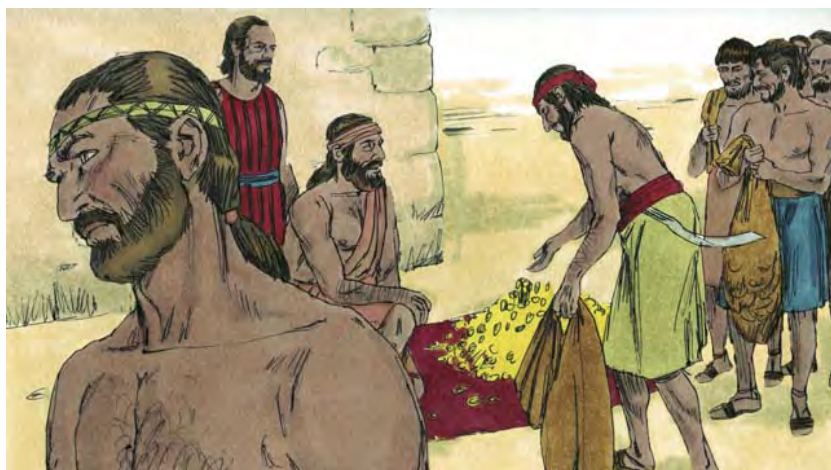
جدعون شه سربازای پَلی دَگرشه وهر سربازی ره اِتا شِپور و اِتا گَلی کوزه هدا که ونه دِله تشکل دَیییه. وشون اونگِدر که مدیانیای سربازا بَخت‌بینه وشون ره دوره هکرده. اون سِیصد تا سرباز شه تشکلا ره گَلی کوزه دِله پشت‌بینه که مدیانیانیا نتونن وشون تشکلائی سُو ره بَویِنن.

اینطی جدعون سربازا، شه همکت گلی کوزه ره همه تایی بَزونه پشکینه و وشون تشکِل شو دبار
بَیه. همینطی که شیبور زوینِه، شونگ کشینه: «شمشیر، یهوه و جدعون وشه»

خدا انده مدیانی ره گج هکرده که شروع هکرده هدی سر دکتن و دبی ره بکوشتن. جدعون در دم
اسرائیلی دیگه ره ونگ هکرده و وشون چه پخواسه تا مدیانیای فراری هدائن وشه وشون ره یاری
هدن. وشون اته خله مدیانی ره بکوشته دیگرون رم اسرائیل جا یور هکرده. اون روز ۱۲۰۰۰ تن
مدیانی بمرده. اینطی خدا اسرائیل قوم ره نجات هدا.

مردم پخواشنه که جدعون ره شه شاه هکنن. وه وشون ره نشته اینتا کار ره هکنن، مُنتا وشون جا پخواشنه که اون حلقه های طلا ره که مدیانیای چه بیت بیته ره هدن وره. مردم، جدعون ره خله طلا هدانه.

اونگدر جدعون طلاهای جا اتا جلیزقه گت پیشوهای جلیزقه واری پساته. مُنتا مردم اون جلیزقه ره بُت واری پَرسِتیش کردبینه. همنتاشه، دواره خدا اسرائیل قوم ره گوشمالی هدا، چونکه وشون بُت ها ره پرستش کردبینه، وشون دشمنون ره اجازه هدا که وشون ره شکست هدن. دس آخر وشون ای دواره خدای جه یاری پخواشنه، خدام وشونسه اتا رها کِننده دیگه رایی هکرده.

این‌تا کار هی گردش کرده: اسرائیل قوم گناه کردبینه، خدام وشون ره سزا داته، وشون توبه کردنه و خدا وشونسه اتا رها کُنده رایِی کرد بی‌یه. سالهای سال، خدا خله ها ره رایِی هیکرد بی‌یه تا اسرائیل قوم ره وشون دشمنون دس جه در بُوره.

آخرسر اسرائیل قوم خدا چه پخواست بینه که قوم های دیگه واری وشون ره اتا شاه هده. وشون اتا پادشاه بلند بالا و قوی خواست بینه که جنگای دله وشون ره راهنمایی و زَهری هکنه. خدا این‌تا خواستی جه خشنود نی بی‌یه، مُنتا همینطی که پخواست بینه وشون ره شاه پَخشیه.

کتاب مقدس جه بنیته داستان: کتاب داوران فصل ۱ تا ۳ و ۶ تا ۸؛ کتاب اول سموئیل فصل ۱ تا ۱۰

۱۷- خدا داودِ جا پیمون و نده

شائول اسرائیل یکمین پادشاه بی یه. همونطی که مردم پخواس بینه، پلن بالا و خش بر و ژو مردی بی یه. اونگیر که تازه فرمونروا بنی بی یه، خار پادشاه بی یه، مُنتا لسلل سرور بیّه که دیگه خدا ره گس ندانه. همینتا شه خدا اتا مردی دیگه ره ونه جا پادشاهی وشه نشون هکرده.

خدا اتا جوون مردی که ونه نوم داوود بی یه ره انتخاب هکرده تا وره شائول جانشین هکنه. داوود بیت لجمی بیه و چپونی کرده. وه اونگیر که شه پی پر گله همکث چرا شی یه، د کش گسفن زمه ره اش و شیردبسه جه نجات هدا و اونا ره بکوشته. داوود خله خاکی و پرزکار بی یه. وه خدا ره بوور داشته و ونه جه فرمون ورده.

اونگدر که داوود چوون مردی بی‌په، جلیات جا که غول آدمون واری بی په و سه متر قد داشته و قدار و کار بلد بی‌په جنگ هکرد بی په. اما خدام داوود ره یاری هکرده تا جلیات ره بکوشه و اسرائیل ره نجات هده. داوود چن کش دیگم اسرائیل دشمنون ره شکست هدا. وه دیگه جنگ دله استا و کار بلد بی‌په و تموم جنگای دله اسرائیلیا ره فرموندهی کرد بی په. انده که تموم مردم تک جه نکتته.

مردم انده داوود ره دل دوشنه که شاول دیگه بر نداشته. همیتاسه شاول پنا بیته که داوود ره بکوشه، منتا وه بیابون ور تر بورده و اونجه جا بخرده، اتا روز همینطی که شاول و ونه سربازا داوود په دئی بیننه، شاول ناگهونی اتا غار دله بورده که داوود اونجه جا بخرد بی په. شاول داوود ره ندیه. داوود انده ونه تن ور بورده که توشه اتا تیکه شاول چمه ره بورینه. شاول غاره چه یور بی‌یم په، داوود وره ونگ هدا و شاول چمه تیکه ره وره سراغ هدا. اینطی شاول ره هالی بیته که داوود نخوانه وره بکوشه تا شه پادشاه بوه.

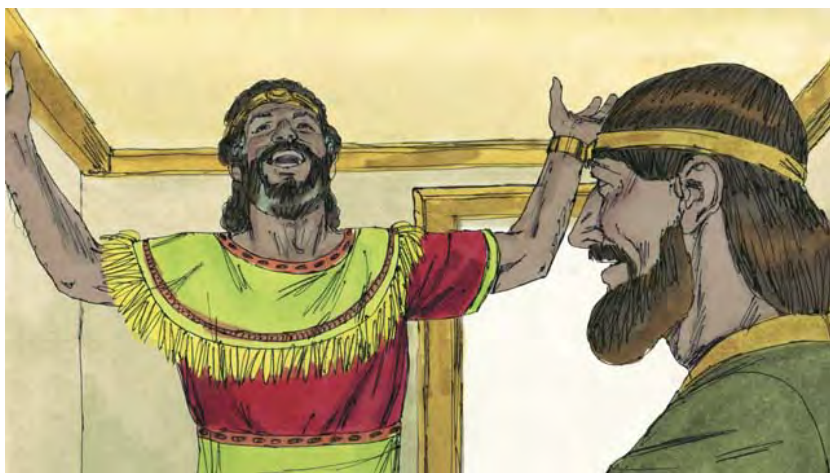
آخر سر اُتا جنگ دله، شائول ره بکُوشْتِنه و داوود اسرائیل پادشاه بَیّه. وه خار پادشاه بی یه و مردم وره دوس داشتنه. خدام داوود ره فراوونی هدا و تموم کارای دله وره سر پلن هکِرده. داوود خله جنگا بورد بی یه و خدا وره یاری هکِرده تا اسرائیل دشمنون ره شکست هده. داوود اورشلیم ره بَیته و اونجه ره شه پایتخت هکِرده. داوود همونجه زندگانی هکِرده و همونجه بمرده و خاک بَیّه. وه ۴۰ سال پادشاه بی یه و اون سالای دله اسرائیل؛ هم مال و ثروت داشته هم زور.

داوود خواسه که اُتا عبادتگاه بسازه تا تموم اسرائیلیا بتونن ونه دله خدا ره پرستش هکِنن و ونسه قربونی هکِنن. ۴۰۰ سال، مردم اته جا پرستش و قربونی کردبینه که ونه نوم کیمه دیدار بی یه، و موسی اونجه ره پسات بی یه.

خدا اُتا پیغمبر که ونه نوم ناتان بی یه ره داوود پیش رای بی هکرده و وره باته: «چونکه ته خله جنگای دله دئی بیی، عبادتگاه ره ته مه وشه نسازنی، ته ریکا اونجه ره پنا کنده. همینتا شه من ته ره فراوونی دمبه. اُتا کس ته توار چه اِنه که همیشک مه قوم ره پادشاهی کنده.» تنّا کسی که تونشه تا همیشک پادشاهی هکنه مسیح بی یه. مسیح خدای نشون هکدر بی یه که دنیا ره گناه چه نجات داّه.

داوود که اینتا پیغوم ره پشتوشه، خدا ره پرستش هکرده و خدام وره سربلن هکرده و وره فراوونی پبخشیه. درسه که داوود تدوینسه که کینتا ماقع خدای وعده انجام بؤنه مُنتا اِما اِسا دومبی که اسرائیل قوم وشه، داوود دوره چه هزار سال چش پراه بؤن تا مسیح بی یه.

داوود خله سال درس و با انصاف پادشاهی هکړده. وه خدا چه فرمون وړده و خدام وره فراوونی داږه. مُنتا اجرای شه زندگانی اتا گت گناه خدای پیش هکړده.

اته روز، اونگړر که داوود سربازا همه ځنگسه شهر چه بیرون نی‌بینه، وه شه کاخ بوم‌سر چه دور و وړه ایشانه که همونگړر بدی‌یه اتا قشنگ زنا شه سره دله شه تن شورنه. وه اونتا زنا ره نشناسیبه مُنتا په بوردده که ونه نوم بَتشبع هسه.

داوود اینتا سوسه ره شه سره جه رد نکرده که هج، تازم اتا کس ره راهی هکرده تا اونتا زنا ره ونه پلی بیارن. وه اونتا زنای جا بختیه ویموم بیّه په وره ونه سره رایبی هکرده. اته کم بوگذشته په بششیغ داوود شه پیغوم برسئیه و بائه که سنگین بیّه.

بششیغ مردی نوم اوریا بی یه، وه بیتترین سرباز داوود بی یه. اوریا همونگدر شه سره زندگی سر دنی بی یه و جنگ دله دی بی یه. داوود وره جنگ جه شه پلی بکشیه و وره بائه شه سره، شه زنای وریور. اوریا ره ندائه چونکه تموم سربازا جنگه دله دینه، وه نخواشه شه سره دگرده. همینتاشه داوود، دیواره اوریا ره جنگ دله رایبی هکرده و فرمونده های جه پخواشه وره ارتش جلو بی پلن که دشمن وره بکوشه. اینطی بیّه که اوریا ره جنگه دله بکوشینه.

اوریا ره بکوشته په، داوودم بَشْبَع جا آروسی هکړده ؤ وئم داوود وشه اتا ریکا پزا. خدا داوود کار چه خشم داشته، همنتاشه ناتان پیغمبر ره داوود پیش برسپه تا ونه ان گتی گناهسه وره گوشزد هکنه. داوودم شه گناه ره مقر بیمو وخدام وره پبخشیه. داوود تا زنده بی یه، بدترین پلای دلتم؛ خدا چه فرمون ورده.

داوود شه گناه سزا ره بیته ؤ ونه ریکا بمرده. همنطی ونه خنوادهم ونه رو در بی یمونه ؤ ونه قد ؤ قدرت روز به روز کمتر بی بی په، درشه که داوود خدای فرمون چه سر ذپیته، اما خدا اونتا قراری که داوود جا دوس بی په ره وفا هکړده ؤ سرانجام هدا. اڅ کم دیگه ای بَشْبَع، داوود چه وچه دار بیته و ونه نوم ره سلیمون پښتنه. کتاب مقدس چه بئیته داستان:

کتاب اول سموئیل، فصل ۱۰؛ و فصل ۱۵ تا ۱۹ و ۲۴ و ۳۱؛ کتاب دوم سموئیل فصل ۵ و ۷ و ۱۱ و ۱۲

۱۸- اسرائیل پادشاهی د بخش بئیه

داوود پادشاه چل سال پادشاهی هکړده. داوود بمرده په، ونه ريکا سلیمون اسرائیل قوم پادشاه بښه. خدا سلیمون جا گپ بزو و ونه جه بپرسیه: « مه چه چی خوانی، تا تره هډم» سلیمونم خدا چه پخواسه وره دونایی و حکمت هده. خدا ره سلیمون پخواستی چه خله خش بیمو و ښه سر وره دوناترین مردی هکړده. سلیمون خله چیزا ره یاد بیته و پادشاه دونایی بی په. خدایم سلیمون ره خله مال و منال هدا.

سلیمون، اورشلیم شهر ډله اټا پرستشگاه پساته که داوود ونه نقشه ره ډکشی بی په و ساختمون سازی لوازم ره شه جم هکړد بی په. اون روز بوگډشته په، مردم بجای اینکه کیمه دیدار ډله پرستش هکین، تونښنه اونجه بورن و خدا ره پرستش هکین و همونجم خداسه قربونی هکین. خدا پرستشگاه ډله ډیډه و شه قوم جا زندگی کړده.

مُنْتا سَلِیْمون قوماي ديگه ره دل دوسه و وشونه دله زن بِيته. سَلِیْمون نزديک ۱۰۰۰ تا زن بُورده و اينطی خدا جه نافرמוنی هکرده. اين زنون ويشتر بيگانه بيننه و غريب جای جه بی یم بينه، و پرستش وشه شه بُتا ره شه همکث اياردنه. سَلِیْمون که پيرمردی بی بی په، وئم شه زنون بُتا ره پرستش کرد بی په.

همینتاشه خدا سَلِیْمون جه خله خشم بِيته و وره باته اينتا نافرמוنی سزا ايئشه که اسرايیل پادشاهی، ونه بمرده په دتا بخش بونه.

سلیمون بمرد په، ونه ریکا زحبعام ونه جا سرهنېشته و پادشاه بڼه. تموم اسرائیلیا جم بڼه که وره شه پادشاه هکین. وشون زحبعام پیش گلایه هکړنه که سلیمون خله وشون چه کار کشیه و وشون ره وادار کړده که اته خله باج و خراج هډن. وشون زحبعام چه پخواسته شه پی پر واری انده سختگیر توه.

منتا زحبعام خامی هکړده و وشون ره نخش جواب هدا و باټه: «شما گمون کینی که مه پی پر سلیمون خله سختگیر بی په؟ منتا من خله ویشتر شمه جا کار کشمبه و شمه سر پلا ایارمه»

مردم ونه گپ هشتوسه په، ونه رو در بی یمونه و شورش هکړدنه. اسرائیل دوازدۀ تا توار جه ده تا تیره سیوا بښنه. دتا توار فقط ونه جا وفادار بمونسنه، و وشون؛ شه پادشاهی نوم ره یهودای پادشاهی پښتنه.

اونتا ده تا توار دیگرم اتا مردی که ونه نوم یزئعام بی یه ره شه پادشاه هکړدنه وشون بخش شمالی همون سرزمین زندگانی کردبینه و شه خد ره اسرائیل پادشاهی گڼنه.

يَزْرَعَام خدای چه فرمون نورده که هچ، مردم گناه باعث و بانیم بَيَّه. وه د تا بُت پساته و مردم چه پخواسه که وره پَرستش هکین. وشون؛ دیگه پَرستش وشه اورشليم دله که يهودای پادشاهی بی یه نشینه.

يهودای پادشاهی و اسراییل پادشاهی دیی جا دشمن بَيَّینه و و همیشک جنگ و مرافه داشتنه.

اسرائیل تازه پادشاهی دله، تموم پادشاهها بد و شرور بینه. ویشت پادشاهها ره اون آدمایی بکوشته که خواستنه شه پادشاه بون.

تموم پادشاهها و خله اسرائیلیا بتا ره پرستش کردنه. هم بتا ره پرستش کردینه و هم زنای بدکاره جا ختنه و هم شه و چون ره بتای وسه قربونی کردنه.

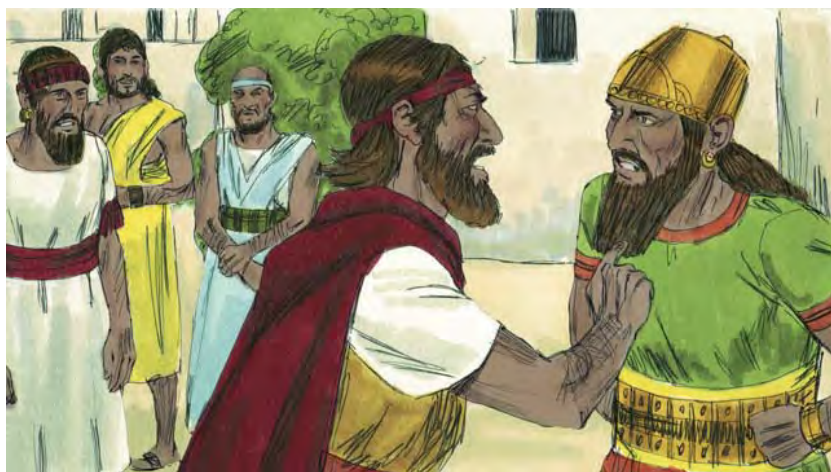
یهودای پادشاه داوود توار چه بینه. این پادشاهای دله خار پادشاهم دبی بینه، مردم داد رسینه و خدا ره پرستش کردنه. منتا یهودای پادشاه، ویشتری بدجنس و شرور بینه. اتی هم وشون دله دبیینه که شه کچیک و چون ره بتای وشه قربونی کردنه. خله یهودای پادشاهی مردمونم خدای رو در بی یمونه و خداهای دیگه ره پرستش هکردنه. کتاب مقدس جه بتیته داستان:

کتاب اول پادشاهان فصل ۱ تا ۶ و ۱۱ و ۱۲

۱۹- پیغمبرون

اسرائیل تاریخ دله، خدا خله پیغمبرا ره وشونسه رایى هکرده. وشون خدای پیغوما ره گیتنه و مردم وشه ایاردینه.

ایلیا پیغمبری بی په که آخاب پادشاه دوره زندگانی کرد بی په. آخاب خله شرور بی په و مردم ره هشوش دا که بُت بعل ره پَرسیش هکین. ایلیا آخاب ره باته: «خدا تره سزا دته. وه ای آخاب ره باته: «اسرائیل سامون دله، من اگه فرمون ندم؛ هیچ وارش یا شبره بنه نکفنه» آخاب ایلیای گپ جه خش نیمو و پنا پشته که وره بکوشه.

خدا ايليا ره باټه: «بيايون ډله ټور و شه خدره آخاب چه جا بډه» ايليا ئم بيايون ډله بورډه و اتا روځنه ټلي كه خدا وره نشون هدا مونډگار بټه. هر صوائى و نماشون سر چنتا كلاج ونسه گوشت و نون ايارډنه. همونډرم آخاب و ونه سربازا، ايلياى په ډبنيه منتا نتونسته وره پييدا هكن.

چونكه وار ش نزوئه، اونتا روځنه لس لس خشك هټه. اينطى بټه كه ايليا همون ډور و ورا اته جاي ديگه كوچ بكشيه ټورډه. اونتا سامون ډله اتا فقير بيچاره زنا و ونه ريكا زندگى كرد بېنه كه خشكسالى خاطرې هچ خراكي نداشتنه بخرن. ايم وه ايلياى چه زسيه و همينتاسه خدائم وشون سفره ره پر كړه. وشون اړد كيسه و راغون كوزه هچ زمون خالى ئى بى په و قحطى سال ماو ډله، شه اندازه خراک داشتنه تا بخرن. ايليا ئم سه سال اونجه بمونسه.

سه سال و نیم که بوگذشته، خدا ایلپا ره باته: «ای دواره وارث إنه» خدا ایلپای چه پخوашه که اسرائیل سامون دگرده و آخاب جا گپ بزنه. آخابم که ایلپا ره بدیه، وره باته: «آئنه سختی و پلاره ته درس هکردی!» ایلپایم وره اینطی جواب هدا: «تموم سختی و پلاره ته امه سر بیاردی، ته راشی خدا، که یهوه هسه ره ول هکردی و بقل ره پرستش کنی. اسا تموم اسرائیل قوم که ته پلی درنه ره کزمل کوه بیار.»

تموم اسرائیلیا و پیغمبرای بقل که ۴۵۰ تن بینه، کرمل کوی پلی جَم بینه. ایلپا باته «تا که خواننی دل دل هکنین؟ اگه یهوه خدا هسه، وره پرستش هکنین و وره گس هدین، اگم که بقل خدا هسه ونه چه فرمون بورین»

اونگدر ایلپا، بُت بَعل پیغمبرا ره باته: «اتا جونیکا ره قربونی هکنین، ونه تن گوشت ره چن تیکه هکنین و قربونگاه سر بی یلین مُنتا وره تش نزنین. منم قربونگاه دیگه سر همینتا کاره کمبه. اونتا خدایی که قربونگاه سر تش رای هکنه، وه راسی خدا هسه» همینتا شه بُت بَعل پیغمبرا، شه قربونی ره بیاردنه، مُنتا وره تش نزونه.

اونگدر وشون بُت بَعل درگاه اینطی راز و نیاز هکردنه: «ای بَعل، امه ونگ بشتوا» وشون تموم روز دعا کردنه، شونگ کشینه و شه تن ره گزلیک جا خراش دانه. مُنتا بَعل جه نا جوابی بشتوشنه، نا اٹ زُره تش قربونگاه سر دَکته.

بغل پیغمبرا ائه که نموم روز دعا کرد بینه، ذل بئینه و دیگه نا نداشتنه همینتا شه دعا هکردنه ول هکردنه. اونگدر ایلیا ائه جونیکای دیگه ره قربونی وسه، قربونگاه سر پشته و مردم ره باته: «دوازده تا گت کوزه او قربونگای سر بئین، انده که گو گوشت و هیمه و پنه شیر بؤه»

اونگدر ایلیا اینطی دعا هکرده: «آ؛ یهوه، آ؛ ابراهیم خدا، آ؛ ایساق و یعقوب خدا، ته امروز اما ره نشون هده که ته شه اسرائیل خدایی و من ته خادم هسمه. مه دعا ره جواب هده تا مردم بدونن که ته راشی خدا هستی.»

در دم اتا تش آسمونه چه بيمو و هيمه و گوشت و سنگ و خاک و قربونگاه دور و ور دكته، انده كه او رم بسوزنيه. مردم كه اينتا ماجرا ره شه چشه جا بدينه، در دم سجده هكردنه و باينه: «يهُوه خدا هسه، يهُوه خدا هسه!»

اونگدر ايليا باته: « ئلين بعل ييغمبراي دله يثام در بؤرن!» همينتاسه مردمم بعل ييغمبرا ره بيتينه و همه ره اونجه جه بوردنه و از دم بكوشينه.

ایلیام آخاب پادشاه ره باته: «ئس نده، بور شه سره، اسائه که وارش بزنه». همونگدر سیو ابرا آسمون ره دپوشنیه و اته خله شلاب بزویه. یهوه خشکسالی ره تموم هکریه و اینطی نشون هدا که تئا وه راشی خدا هسه.

اونگدر که ایلیای خدمت تموم بیّه، خدائم اتا آدم دیگه؛ ایلیشع نوم ره شه پیغمبر هکریه. خدا خله مोजز ره ونه دس جه انجام هدا. اتای این مोजزا، نعمان وشه ذکته که، دشمن فرمونده بی یه. ونه تن پوس، بی جور مرض داشته. وه ایلیشع خوری پشتوس داشته، همبنتاشه ونه پلی بورده و ونه جه بخواشه که ونه درد دوا هکینه. ایلیشع نعمان ره باته: «شه خدره هفت کش، اردن روخنة اوی بن فرو بور»

همون شروع کار اینتا گپ چه نعمان خشم بیته، چونکه اینتاره بیخده کار دونسه و نخواستنه که وه ره انجام هده. منتا پشیمون بیته و شه خدره هفت کش اردن روخنه او بن فرو بورده. هفتمین کش که اوی چه در بيمو، خار خار بن بی په. خدا ونه ناخشی ره دوا هکرده.

خدا، بنی اسرائیل قوم وسه اته خله پیغمبر دیگه رای بی هکرده. وشون همه مردم ره هشدار دانه که بتا ره پوستش نکنن، دیگرون جا درس رفتار هکنن، هدی وسه دلسوزی هکنن و بدی ور نشوئن و خدای چه فرمونبری هکنن. چونکه اگه اینطی پیش نشوئن، خدای پیش گناکارنه و خدائیم وشون ره سزا دته.

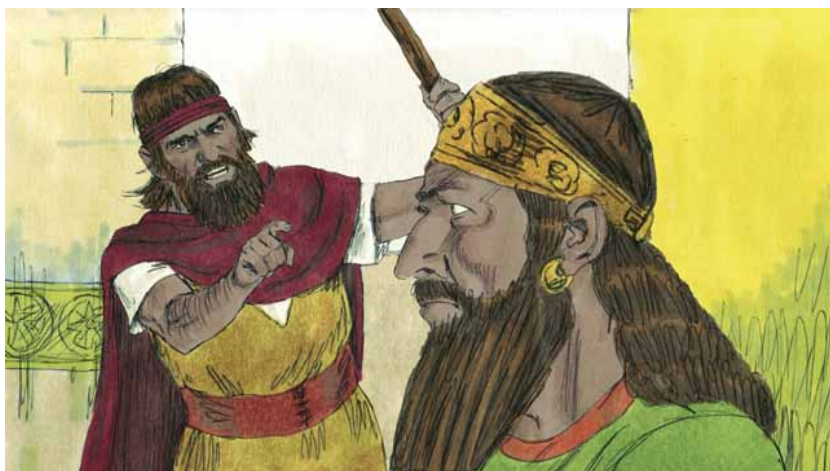
خِله زمونا مردم خدا ره گس ئدانه و گوش نکرَد بینه. وشون پیغمبرای جا بدرفتاری کرد بینه و ائه ماقعم بیه که وشون ره کشتنه! ائه کش، ارمیای پیغمبر ره چلوی دله یمبدانه و وره رها هکَر دینه تا بمیره. ارمیا چلوی دله تیل دله فرو بۆرده ، مُنتا همون ماقع پادشاه دِل ونشه بَسوته و شه نوکرا ره فرمون هدا تا نمرده په، وره چلوی چه در پیارن.

درسه که مردم پیغمبرای چه بد داشتنه، وشون ایم خدای خوری گپ زوینه. وشون مردم ره هشدار دانه که توبه هکین اگه نا؛ نابود بونه. وشون همینطیم خدای وعده که مسیخ ره رایى کنده، مردم ره یاد آوری کردینه. کتاب مقدس چه بئیته داستان:

کتاب اول پادشاهان فصل ۱۶ تا ۱۸؛ کتاب دوم پادشاهان فصل ۵؛ کتاب ارمیا فصل ۳۸

۲۰- جَلايِ وَطَنِ وَ بَرَدِگَرِسَن

اسرائیل پادشاهی و یهودای پادشاهی، دتایی خدای جا دشمنی و گناه هکړدنه. وشون اون عهد و پیمونی که خدا جا سینای کوی دله دوش بینه ره پشکستنه. خدا شه پیغمبرون جا وشون ره گوشزد هکړد بی په تا ونه وړ دگړین و دواړه وره پُرسَتنش هکین، مُنتا وشون خدا چه فرمون نوردنه.

همینتاسه خدا وشون سزا ره هدا که وشون دشمنون وشون ره نابود هکین. همون ژمونا اتا قوم قوی دیگم دبی بیه که ونه نوم آشور بی په. آشوریا قومای دیگه جا گذشت و بخشش نداشتنه. اسرائیل پادشاهی ره آشور از بین بُورده. آشوریا ات خله اسرائیل پادشاهی مردم ره بکوشتنه، هر چی خواسته تاراج هکړدنه و بُورِدنه و خله جاهای اون سرزمینم تش بزوئه.

آشوریا تموم گت گتون و سرمایه دارا و استاکارا که ائ کار دله سر رشته داشته ره شه همکت آشور دله بوردنه. یتا بدبخت بیچاره ها، اسرائیل دله بمونیسنه.

اونگرد آشوریا، اسرائیلیای سرجا؛ بیگانه ها ره اسرائیل سرزمین دله بیاردنه، تا اونجه زندگانی هکنن. بیگانه هام خرابایی شهره ره دواره پساتنه و اسرائیلیای جا ازدواج هکردنه؛ همون بدبخت بیچاره هایی که اونجه بمونس بینه. تواری که وشون پیوند جه دنیا بی بمونه، سامری ونگ کینه.

یهودای پادشاهی مردم شه چش جا بدینه که خدا، اسرائیل پادشاهی مردم ره بی ایمونی و نافرمونی وشه چطی سزا هدا، مُنتا ای همطی بُتا و کتعیای خداها ره پرستش کرد بینه. خدام خله پیغمبر وشونسه برسنیه تا وشون ره هشدار هدن، مُنتا وشون ای همون کارای په دئی بینه.

صدسال بنی په که اسرائیل پادشاهی، آشوریای دس نابود بئی بیه، همون زمونا خدا نبوکدنصر، بابل پادشاه رم رایب هکرده تا یهودای پادشاهی ره هجوم بُورن و نابود هکین. بابلیا خله قوم قویبی بینه. همینتاسه یهودای پادشاه زرنگی هکرده وحاضر بئی که نبوکدنصر ره خدمت هکته وهر سال اث خله پول وره باج هده.

چَن سال بوگذشته په يهودای پادشاه ، بابل پادشاه رو در بی یمو. همینتاسه ای بابلیای سر و کله پیدایا بیته وای دواره یهودای سرزمین ره هجوم بُوردنه. بابلیا اورشلیم شهر ره شه دَش بیتنه، خدای خنه ره نابود هکردنه و هر چی مال و ثروت که شهر دله و خدای خنه دله تئ بی په ره شه همکت بُوردنه.

یهودای پادشاه گوسمالی وشه، نبوکدنصر سربازا ونه ریکائون ره ونه چش پیش بکوشتنه و ونه چش رم کور هکردنه، این کارا ره هکرد په پادشاه رم شه همکت بُوردنه بابل تا همونجه زندون دله بمیره.

نبوکدنصر و ونه سربازا، تموم يهوداي پادشاهي مَردمون ره شه همکټ بابل دله نوردنه و ټنا بدبخت
بيچاره ها ره اونجه بشتنه تا کشاورزي هکين. اين زمون که خدای قوم ناچار بيينه شه سرزمين ره
رها هکين و بورن ره جلاي وطن گينه.

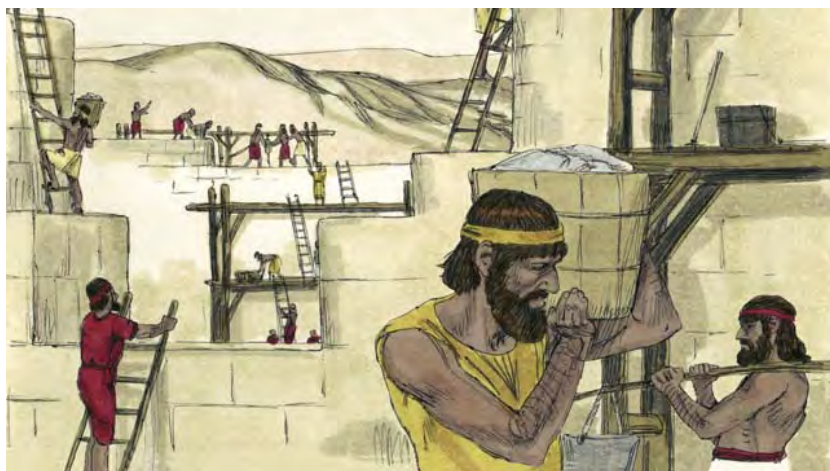
درسته که خدا جلاي وطن جا، شه قوم ره سزا هدا که گناه هکرد بينه. مُنتا اون قراري که وشون جا
دوس بي په رم شه ياد جه نورده. خدا شه قوم نگهدار بي په و شه پيغمبراي جا وشونه جا گپ زوئه.
خدا وعده هدا بي په که هفتاد سال بُئي په، اسراييل قوم ره دواره، وعده بُئي سرزمين دله برگاردينه.

هفتاد سال بوگذشته په کوروش؛ پارسیای پادشاه، بابلپا ره شکست هدا و اینطی پارسیای امپراتوری، بابلیای امپراتوری جا سر هنیشته و خله قوما ره شه دست بن بیته و وشون فرمونروا بیته. همونگدرا اسرائیل مردم ره یهودی ونگ کرد بیته. وشون دله خله هام شه تموم عمر ره بابل دله سر هکرد بیته. تنای پیرا، توتسنه یهودای سرزمین ره شه یاد بیان.

پارس پادشاهی درسه که خله قوی بی یه، ای قومایی که ونه فرمونروایی دس بن دئینه جا خش رفتار بی یه. ائ کم بوگذشته په که کوروش، پارس پادشاه بیته، وه دستور هدا، یهودایی که ای خواننه دگردن بورن، یهودای سرزمین دله، آزاد هسنه که پارس سرزمین ره ترک هکنن و بورن یهودا. انده که وشون ره پولم هدا تا خدای خنه ره دواره پسازن! اینطی، هفتاد سال سرگردونی تموم بئی په، اته کچیک دسته یهودیا، اورشلیم شهر و، یهودای سرزمین دله دگرسنه.

قوم ، اورشليم بَرسى په، خدای ځنه و شهر دور. وَر دیوارا ره دواره پساتنه. درسه که پارسيا هنتا وشون سَر فرمونروایی کړدنه، مَنتا وشوئسَه خله ارزش داشته که دواره شه وَّعه بَنی سرزمین. دل دئی بیته و توبسَنه شه خدا ره ، ونه ځنه دله پَرسَتش هکین. کتاب مُقدس چه بَئیته داستان: کتاب دوم پادشاهان فصل ۱۷ و ۲۴ و ۲۵؛ کتاب دوم تواریخ فصل ۳۶؛ کتاب عزرا فصل ۱ تا ۱۰؛

کتاب نحمیا فصل ۱ تا ۱۳

۲۱- خداوند، وعده دهنه که مسیح إنه

خدا همون اُولاي ديافريئن خله خار دونسه كه مسيح وعده بئي ره خله زمون بوگذشته په، رايي كنده. وه ادم و خؤا ره وعده هدا بي په كه بي گمون اينتا كار ره سرانجام دته. خدا وعده هدا كه خؤاي توار چه اتا كس انه كه مَر كله ره لو كنده. اونتا مَر كه خؤا ره گول بزو، خد شيطون بي په. وعده اينتا بي په كه مسيح، شيطون قد ره پنه زنده ؤ هميشك ونه سر سواره.

خدا ابراهيم ره وعده هدا كه ونه چا تموم مردم دنيا فراووني و بركت گيرينه. ات مدت بوگذشته په خدام شه وعده ره اينطي انجام دانه كه مسيح ره رايي هكنه. مسيح وشه كه تموم مردم ره، هر قوم جه كه بون، وشون گناهاي جه وشون ره آزاد هكينه.

خدا موسی ره مژده هدا که اتا رها کینده ونه واری ائه. اینتا رها کینده همون مسیح وعده بئی بی.یه. اینطی خدا ای دواره مسیح بيموئن ره مژده هدا.

خدا داوود پادشاه ره وعده هدا که ونه توار چه اته کس پادشاه بونه و تا دنیا برقراره، خدای قوم ره فرمونروایی کنده. حقیقت که مسیح، داوود توار چه ائه.

خدا یرمیاي پيغومپر جه مژده هدا که اتا نو پيمون ونده، مُنتا نا اونتا پيمون وُڤکت که سينا کوي ډله، اسرائيليای جا دوشه بي په تازه پيمون که خدا ونده، مَرديم ډل ډله بَنوشت بؤنه، مَرديم شه خدا ره اشناستنه و وره دوست دارته و ونه دستورای جه فرمونږي کتنه. مَسِيح همون آدمي بي په که نو پيمون ره وشون جا دوشه. وشون ونه قوم بوننه و خدا وشون گناها ره بَخشنه.

خدای پيغومپرا ای باتنه که مَسِيح وَّعهه بئی، پيغومپر، پيشوا و پادشاه هُشه. پيغومپر اونتایی هُشه که خدای گپ ره اِشتونه و مردم وشه گينه. مَسِيحي که خدا مژده هدا پيغومپري همه چی تَموم هُشه، چونکه وه خدای پيغوم ره خار خار دَرک کِنده و همينطَييم مَرديم ره هالی کِنده.

یهودیای پیشواها، مردم غرض خدای وشه قربونی کرد بینه که وشونه گناهای بدل جساب بّوه. پیشواها، خدای ذرگاه مردم وشه دعا کردبینه. مسیح وعده بئی، قرار پی په گت پیشوا بّوه که شه خدره بی نقص قربونی واری، خدای وشه پیشکش هکینه. یعنی وه هیچ زمون گناهی نکته و وه که شه خدره قربونی واری پیشکش هکینه، گناهای وشه ای اتا قربونی دیگه لازم نوونه.

پادشاه و مملکت دارا اتی مردم ره فرمونروایی کننه و اّتهم اشتباه دارننه.. داوود پادشاه، شه تیناری، اسرائیلیای سر فرمونروایی هکرده. مُنتا مسیح وعده بئی که داوود توار چه اییمو، تا دنیا برقراره فرمونروایی کنده. وه با عدالت پادشاهی کنده و درس تصمیم ره گیرنه .

پیغومبرایی که خدا وشون راهی هکرد بی په ، مسیح وعده بئی ذرواره خله پیغوم پپاردنه. ملاکی پیغومبر پیغوم پپارد بی په که اتا گت پیغومبر دیگه، مسیح وعده بئی نی یم په ،انه. اشعیای پیغومبر پیغوم هدا بی په که مسیح وعده بئی، اتا دس نخرده کیجای جه دنیا اینه. میکاه پیغومبرم بائه که وه بیت لحم دله دنیا اینه.

اشعیای پیغومبر بائه که مسیح ، جلیل دله زندگی کنده. وه بشکسه دلا ره آرامش دته و اسیرا ره رهایی دته. وه ای پیغوم هدا که مسیح وعده بئی هر چی کور، شل ، غول و لال هسینه درد ره دوا کنده.

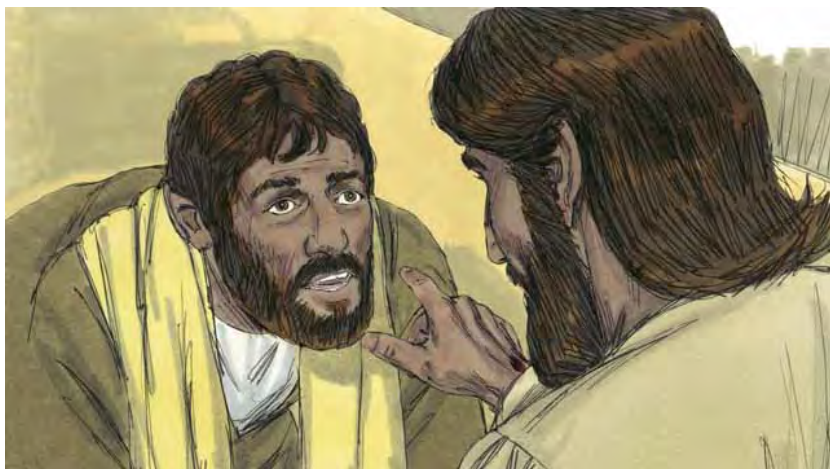
اشعیاي پیغمبر ای پیغوم بیارد بی یه که مردم مسیح چه بد کفنه و وره نخواننه. پیغومبرای دیگم پیغوم بیارد بینه که مسیح اته زفق وره روشنه و نامردی کنده. زکریای پیغومبر پیغوم بیارد بی یه که اینتا زفق، سی تا سبکه نقره و سه نا سیاسی کنده و وره روشنه. ای پیغومبرای دیگه پیغوم بیاردنه که مسیح ره کشننه و ونه تن جمه وشه قرعه دمدنه.

پیغومبرای ای پیغوم بیارد بینه که مسیح چطی میرنه. اشعیاي پیغومبر بات بی یه که مردم ونه دیم فلیک شئنه و وره روشنه و وره دست دم دننه. اونگدر ونه تن ره سوراخ کئنه تا جزر بکشه و بمیره. با اینکه وه هیچ گناهی نداشت بی یه.

پیغومبرای دیگرم پیغوم بیارد بینه که مسیح وعده بئی ونه اتا کامل مرد و بی گنا بؤه. ونه که وه بمیره، چونکه خدا وره تموم مردم دنیای گناهپشه سزا دنه. ونه زجر بکشی ین وشه بی یه که خدا و انسان میونه صلح و آرامش دکفه. همینتایشه خدا خواشه که مسیح زخم بخره و بمیره.

پیغومبرای دیگرم پیغوم بیاردنه که خدا مسیح ره بمرد په، ای دواره زنده کنده. همینتاسه خدا بخواش بی یه که عیسای بمردن و زنده بئین جا، گناهکارای آزادی وشه شه دچی برنامه ره انجام برسنه و اتا نو پیمون ره مردم جا دونه.

خدا خله چیزا ره مسیح پیموئن خوری، پیغومبرای وشه روشن هکرده مُنتا مسیح هیچکدوم این پیغومبرای دوره هنتا نیم بی یه و پر توم ۴۰۰ سال آخرین پیغوم جه بوگذشت پی یه که زمون برسییه و خدا مسیح ره دنیای دله راهی هکرده. بئیته داستان کتاب مقدس جه: کتاب پیدایش فصل ۲ و ۱۲، کتاب تثنیه فصل ۱۸ آیه ۱۵-کتاب دوم سموئیل فصل ۷، مزمور شماره ۱۶ و ۲۲ و ۳۵ و ۶۹ و ۴۱، کتاب اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴ و فصل ۹ آیه ۱ تا ۷ و فصل ۵۰ آیه ۶ و فصل ۵۹ آیه ۱۶ و فصل ۵۳ و ۶۱، کتاب ارمیا فصل ۳۱، کتاب دانیال فصل ۷، کتاب میکا فصل ۵ آیه ۲، کتاب زکریا فصل ۱۱ از ۱۱ تا فصل ۱۲ آیه ۱۲ و ۱۳،

کتاب ملاکی فصل ۴ آیه ۵

۲۲- یَحْیای دَنیای بَی یَمَن

خدا پيشترا پيغمبراي چه استفاده کرده و شه قوم جا گپ زوئه. ۴۰۰ سال بگذشت بی یه و مُنتا خدا شه قوم جا هچ گپ نزو بی یه، ناگمونی خدای فرشته، پیره پیشوا، زکریا نوم پیش دیار بییه. وه و ونه زنا الیزابت خداترس بیینه. وشون پیر بینه و الیزابت وچه کتر نی بی یه.

خدای فرشته زکریا ره باته: «ته زنا اته ریکا دنیا ایارنه. ته ونه نوم ره یحیی الئی. خدا وره روح ۰قُدوس جه پر کنده و یحیی، مسیح وَّعهه بئی وشه مردم ره آماده کنده.» زکریا در جواب باته: «من و مه زنا وچه دار بیین وشه خله پیر هسَمی! کچه جه بدونم که راش ره مره گنی؟»

خدای فرشته زکریا ره باته: «مره خدا رایبی هکرده تا تره خوور خش هدم. اسا که ته مه گپ ره بوور نکردی، لال بونی تا ته وچه دنیا بی په.» همون مافغ زکریا هچی نئوئسته بۆه. خدای فرشته زکریای پلى چه بوزده و زکریام شه سره دگرشه، خله زمون نوردی که ونه زنا سنگین ببیه.

اونگدر که الیزابت شش ماهه سنگین بی په ، همونتا فرشته ناگمونی الیزابت. قوم و خیش که ونه نوم مریم بی په جلو دیار ببیه. وه دس نخرده کیجا و اته مردی یوسف نوم نومزه بی په. فرشته وره باته: «ته سنگین بونی، انا ریکا دنیا ایازنی، ونه نوخ ره عیسی الی. وه خدای ریکا هسه و تا همیشک پادشاهی کنده.»

مريم جواب هدا: «مگه بۇنە ، من كە دس نخرىد كيجا هسەمە؟» فرشته ورە ھالى ھكرده كە «روح قَدُوس تە وجود دله ائە و خدای زور و تَوان تە سَر سايە دِم دئە . ھمىنتاشە اونتا رىكا، قَدُوس و گت خدای رىكا بَخونس بونە.» مريم فرشته گپ ره بوور ھكرده و هرچى وه بائە ره گردن نيته .

اينتا پيش آمد چه اٹ كم بوگذشته په، مريم ، اليزابت سره بوردە .اليزابت كە مريم ونگ بشتوشه ونه اشكم دله وچه تكون بخرده. وشون ،خدای ھكرده كارشە خله خشالى ھكردنە . مريم سه ماه اليزابت يلى بموينسە و ائى شه سره دگرسە.

اينتا پيش آمد دڙته په ايزابث اته ريكا دنيا بيارده ، وه و ونه مردی زکريا وچه نوم ره همونطی که فرشته باث بی په يحيی پشته. ائ خدا زکريای زوون ره وا هکرده و زکريا باته: «خدا ره شکر، چونکه شه قوم ياريسه شتاب هکرده! و اما نه .جان ريکا، تره گت خدای بيمهر ونگ کينه و ته شه ، مردم ره ياد دنی که چطی شه گناه پسه توبه هکين!»

کتاب مقدس چه بنیته داستان : انجيل لوقا فصل ۱

۲۳- عيسای دَنيا پيَمون

مریم اُتا خَش ذات 'وَعادِل مَرَدی یوسف نوم جا نومزه بی بی یه. یوسف که آگاه بیّه ، مَریم آپسن هسه، وه شه دونسه که ونه وَچه نی بی یه. همینتاسه یوسف نخواستَه مَریم ره بدنوم و رسوا هکینه، بنا بیته که بی چمر ونه جا سیوا بَوّه . هنتا این کار ره نکرده په، اُتا فرشته ونه خوی دله بی یمو.

اونتا فرشته یوسف ره باته: « مَریم جا آروسی هکن و نترس. اونتا وَچه که ونه اشکیم دله ذره، روح قَدُس جه هسه. مَریم اُتا ریکا ایارنه و ته ونه نوم ره عیسی (یَهُوه آزاد کنده) بی یل. چونکه وه، مَردم ره وشون گناهای جه آزاد کنده.

اونگدر يوسف مريم جا آروسی هکړده و وره شه سره بورد. ممتا تا وچه دنيا بيمن، شه زنا ره دس نزو و ونه تن ور نشيه.

مريم که پا په ماه بی په، روم امپراطور، سرشماری وشه دستور هدا که هر کس ونه شه زادگاه برنگرده. يوسف و مريم، وشه که ناصره جا تا بيت لحم دله اڅ خله راه بورد بون. چونکه وشون جد داوود پادشاه ره رسيه و وشون زادگاهم بيت لحم، بی په.

اونگدر که مَریم و یوسف، بیت لجم بَرَسینه، هیچ جایی ره پیددا نکردنه تا بمونن. فقط اته جا تونسنه بمونن اونم گسفن پِل دله بی یه. مَریم وچه ره اونجه دنیا بیارده و وره پِل دله بَخسینه، چونکه ونه بختن وشه جا دنی بی یه. وشون ونه نوم ره عیسی پشتنه.

اون شو، چپونا صحرای دله شه گسفن گله همکت دئی بیینه که ناگمونی اتا فرشته که افتاب واری سؤ دانه وشون میون دیار بَییه، وشونم هؤل بخردنه و بترسینه. فرشته وشون ره باته: «تترسین، چونکه من شمشه خورخش بیاردومه. مسیح وعده بئی که خداوند هسه، بیت لجم دله دنیا بی یمو.»

بورین و اته وَچە دَمال چَرخ هیرین، چلیک وَچە، قَنداق بَیی که پَل دِلە بَختە ره پیدا کِینی.» دَر دَم اته خَله فَرشتە آسمون جه، اونتا فَرشتە ی پَلی بَیموئە. وشون خَدا ره پَرسَتیش کرد بَینه و گَتنه: «خَدا آسمون دِلە گَت و باشکوه هَشه و بنه سر آسودگی و آرامش اون مَریم وشه بَوّه که خَدا وشون ره اِشنه و مَحَبَت کَنده.

فَرشتە ها که بُوردنە، چَپونا م شە گلە و زَمه ره صحرای دِلە ول هَکردنە و هَموئجه ایی که عیسی دِی بی په بَرسینە و بَدینە هَموئجوری که اونتا فَرشتە بات بی په، اتا چلیک وَچە پَل دِلە بَختە. وشون خَله خَشال بَینە. چَپونا دِواره شە گلە و زَمه سَر دَگَرسینە و خَدا ره اینتا کارشە که شە چِشە جه بَدینە و شە گوش جه پَشَنوشنە، پَرسَتیش هَکردنە.

همونگدرا سه تا استاره شناس دونا که مشرق زمین جه بیینه، آسمون دله اته عجیب غریب استاره بدینه. وشون آگاه بئینه که یهود نو پادشاه دنیا بی یموئه. وشون همینتا شه اته خله راه ره شه سامون جه پکوبسینه و بيمونه تا اينتا کچیک وچه ره بويين. وشون بیت لحم دله بيمونه و اونجه ايکه عیسی و ونه پی یر و مار زندگانی کردبینه ره پیدایا هکردنه.

دانشمندا، که عیسی و ونه مار ره بدینه، زانو دکینه و وره پرسیش هکردنه. وشون عیسی ره گرون چش روشنی پیشکش هکردنه و دواره شه سره زندگی ور دگرسنه. کتاب مقدس جه بئیته داستان :

انجیل متی فصل ۱ و ۲، انجیل لوقا فصل ۲

۲۴- یحیی عیسی ره تعمید دڼه

یحیی، زکریا و الیزابت ریکا گت بییه و پیغمبری برسیه. وه بیابون دله زندگی کرد بی یه، صحرای
غسل و مَلخ خَریده و آتا جمه داشته که شترِ پشم جه بدوت بی یه.

خله آدما یحیای پُلی بیابون دله ایی پمونه و ونه گپ ره گوش گیته. وه وشون ره پَند و اندرز دانه و
گته: «توبه هکین، چونکه خدای پادشاهی نزدیک هسه.»

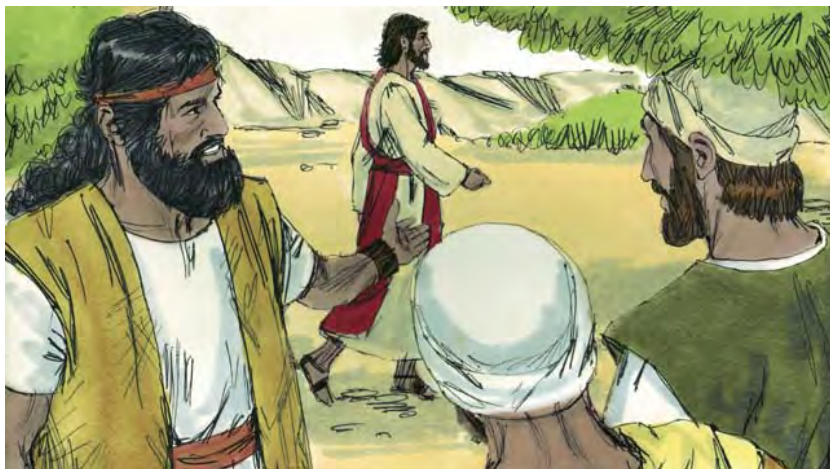
چونکه مردم یحیای پیغوم ره اشتوستنه، خله ها شه گناهای چه توبه هکردنه، یحیایم وشون ره اوی جا تعمید دائه. پیشواهای دینم خله یحیای پلی اییتمونه، مَنتا شه گناها ره پروز ندانیه. وشه گناه چه توبه نکردنه.

یحیا پیشواهای دینی ره باته: «آی زهردار مرا! توبه هکنین و شه رفتار جه دگردین. خدا هر داری که خار میوه نیاره، ورینه و تش دله دم دئه.» یحیا پیغومبرای پیشگویی ره که باث بینه: «هارش، من شه فرستاده ره ته جلو جلو رایبی کفبه تا ته وشه راه ره تخت هکنه»، سرانجام هدائه.

اتی پیشواهای دینی، یحیای چه پُرسینه: «تِه مَسیح هَسی؟» یحیا جواب هدا: «من مَسیح نیمه، مُنتا مه پِشت سَر ات کس اِنه که ونه جایگاه مه تون خله بالاتره. اته که من لیاقت ندارمه ونه کلوش وُنی ره بوشم»

فردای اون روز عیسی تعمید اوی وشه، یحیای پَلی بُورده. یحیا که وره بَدیه وره باته: « وِه هَمون خدای وُرکا هَشَه که تمومه دنیا گناه ره از بین ورنه.»

يَحْيَا عِيسَى رَه بَاتَه: « مَن شاپستگي ښارمه تَه ره تعميد هډم. اينتا منمه که ونه تَه چه تعميد بَيرم.»
 اما عِيسَى بَاتَه: « مَه ره تعميد هډه، ډر شه کار وه هښه.» همينتاشه يَحْيَا عِيسَى ره تعميد هډا. ډرسته
 که عِيسَى هچ زمون گناهی نکړد بِي په.

عِيسَى تعميد بَيتَه په اوږي چه ډر بِي يَمو، خدای روح اڅ کوتر واری ديار بَيتَه ؤ پايين بِي يَمو ؤ ونه
 دوش سر هنيشته ؤ همونگډر خدای ونگ، آسمون چه ټرسي په که: «وه هښه مه جان ريکا که وره
 دوس دارمه و ونه چه خپله خوشنودمه.»

خدا یحیا ره بات بی یه: «روح قَدوس، اونتا آدم سر که ته وره تعمید دئی اینه، همونتا خدای ریکا هسه.» خدا پِشا هسه و یحیا که عیسی ره تعمید دانه، خدای پی پر ونگ ره پشتوشه. خدای ریکا، یعنی عیسی ره بدیه و روح قَدوس ره که کوتر واری بيموئه رم بدیه. کتاب مُقدس جه بئیته داستان:

(انجیل متی باب ۳، انجیل مرقس باب ۱، انجیل لوقا باب ۳، انجیل یوحنا باب ۱ آیه ۱۵ تا ۳۷)

۲۵- شیطون عيسايسه سؤيسه انه

عیسی تعمید بېته په، در دم خدای روح وره بیابون ډله بوزده. اټه جا که وه چل روز و شو، روزه بېته. اونگیر شیطان عیسای پلى بى یمو و ونشه شوسه بى یمو تا وه گناه هکنه.

شیطان عیسایسه سوسه بى یمو و باټه: «اگه ته، خدای ریکا هسى، اینتا سнга ره باؤ که نون بؤن تا پتونى بخرى.»

عیسی جواب هدا: خدای کلام دله بنوخته که «آدم؛ زنده بموئشن وشه، تننا نون نخواستنه، بلکه هر کلومی که خدای کتار چه در اینه، نیاز دارنه!»

همونگر شیطان وره بلن ترین جای پرستشگاه بوزده و بائه: «اگه ته؛ خدای ریکا هسی، شه خدره اینجه چه پنه دم هده، چونکه کتاب مقدس گنه: «خدا شه فرشته ها ره دستور دینه که ته هوا ره دارن تا نکنه ته لینگ اتا سنگ چک هییره.»

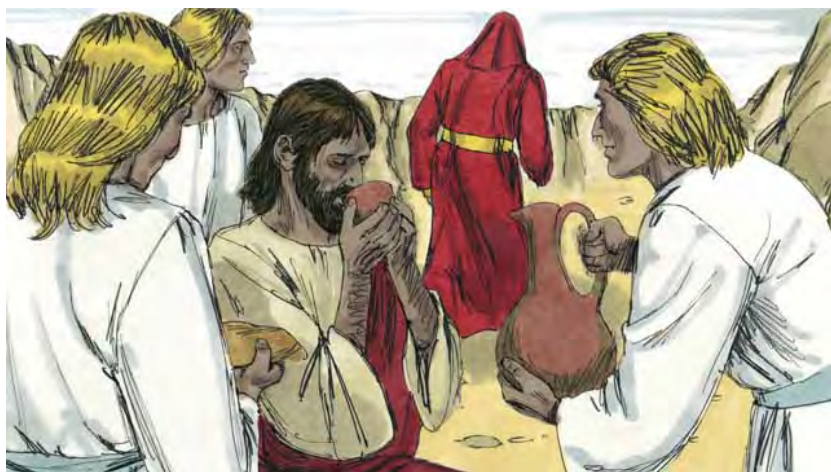
مُتتا عیسیٰ هَر چی کِه شیطان وره باث بی یِه ره انجام نِدا و در جواب باټه: خدا شه کلام دله شه قوم ره اینطی دستور هدا: «خداوند شه خدا ره آزمایش نکن.»

اونگدر شیطان وره اتا بلند کوی تَک بُورده و تموم کشورای دنیا، و وشون توانایی و سرمایه ره وره سراغ هدا و باټه: «اگه ساخ بنه بزنی و مره پرستش هکنی، اپنا همه ره تره بخشمبه.»

عيسى جواب هدا: شيطان، مه سر چه زد پواش! خدای کلام دله تره که، وه شه قوم ره اینطی دستور هدا، «تِنا خداوند، شه خدا ره پرستش هکن و تِنا وره خدمت هکن.»

عيسى شيطان سوسه دؤم دله نکتته. هَمینتاشه شيطان ونه چه نا امید بَیّه و بُورده، هَمونگدر فرشته ها بی یمونه و عيسای دور ره بَیتنه و ونه جا برسینه.

کتاب مقدس چه بَنیته داستان: (کتاب انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا ۱۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب انجیل لوقا باب ۴ آیه ۱ تا ۱۳)

۲۶- عیسیٰ کار سر بینه

عیسی، شیطان سوسه های چه سربلند در بیم په، ائی شه شهر یا همون جلیل دله دگر شه. روح قدوس، عیسی ره توان دایه و وه مردم یاد بدائن وشه اینجه و اونجه شیه و همه ونه خوبیا ره گینه.

عیسی، ناصرة وړ بوزده، همون ده که کچیک بی په اونجه زندگانی کرده. وه شبات روز پرستشگاه دله بوزده. پیشواهای دینی اته دست بنوشت که اشعیای پیغمبر کتاب چه بی په، هدانه وره تا وشوینسه بخونه، عیسام اون پلن نومه ره بیته و اته بخش ره مردمسه بخوینسه.

وه اینطی بخونسه: «خدا شه روح ره مره هدا تا، بینواهایسه خور خش بَورم. وه مره رای بی هکرده تا اسیرا ره رهایی، و کورا ره وینایی و سیم بَکشی ره رهایی هدم. چونکه اون زمون برسپه که خدا انسون ره پَنخشه و وشون جا زحم هکنه.

عیسی؛ کتاب ره بخونسه په هنیشتیه و همه وره اِشانه. وشون دونشیه که اونتاً بخش کتاب مُقدس، مسیح وَّعه بئی دَرواره بَنوشت هسه. عیسی بائه: «اینتا کلام که شمه وشه بخونسه، همین اسم دَره پیش شونه.» مردم همه ره مات بَورده و بَرسپنه: «مَگه اینتا مردی یوسف ریکا نی یه؟»

اونجدر عیسی بفرمسه: «راسه که گینه اتا پیغمبر شه زادگاه دله ارزش ندارنه. اون زمون که ایلیای پیغمبر دوره؛ سه سال و نیم آزگار وارث نوارشه، اسرائیل اتنه بیوه زنون دله، خدا ایلیا ره اته بیوه زنی سره که دره راه دی بی په، رایبی هکرده تا وره کمک هکنه.»

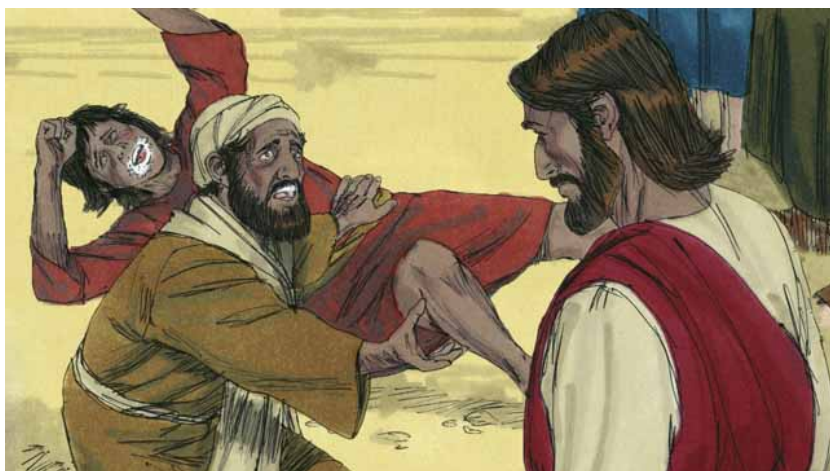
وه شه گپ دماله باته: «البشع پیغمبر دوره، اسرائیل دله خله های تن پوش ناخشی داشت بی په. منتا البشع هچکدوم ره درمون نکرده. وه تنّا نعمان سوری که اسرائیل دشمنون فرمونده بی په مرض ره شفا هدا.» یهودیایی که وره گوش هدا بینه، ونه گپ که پشتوسنه خله ورزق بئینه.

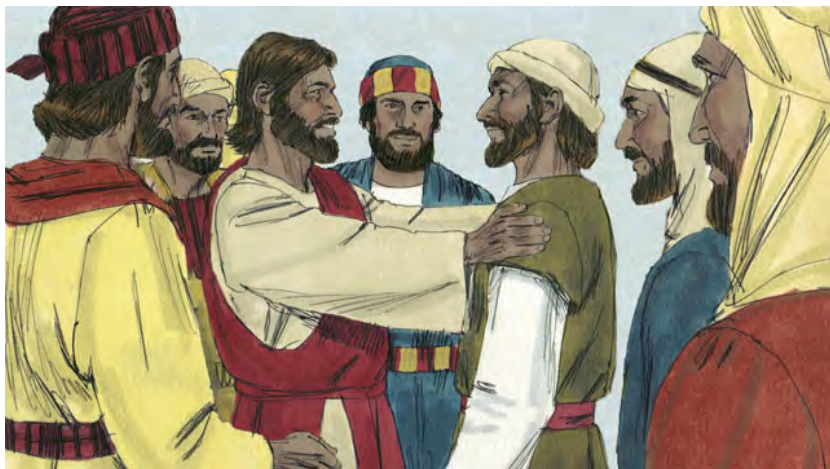
ناصره مردم، عیسی ره پرستشگاه چه در هکړدنه، و وره انا سنگی تپه ټک بوریدنه تا وره اونجه چه پنه دم هډن و بکوښن. مُنتا عیسی وشون دښ چه دربوریده و ناصره چه یور بوریده.

عیسی این سر جلیل تا اون سر جلیل راه کتیه و شی په. خله مردم شه ناخشا ره شه هفکښ ونه پلى ایاردنه. وشون دله، شل و کور و غول دی بینه. اټیم دښینه که نتونښنه راه بورن و گپ بزین. عیسی وشون ره درمون کړده.

همینطی خله ها که دب بزه بیننه، و روح شیطانی اسیز بیننه ره عیسای پیش یار دینه. عیسای دستور جه روحای پلید، مردم جه در شینه. ویشتر روحای پلید شونگ کشینه و گیتنه: «ته خدای ریکا هسی!» و مردمم خшал بئینه و خدا ره ستایش کردنه.

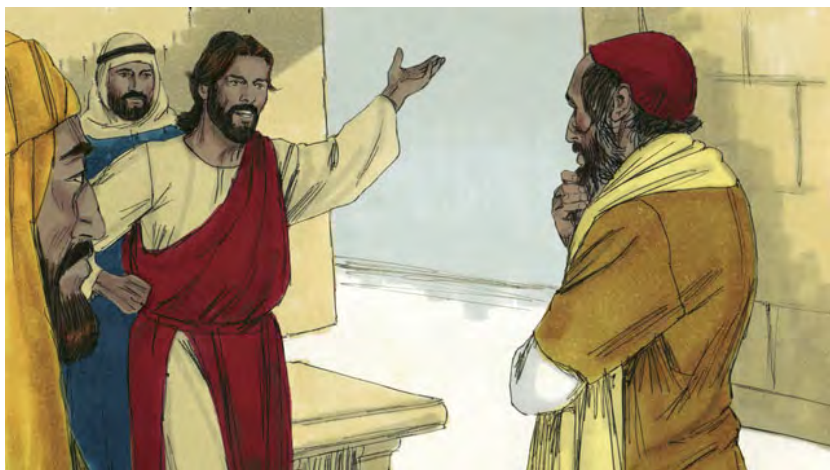
اونگرد عیسای شه شاگردون دله دوازده تن ره نشون هکرده و وشون نوم ره رسول بشته. وشون عیسای هفکث هر جا شینه و ونه جه یاد گیتنه.

کتاب مقدس جه بئته داستان: (کتاب انجیل متی باب ۴ آیه‌های ۱۲ تا ۲۵، کتاب انجیل مرقس باب‌های ۱ تا ۳، کتاب انجیل لوقا باب ۴)

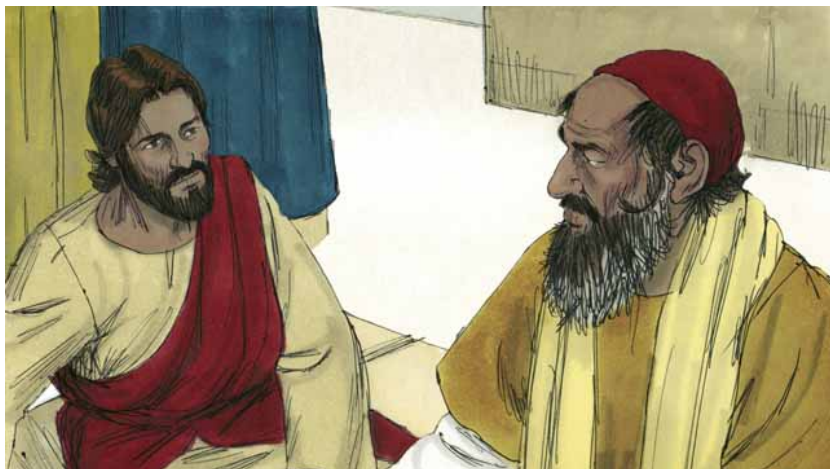
۲۷- خار سامری سرگذشت

یثا مُعَلِّم دینی یهودی ، ات روز عیسی پَلی پی یَموئِه. وه خواسه نشون هده که عیسی دَره اِشْتِباهی درس دَته. وه پَرسِبه «اِستا، اِنسان چکار ونه هَکِنه تا زندگانی ابدی داره» عیسی جواب هدا: « اِینتای درواره تورات دله چی بَنوِشْت بَیه؟»

اونتا مَرَدی باته: « خداوند، شه خدا ره تموم جان جا، تموم توان جا و شه تموم فکر جا دوس دار. شه همسایه رَم شه واری، دوست دار.» ای عیسی بفرمَشه: «درس گنی! تَتم هَمطی هَکِن تا زندگانی ابدی داری.»

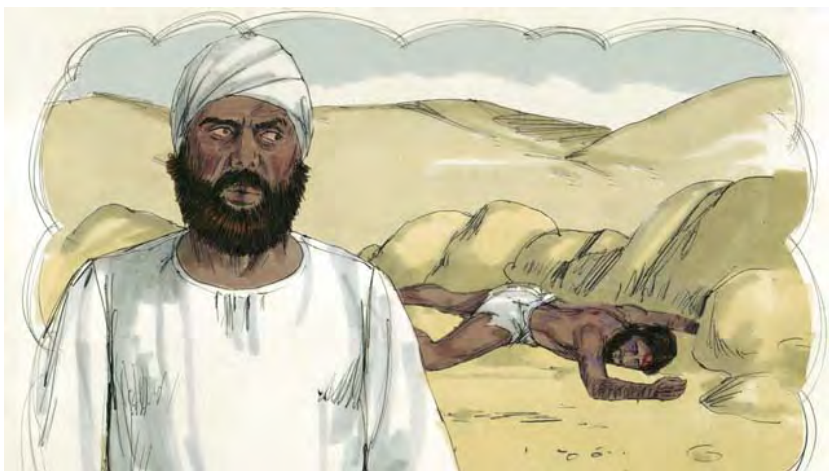
اما مُعلِّم دینی چونکه خواسته شه خدره پَریزگار و پاک آدمِ نشون هده، اته کش دیگه بَهرسیه: «کي مه همسایوئه؟»

عیسی اتا داستان جا اونتا مُعلِّم دینی جواب ره هدا: « اته یهودی مردی اورشلیم چه دژ شی یه اریحای وَر»

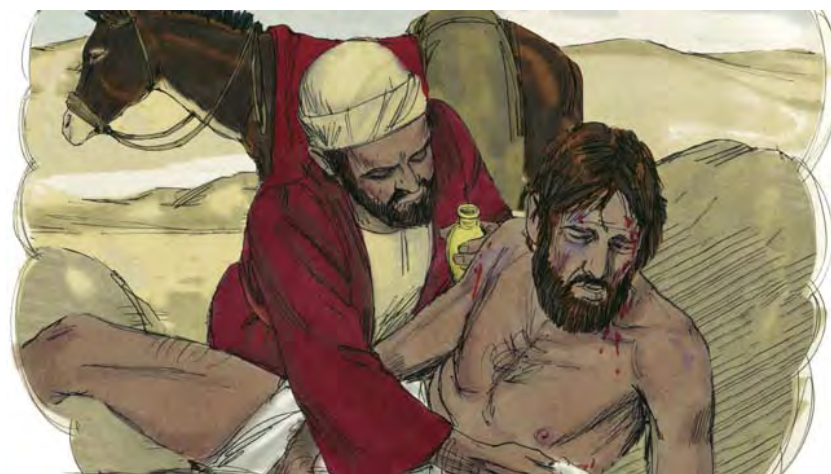
«راه دله، راهزنا وره سر دڅتنه ؤ ونه دار و نداره بېټنه، وره دروشتنه و وه که څتارک زوئه، جاده کنار ديمېدانه.»

«اينتا کار دکته په، انا معلم دينی اونچه چه دييۀ زد بی په، شيه. اونتا مردی ره که جاده کنار بدپه، شه راه ره ور هدا و اتور ديگۀ جاده چه بورده و وره ندید بېټه.»

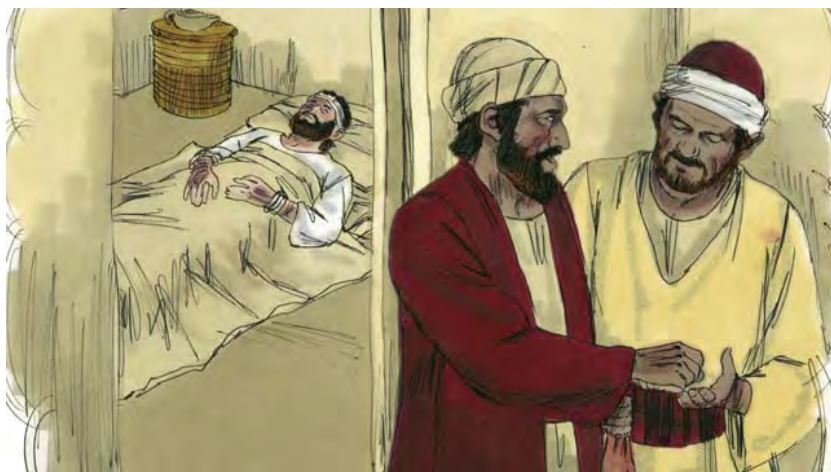
«اته کم بوگذشته په اتا لاوی سر برسپیه. (لاویا، اتا اسرائیلی طایفه بینه که معبد پیشوانون ره کیمک کړد بینه). وه هم وړ هدا و ات وړ دیگه جاده بورده و اونتا مردی داد نرسپیه.»

«اونگدر اتا مردی پی یمو که سامری بی.یه. (سامریا و یهودیا دئی ره بد داشتنه). وه دوئسه که زخمی آدم یهودی هسه، منتا ونه دل مردی شه بسوخته و ونه زخما ره بشسه، مَرهم پشته و دوشه.»

«اونگدر سامری مُردی وره شه خر پشت سواره‌کُرده، ائه مهمون‌خنه بُورده و اونجه هم ونه چه بَرسیه»

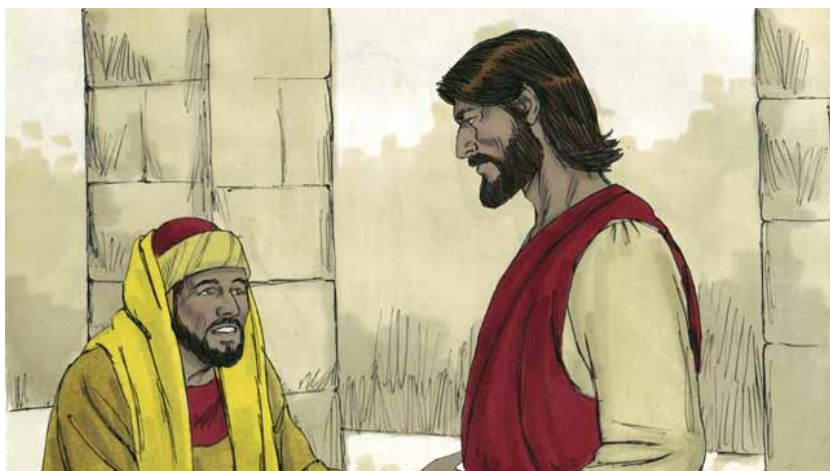
« فردای همون روز سامری مُردی ، وسّه که شه راه په بیره و بُوره.همینتاَسه مهمون خنه دار ره اتی پول هدا و بائه: «اینتا مُردی جا بَرس ، اگه ته هکُرد کار ویشتر نیّه، من دگُرشه په ته پدهی ره تره دمبه.»

ای عیسی مُعلِّم دینی چه پُرسیه: «إسا چی شی فِکر کئی، اون سه تن دله کِمینتا اون زخمی و دز بَرّه
مردی همسایه بی یه؟» مُعلِّم دینی جواب هدا: «اونتا که ونه وشه دل بسوزنیه.» عیسی وره جواب
هدا: «ته هم بوز همینکار ره هکن.»

کتاب مُقدّس جه بَئیتَه داستان: (کتاب انجیل لوقا باب ۱۰ آیه‌های ۲۵ تا ۳۷)

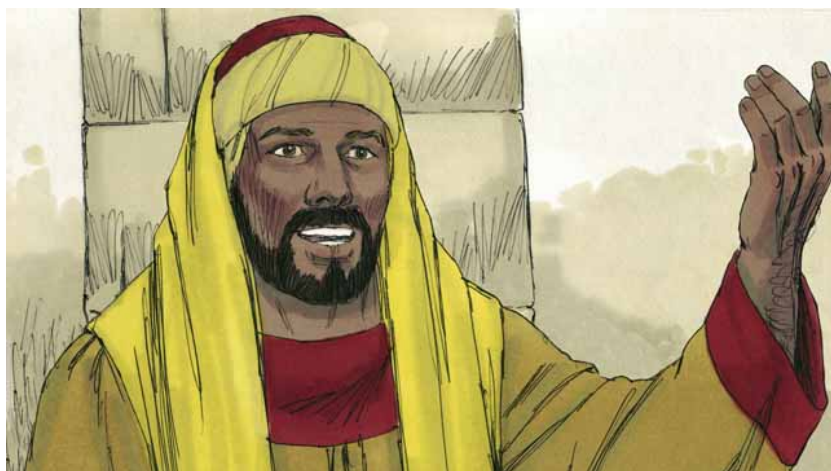
۲۸- مالدار جوون

اتا روز؛ اتا گت مال دار عیسی پیش بی یمو و ونه چه بپرسیه: «خار ایستا، چه کار هکنیم که زندگانی ابدی دارم؟» عیسی وره پفرمئشه: «چه شیشه مره خار ایستا باتی؟ چونکه خدا بکته هچکس خار نی یه. اگه خوانی زندگانی ابدی داری، خدای دستورا ره گس هده.»

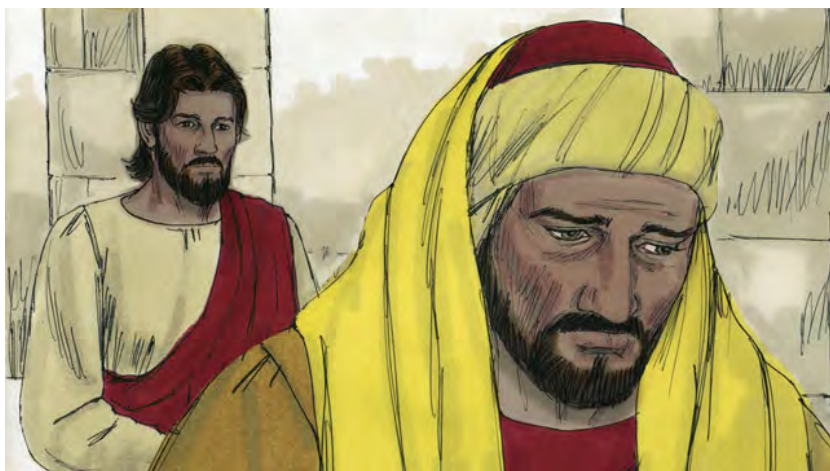
وه بپرسیه: «کمینتا فرمون ره ونه انجام هدم؟» عیسی در جواب باته: «آدم نکوش، زنا نکن، دزدی نکن، درو نزن، شه پی پر و مار ارزش ره بدون و شه همسایه ره شه و نکت دوس دار.»

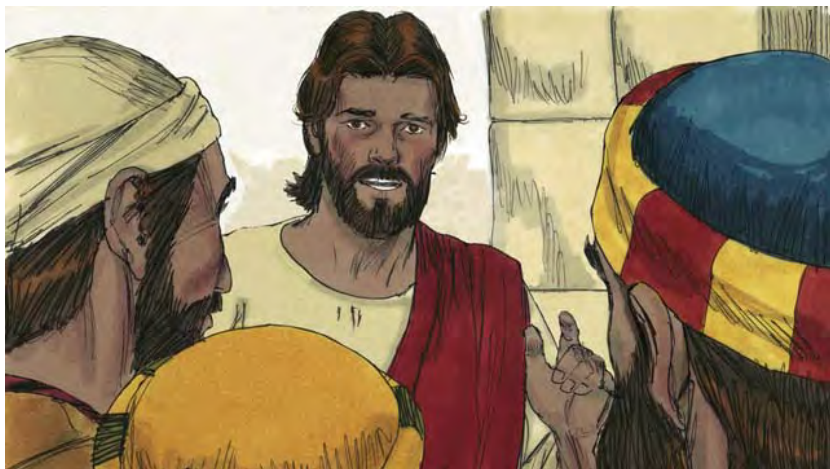
مُنْتا چوون مَردي بائِه: «مَن هَمون کِچِکي چِه تا اِسا يَموم دَسْتورا رِه اَنجام هدامه، اِسا دِیگِه وَنه چِیکار هَکِنم تا زَندگاني اَبدی دارم؟» عیسی میریون وره هازشیه.

وُ جواب هدا: «اگِه خوانی بَیْتَرین کاره هَکَنی، بور هرچی دارنی رِه بَروش وُ وَنه پول هَدِه بَدبخت بیچاره ها رِه تا تَه گَنج آسمون دِلِه تَواشه نا بَنه سَرا! اون زَمون پَرو و مِه دِمبال سَر راه دَکَف!»

چوون مردی که عیسی گپ ره پشتوشه، غم و غصه وره سر هیته چونکه مال و ثروت داشت بی یه و نخواستیه هرچی که جم هکرد بی یه ره فنا هده. همینتا شه وه شه رو ره عیسی جه یگاردنیه وشه راه بینه بورده.

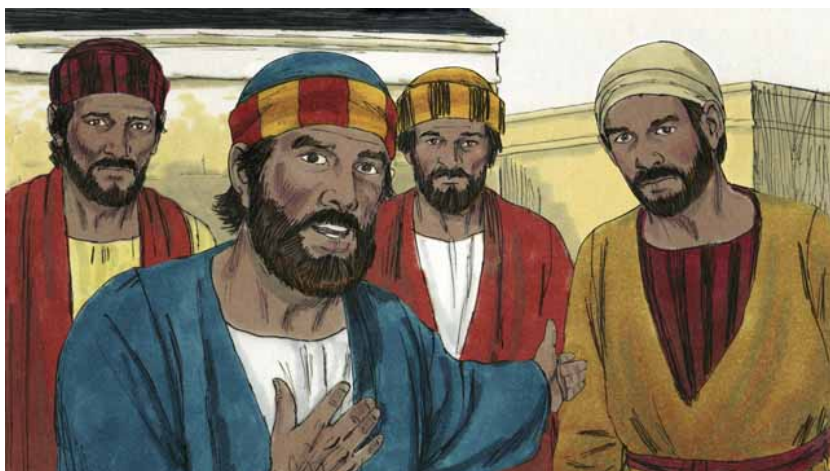
اونگرد عیسی شه شاگردا ره پفرمسه: «اینتا ره بدونین که اتا دارای وشه خله سخته که خدای پادشاهی دله گوم بی یله. ای گمه که، خله آسونتره که اته شتر، درزنه سوراخ جه زٹ بؤه تا اته دارا، خدای پادشاهی دله لینگ بی یله!»

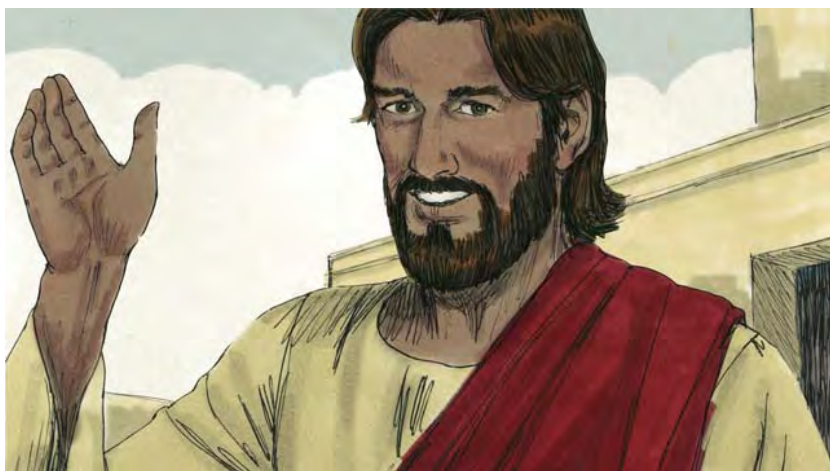
شاگردا عيساي گپ چه خله يکه بڅردنه و بهرسينه «اي کي تونده نجات بیره؟»

عيسي شه شاگردا ره هازشيه و بفرمسه «انسان نتونده شه خدره نجات هده، مَنتا خدای پيش همه چی آسونه.»

پتڙيسم عيسی ره باڼه: «اِما شِه هَمه چي جه دَس بِيټمي تا تِه په کت راه دکفيم، اِسا اُمه مزد چي شي هسه؟»

عيسی در جواب باڼه: «هرکس مه وشه شه پرار و خواجرجه، پي پر و مار و وچه جه و سره و خټه جه بوگذره، ضد برابر ويشتر ونه دسه گیرنه و زندگانی ابدی جه رسنه. مُنتا خله ها که پیش درنه دِمبال کُفنه و خله ها که دِمبال درنه پیش کُفنه.»

کتاب مُقدّس جه بښته داستان: انجيل متی فصل ۱۹ آیه های ۱۶ تا ۳۰، انجيل مرقس فصل ۱۰ آیه های ۱۷ تا ۳۱، انجيل لوقا فصل ۱۸ آیه های ۳۰ تا ۳۰

۲۹- سَنگِ دِلِ نوکرِ سَرگِ ذِشت

اتا روز پتړس عيساي چه بېرسپه: «استا، اونتا پراري که مه جا بد کنده، ونه چن وار وره بېخشم؟ هف وار وشه؟» عيسی پفرمښه: «هف وارم نا، هفتاد تا هف وار ونه بېخشی» عيسی خواښه که اما ره هالی هکنه؛ هميشک ونه بېخشيم. عيسی همونگير اينتا داستان ره باټه.

عيسی باټه: «خداوند پادشاهی، اونتا پادشاه ره موندنه که خواښه شه خدمتکارای بدهی ره پاک هکنه. وشون دله اتای بدهی، دويست هزارسال کارگری جا پرابری کرد بی په.»

چونکه اونتا خدمتکار اُن گتی بدهی ره نتونسه پاک هکنه، هَمینتاَسه پادشاهم فرمون هدا که بدهی جاسر، وه و ونه زنا و ونه وچون و ونه دار و یدار ره بروشن.

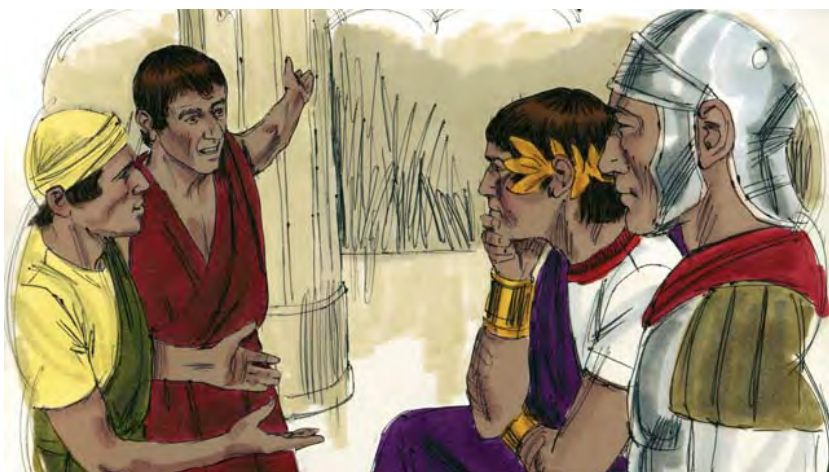
مُنْتا اونتا مردی پادشاه دس و په دَکَته و غَبَز و وِیز هکرده باته: «ای پادشاه! ته لینگ خَش دمبه، مره امون هده تا سَکَة آخر شه بدهی ره پَس هدم.» پادشاه دل ونشه بَسوته و وره رها هکرده و ونه تموم بدهی ره پَخْشپه.

مُنْتا اونتاً خدمتکار تا پادشاه دربارچه شه لینگ یور پشته، اتا همکار بده که چارماه مژ اندازه وره بدهکار بی په. بورده و ونه کز ره بیته و بائه: «مه بدهکاری ره مره هده».

اونتا همکار ونه دس و په دکتبه بائه: «خواهش کمه مره زمون هدی، تا آخرین سکه ته بدهی ره پس دمه». مُنْتا طلبکار قبول نکرده و شه همکار زندون دله دمهدا تا شه تموم بدهی ره پس هده.

اونگدر که بدهکار زفقون داستان ره پشتوشنه، وشون ره خله درد بی یمو و بوردنه پادشاه پلی داستان ره ونشه بایته.

پادشاه لس یندا، اونتا مردی ره بخواشه و وره بایته «ای خدمتکار بدجنس! من ته بخواسی وشه ته ائ گنی بدهی ره ببخشیمه. تو هم وشه همینتا کاره شه همکار چه هکرد بویی.» پادشاه خله ژاژ بکرده و فرمون هدا وره زندونی هکنین و تا شه تموم بدهی ره پاک نکرده وره رها نکین.

اونډر عیسی پفرمسه: «اځه شما شه پرار ره شه جان و دل جه ټبخشین، مه پی پر که آسمون ډله
ډره، شه جم همینطی تا کنده.»

کتاب مقدس جه بښته داستان: انجیل متی فصل ۱۸ آیه های ۲۱ تا ۳۵

۳۰- عیسیٰ مسیح پَنج ہزار تِن رَہ خِراک دِئَہ

عیسی شاگردا ره خله دپاٹ رایى هکړده تا هم خوره خش ره وشون هډن و هم وشون ره درس هډن. شاگردا دگوشه په شه، کارا ره عیسی وشه گزارش هډانه. اونگیر عیسی وشون ره خلوتى جا، دریاچه کنار بوردنه تا اٹ کم دم بزین. همینتاسه همه، اٹا قایق دله سوار بئینه و بوردنه اونور دریاچه.

مردم تا بدینه عیسی و ونه شاگردا قایق ره سوار بئینه و درنه شونبه اونور دریاچه، بئینه تا عیسا شون نرسی په وشون اون وړ دریاچه دواشن. همینتاسه تا عیسی و ونه شاگردا برسینه؛ اته خله مردم وشون چش په راه بیننه، همینتاسه وشون پیشواز بوردنه.

سواي زنون و وُچون؛ تِنا مُردا پَنج هزار تن بېينَه. عيساي مسيح دِل وشونُسَه خَلِه بَسوتَه، چونكِه كَسپِن رَمَه بِي چَپُون واري موئُسَنَه. هَميَنتاشَه شُروع هَكرِدِه وشون ره دَرس پَدائِن و نَخار و ناخشا ره دَرمون هَكرِدِن.

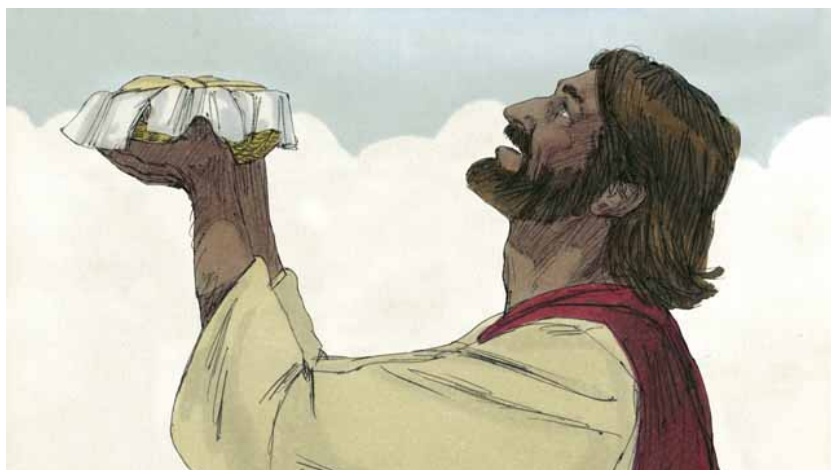
نماشون سَر، شاگردا عيساي پيش بِيَمُونَه و ورَه بائِيَه: «اِستا جان! مَرِدَم رايِي هَكِن تا بورن شه وشَه خِراك فِراهم هَكِن، اينجَه اَبادي جِه خَلِه پَرَتِه، خِراك پييدا نوونَه.

مُنْتَا عيسا شاگردا ره بائِه: «شما شِه وشون ره خِراک هَدین». وشون جواب هَدانِه: «چطی تومبی ائِه مردم پَتیم سِر هَکَنیم؟! مُنْتَا تَنا پَنج تا نون و دِ تا کِچِیک ماہی دارمی، هَمی ائِه.»

عِيسی شِه شاگردا ره بفرمَسَه، مردم ره بَوَین، کِه پَنجاه تایی دَسْتَه درس هَکَنن و سوز و چَمند سز هَنیشتن.

اونگدر عیسا پنج تا نون و دتا ماهی ره شه دست سر بیته و آسمون ره هارشیه و خراک وشه خدا ره شکر هکرده و اون خراک ره فراوونی هدا.

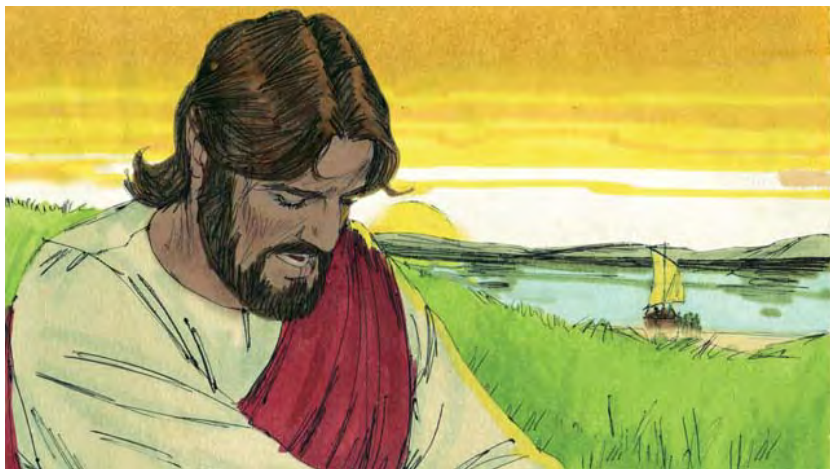
اونگدر عیسی نونا و ماهیا ره رز رز هکرده هدا شه شاگردا ره تا مردم بله ریش هکتن. شاگردا، مردم ره خراک دانه. همه بخورده، و سر بیته، مئتا خراکای چه هچی کم نئی بی په.

اونگدر شاگردا هر چی بَمونِسّه خِراک کوڏ هَکَرِدِنِه، اينطی که اون پنج تا نون و د تا ماهی جه دوازده تا سَوَد مَشَت بَئِيه.
کتاب مُقدّس جه بَئِيته داستان:

(کتاب انجيل متی باب ۱۴ آيه‌های ۱۳ تا ۲۱، کتاب انجيل مرقس باب ۶ آيه‌های ۳۱ تا ۴۴، کتاب انجيل لوقا فصل ۹ آيه‌های ۱۰ تا ۱۷، کتاب انجيل يوحنا باب ۶ آيه‌های ۵ تا ۱۵)

۳۱- عیسیٰ اوی سَر راه شوڼه

اونگير که عیسی مردم ره خراک هدا بخرده، شه شاگردا ره بفرمسه قایق ره سوار بون و بورن اونور دریاچه. مُنتا شه تیناری همونجه اته کم بمونسه. شاگردام اونجه جه راه دکینه و بورده، عیسام اونگير که مردم ره رایي هکرد بی په، شه اتا کوی تک بورده تا راز و نیاز هکینه. عیسی اونجه تک و تینار بی په و تا نیمه شو دعا کرد بی په.

این میون، شاگردام سرگرم پارو بزوئن بیننه، اینطی تن واکینه که تا نیمه شو تتونسنه دریاچه ره تا نیمه زد هکین.

عیسی شه راز و نیاز تموم هکرده په، شاگردای وړ بورده. وه، وشون قایق وړ؛ اووی سر راه شی په.

شاگردا که عیسی ره بدینه، هول بخردنه، وشون گمون هکرده که وه اتا روح هسه. عیسی که دونه وشون خله هول بخردنه، وشون ره بفرمسه: «هول نخرین، من هسمه»

همونگدر پترز، عیسی ره بانه: «مه جان آقا، اگه ته شه هسی، دستور هده که منم اووی سر، ته پلی بی یم» عیسایم پترز ره پفرمسه: «پرو»

اینطی پترسم قایق چه در بی یمو و اوی سر گوم زنون بورده عیسای و. مئتا اته کم که راه بورده، شه دیم ره عیسای چه دگاردنیه و همونگدر وره هالی بییه که دریو کلاک دارنه و تنه وا ژنده.

اونگدر پترس زله اوو بییّه و همطی که اوی دله فرو شی په، شونگ کشیه: «جان آقا، مه جان در بؤرا» عیسی لس ښا، شه دس دراز هکرده و ونه دس بیته و اوی جه وره یور بیارده. اونگدر عیسی، پترس ره بفرمسه: «ای کم بوور، چی چیشه مره بوور نکردي که در امون بمونی؟»

عیسی و پترس تا قایق ره سوار بیینه، تته وا ناگمون لس هدا و او اس هکرده. شاگردا که خله ماث بمونینه، عیسی ره پرستش هکردنه و عیسی ره باتنه: «راس راشی، ته خدای ریکا هسی» کتاب مقدسه جه بیته داستان:

انجیل متی فصل ۱۴ آیه های ۲۲ تا ۲۳؛ انجیل مرقس فصل ۶ آیه های ۴۵ تا ۵۲؛ انجیل یوحنا فصل ۶ آیه های ۱۶

تا ۲۱

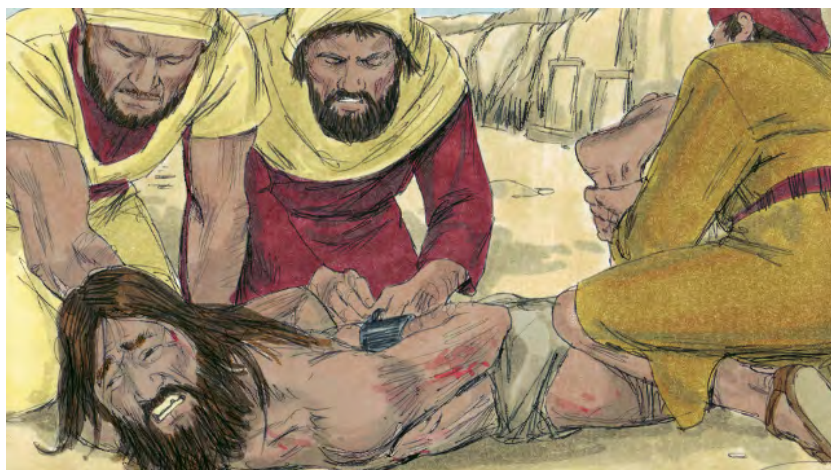
۳۱- عیسیٰ اُتا دِب بَرّه مَرَدی و اُتا ناخِش زنا ی دَرِدِ دِوا کِنْدِه

اتا روز عیسی و ونه شاگردا قایق جه بوردنه ات ور دیگه دریاچه، جَذریان ور سامون. خشکی که برسینه قایق جه بنه بی یمونه.

اونجه اتا مردی دَییه که خبیث روحا وره گرفتار هکرد بیینه.

اونتا مردی انده قیدار بی په که هچ کس نثونسه وره اته جا بند هکنه. چن کش وره زنجیر جا دوس بینه مئتا وه زنجیرا ره پاره کړده.

اونتا مردی، گورستون دله زندگی کرد بی په. وه روز و شو شونگ کشیه. لخت پتی بی په و شه تن ره تیز سنگای چه خراش دانه.

وه همین که عیسی پَلی پَرسیه، ونه لینگ پَن زانو دَکته. عیسی اونتاً دَب ره فرمون هدا: «اینتا مَردي تن جه دَر پُور».

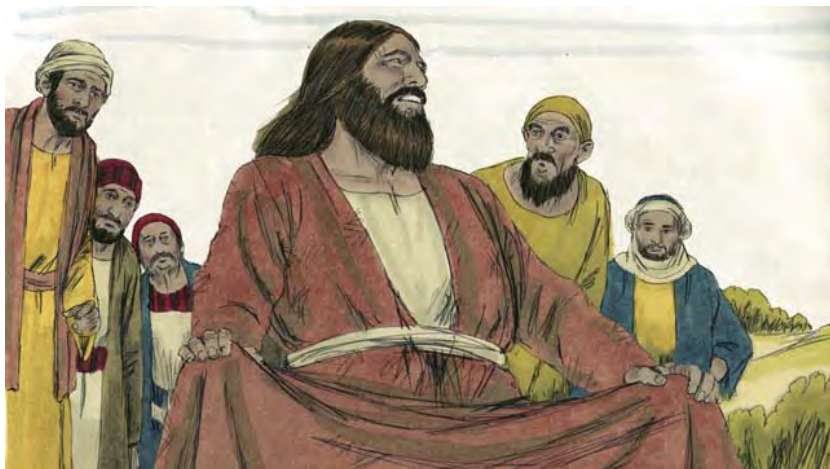
دَب اته گت شوَنگ بَکشیه و باَته: «آ عیسی، تَه گت خدای ریکا هَسی، مه جه چی چی خوانی؟ خواهش کمه مره عذاب نِده» اونگدر عیسی اونتاً دَب جه پَرسیه: تَه نوم چی چی هَسه؟» وه جواب هدا «مره لژیون گَننه، چونکه اما خله زیادمی» (لژیون روم اَرتش دله چن هزار سَرَباز ره گَننه)

دبا عيساي چه خواهش هکردنه: «إماره اينتا سامون چه يور نكن» اونجه اته خي گله، تَبَّة سَر چرا كرد بيينه. پليد روحا عيسى ره دَش دامن دَكْتِنَه وَ بائنه: «پَس بِي يِل إِمَا بۇرِيم خيَاي تَن دِلَه» عيسى وشون ره إجازَه هدا و بفرمسه: «بورين»

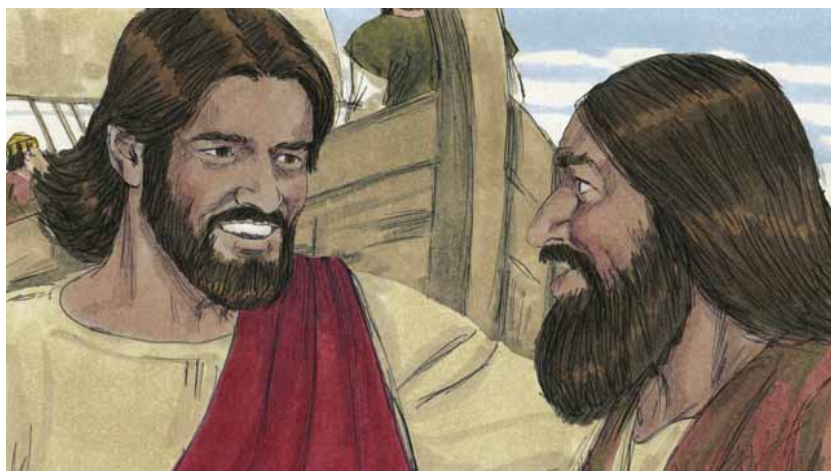
ات خله دب، اونتا مَردي چه دَر بِي يَمُونَه و بوردينه خي گَلَه دِلَه. تموم اون د هزارتا خي، تَهه چه ليز بَخردنه دَكْتِنَه درياچه دِلَه و خفه بَيَّيَه وَ بَمَردينه.

خی بونا که اونتا گله ره خی بونی کرد بینه تا اینتا صحنه ره بدینه، بته بته شهر ور بورده و عیسای هکری کاره مردمسه شرح هدانه. شهر دله آدمایم بی یمونه و بدینه که دب بزؤ مردی بی چمر، جمه دپوشی، سر په راه ات جا هنیشتنه.

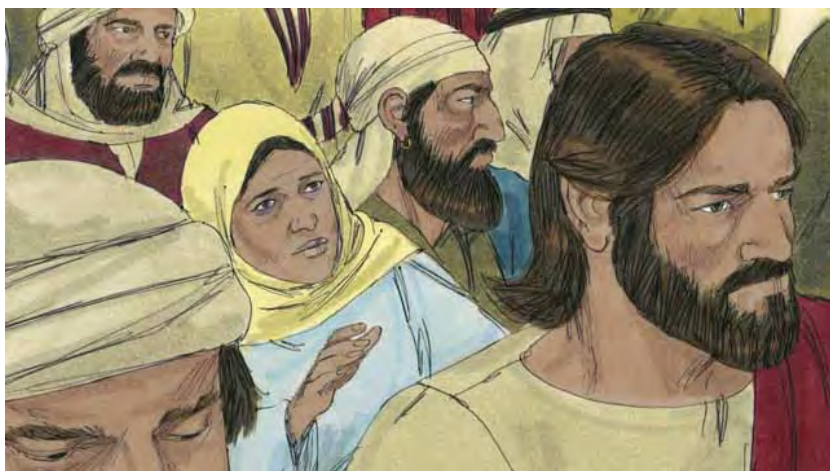
مردم که خله هول بخرد بینه، عیسای چه بخواسنه اونچه چه در بوره. اونگدر عیسای قایق دله بورد. مئتا همونتا مردی که دب بزه بی په عیسای چه خواهش هکرده تا وره شه همکت بوره.

مُنْتَا عیسی. وِره بائِه: «دَگَرْد شِه سِرِه وَر و هَمِه رِه باؤ کِه خِدا تِه وُسّه چِیکار هِکِرِدِه و چطی تَرِه رَحِم هِکِرِدِه.»

هَمِینْتاشِه اونتا مَرَدِیم هَر کُچِه کِه شِیه و هَر کِس رِه کِه وِئِیسِه وِشونِشِه گِئِه کِه عیسی. وِئِسه چِیکار هِکِرِدِه. هَر کِسم کِه وِنِه سِرگِزِشت رِه اِشتوَسِه، خَلِه یِکِه خِرِدِه.

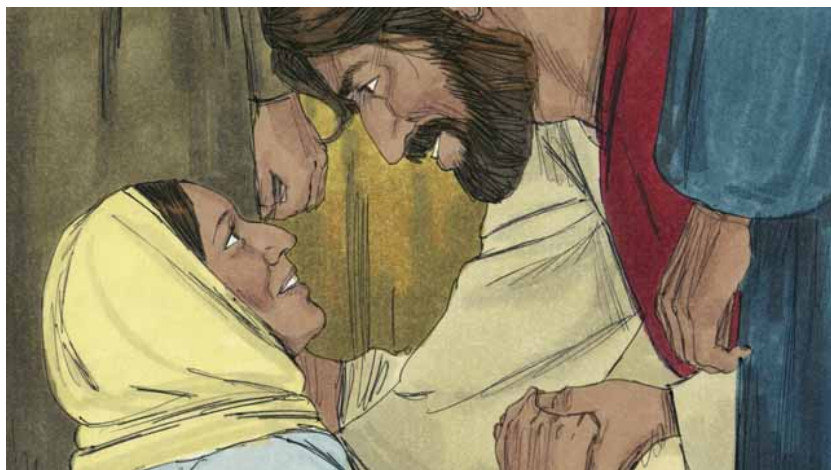
عیسی دواړه اونور دریاچه ډگرشه. اونجه پرسی په، خله آدما وړه نوره هکړدنه و اتنه مړدم ډله، اونجه اته ناخښ زنا دبی بی په که دواژده سال ازگار زناښی خونړیزی داشته و جان در غذاب بی په. وه شه تموم دارو ښار دوا درموتسه خرج هکړد بی په و هدا دکترا ره مټتا ونه ناخښی روز به روز بدتر بی بی په.

وه که بشتوشه عیسی خله ها ره درمون هکړده، شه پیش باټه: «نور دارمه که من اگه فقط عیسی ډجه ره دست بکشم خار نوم». اوتنا زنا اتنه مړدم ډله شه خدره عیسی پشت سر برسنیه و ونه پلند قبا ره دست بکشمه. در دم ونه خونړیزی بند بی یمو.

همون آن عیسی ره هالی بَییه که آتا قد و قوّه ونه چه در بورده. هَمینتاشه، دگرسه و پَرسپه: «مه قبا ره کی دس بَزو؟» شاگردا بایته: «ات خله مردم همه ور تره پوس دَینه، چه چپشه پرسی» کی مره دس بَزو؟

اونتا زنا که ترس چه لرزشه، عیسی لینگ بن زانو دَکته. اونگردشه هَکرد کار و شفایی که بَیته ره وره بایته. عیسی زنا ره بایته: «ته پوور تره شفا هدا! بور به سلامت.» کتاب مُقدسه جه بَیته داستان:
انجیل متی فصل ۸ آیه های ۲۸ تا ۳۴: فصل ۹: آیه های ۲۰ تا ۲۲؛ انجیل مرقس فصل ۵؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۲۶ تا ۴۸

۳۳- کشاورز سرگزشت

اتا روز عیسی دریاچه کنار دَییه اٹ خله مردم ره درس دا بی یه. مردم انده زیاد بییه که عیسی شه هنیشتن و بیه جا نداشتنه تا وشون جا گپ بزنه. همینتا شه اتا نو که اوی کناره اش هکرد بی یه دله سوار بیته و همنجه چه مردم ره درس هدائه.

عیسی اینتا داستان ره مردم شه ایطی شرح هدا: «اتا کشاورز تیم شنی و شه یور بورده. همینطی که تیم ره اینور و اونور شنديه، ات کم مرز سر بکلیسه و پَرندها بی یمونه و همه ره بخردنه.

«اتیم گل کتک سر دکته که وشون سر ره خاک دپوشنیه. تیما گل کتک دله خله زود نوچ بزو . چونکه جول خاک نی بی یه. مُلتا وشون پنه نثونسه خاک پن فرو بوره. همینتایسه افتاب که پل بزو، از دم بسوتنه و از بین بوزدنه.»

«اتی تیمم لم تلی دله دکته. تیما و تلیا دیی جا رخ بزوئه. و گیاه جوون ليله ، تلیای جف چه خفه بئینه و بار نیازدنه.»

اتی تیمام خارہ پنے سر دکتته، و هر تیم چه، سی، شصت، حتی صد برابر بار پیارده. هرکس که خوائه خدای چه فرمون پوره ونه که مه گپ ره گوش هده.

شاگردا که اینتا داستان ره پشتوشنه گچ بننه. عیسی وشون وشه اینطی بائه: «تیم همون خدای گپ هسه. مرز سر، اونتا آدم هسه که خدای گپ ره ایشونه منتا وره هالی نانه و شیطون خدای گپ ره ونه چه دزنه. حقیقت وه هسه که شیطون نلئه خدای گپ وره هالی بؤه.»

گل کتک پنه، اونتا آدمی هسه که تا خدای گپ ره پشتوسه، خشال و خندون قبول کنده، مَنتا سختی. دله یا مردم که وره ازاردینه، شه رو ره خدای جه گاردینه. اینطی بۆم که دیگه خدا جه دلگرمی ندارنه و شه پشت و پناه ندونه.

اونتا پنه که تلی وره دپوشنیه، اونتا آدم موندیه که پیغوم ره اِشتونه، مَنتا دل ناگرونی زندگانی، پول و مال ره دل دوشن و هی جم هکردنه دمهال بوردن باعث بونه که اُت کم بوگذشته په خدای دوست داشتن ره کنار بی یلن. دیگه اون تِوان ره ندازنه اونجوری که خدای کلام جه یاد بیهته، خدا ره خشنود هکینه. وه گنم خشه ره موندنه که بار نیارنه.»

مُنْتَا خارَه زَمین، اَدَمی هَسَّه کِه خدای پِیغوم ره اِشتونِه، بُوور کِنده و بار اِیازنِه. کتاب مُقدَّسه جه بَئیتِه داستان:

انجیل متی فصل ۱۳ آیه های ۱ تا ۲۳؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه های ۱ تا ۲۰؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۴ تا ۱۵

۳۴- عیسیٰ اُتی داستان دیگه دَرس دِیه

عیسی، خدای پادشاهی در واره خله داستانی دیگه رم باته. ات نمونه باته: «خدای پادشاهی خردله تیم ره موندینه که کشاورز شه لټکا دله کارنه. شما خله خاروونی که خردله تیم کچیکترین تیم هسه.»

همینتاسه خردل تیم که نوچ زنه همه گیاهای جه گت تر بونه. انده گت بونه که پرنده ها ونه چله تن و گلام دله کلی سازنه.

عیسی اُتا داستان دیگه ره شرح هدا و باته: «خدای پادشاهی، اونتا خمیرمایه ره موندنه که اُتا زنا اون خمیرمایه ره آرد دله شندنه تا تموم خمیر هاشی بَوَه»

«خدای پادشاهی، گنج ره موندنه که اُت کس وره شه لُتکا دله چال هکِرِد بَوَه، اُت کس دیگم وه ره پیدا هکته و اُی دواره وره خاک بن چال هکته و ذاق بکُنه بُوره شه دار و ندار ره بَرُوشه تا بئونه اونتا لُتکا که ونه دله گنج چال هکِرِد بی په ره بخرینه.»

خدای پادشاهی، اتا قشنگ و گرون میرکا ره موندنه که اتا تاجر وره پیدا هکرده و هرچی داشته ره بروتّه تا اونتا پول جا میرکا ره بخرینه.»

اونجه اتی آدم دَینه که گمون کردنه چون درس کار هسّنه خدا وشون ره اشنه. وشون دیگرون ره که خارکار نکرد بینه ره کچیک ویئسّنه. همینتا سه عیسی وشونسه اینتا داستان ره شرح هدا: «و نفر بوردنه پرستشگاه دعا هکنن، اتا پیشوای دینی بی په ، اتام باجگیر»

«پیشوای دینی هرسا و اینطی دعا هکرده: خدا جان! تره شکر کفه که آدمای دیگه وُنِکِش، گناهکار، دزد، ظالم، زناکار، یا اینتا باجگیر وُنِکِش نیمه.»

«هفت روز هفته د روز، روزه گیرمه و شه همه پول و درآمدی که در ایارمه، هر ده تای چه پِشا تره دمه.»

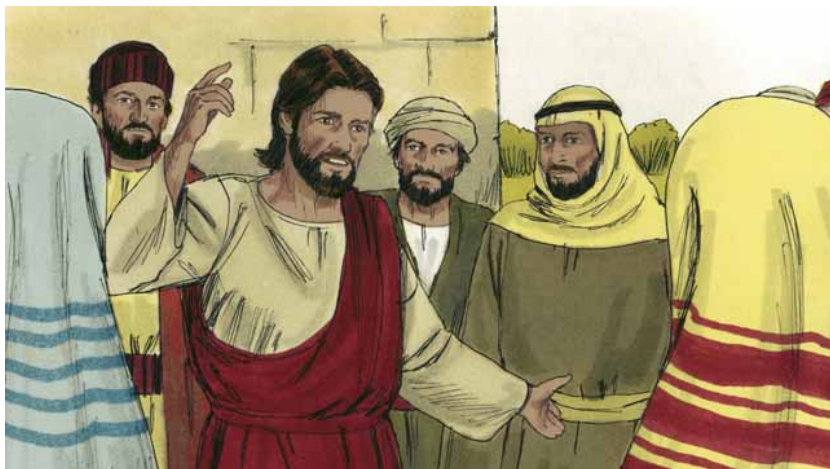
«با جگیرم، پیشوای دینی چه ات کم اونورتر هرسا و دعای گدر شه سر ره آسمون ور راس نکرده، و شه سپنه تخت ره میس ذکرده و بائه: «خدایا مره پبخش چونکه من گناهکار هشمه!»

عیسی شه گپ په بیته و بائه: «حقیقت ره شمشه گمه، با جگیر دعا ره خدا پشتوشه و وره درسکار و یریزکار بدوئشه. خدا اوناایی که خد پسن بون ره کچیک و پست کنده و هرکس که شه سر ره بنه بیاره، خدا وره سر پلن کنده».

بئیتنه داستان کتاب مقدس جه: انجیل متی فصل ۱۳ آیه های ۳۱ تا ۴۶؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه های ۲۶ تا ۳۴؛ انجیل لوقا فصل ۱۳ آیه های ۱۸ تا ۲۱؛ فصل ۱۸ آیه های ۹ تا ۱۴

۳۵- دلسوز پی پر سرگذشت

اڻه روز عيسى اٺ خله مُردم ره_که وره دوره هڪرد بينه تا وڻه جه پشٽوئڻ_ ره ڏٺيه درس ڏانه. وڻشٽرا باجگير بينه و مُردمي که ڻخواڻنه موساي ڪتاب دستور ره گس هڏن و به جا بيارن.

مُنٽا پيشواڻون ديني که اونجه ڏي بينه، ويٽسڻه که عيسى، گناهڪاري جا شه رُفي وڻيڪ زفتار ڪنده هَمينٽاسه هڏي هڏي ره گڻهه که عيسى بڊ ڪاري_ڪنده. عيسى که وشونه گپ پشٽوسه، اينٽا داستان ره شرح هڏا.

اته مردی بی په، دتا ریکا داشته. انا روز کچیک ریکا شه پی پر باټه: «من شه ارټیه ره همی اِسا خوامه!» همینتا شه پی یرم ونه سَهم ره شه دارایی جه سیوا هکرده و وره هدا.

کچیک ریکام ات کم بوگذشته په، هر چی داشته نداشته ره جمع هکرده و بورده دیره شهر و همونجه هم دمال عیش و نوش و گناه بُورده و شه تموم دارایی ره بَر باد هدا.

خله نئی بی یه که کچیک ریکای شهر بی جور خشکسالی بمونه. وه هم دیگه هیچ پولی نداشته تا خراک بخربینه و بخره. همینتا شه تئا پئا کار ونه چه بر ای یمو که همون خی بونی بی یه. و آنده درمونده و وشنا بی بی یه که خی خراک جا شه بتیم ره سر کرده.

آخر سر اته روز کچیک ریکا شه شه جا دله گپ بزو و باته: «من اینجه چیکار کفه؟ من اینجه وشنایی چه میرمه. بیتره که شه پی بر پلی دگردم و ونه جه بخوام که ونه اته نوکر و نکت ونسه کار هکیم.»

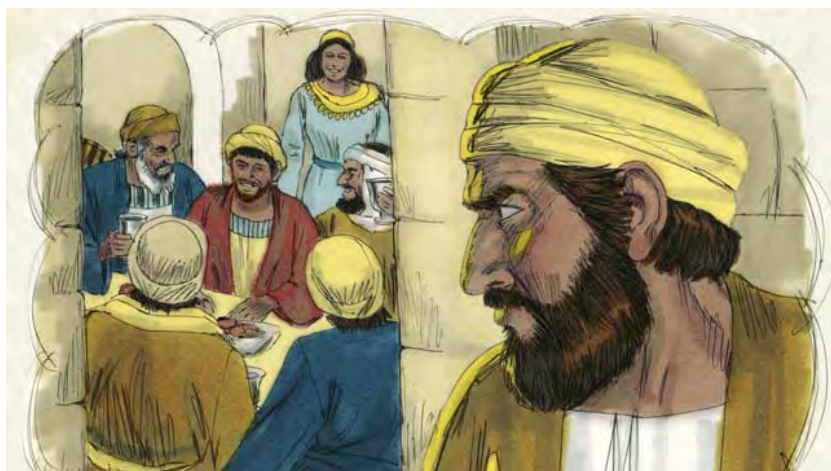
اینطی بیه که شه پی یره سره وَر راه دَکته، هنتا پی یره سره دیاری نرسی په، پی یر وره بدیه، پی یره دل انده وئشه بسوته که ونه وَر بئته وُبورده و وره کشه خَش هکریه.

کچیک ریکا پی یره بائه: «پی یر جان، من، هم ته جا و هم خدا جا بدی و گناه هکردمه، همینتاشه سزاور نیمه که ته ریکا بۆم.»

مَنتا ونه پی پر شه پښا خدمت کار ره ونگ هکرده ،پاته: « دو هیرین بورین سره جه اته بیشترین چمه ره بیارین و مه ریکای تن دکینن. اته انگوشتَر ونه انگوس بی یلین واته کلوش ونه لینگ دکینن. اتم پروار گوکزا ره سر بورینین تا جشن بَیریم و بزن و پکوب هکنیم. چونکه مه ریکا بمرد بی یه و اسا زنده بَییه. گم بی یه و اسا وره پیددا هکردمه.»

اینطی، وشون همه گت جشن بَیتنه.خله نوگذشت بی یه که گته ریکا زمین سر جه سره دگرسه که لله وا و خویش و سما ره بدیه و ونه دهون وا نمونسه که سره دله چه خوره.

گت ریکا تا بدونسه که چکه سما ونه کچیک برار سره بيمونسه شه، وره غظ بيته و بخواسه سره دله بی به. ونه پی پر یور بيمو و ونه جه بخواسه تا سره دله بی به و جشن دله دواشه، مئتا وه پی پره گپ ره زد هکرده.

گت ریکا پی پره باته: «تموم این سالهای دله شه جان و دل جه ته کارا ره برسیمه و ته جا وفادار بیمه! هیچ زمون ته دستور جه سر نییتمه و سرکش نییمه. و هچ مافه نی به که ته اتا بزکله هم مره هدی تا شه زفقای جا هنیشم و جشن بیرم. مئتا ته اینتا ریکا که ته سرماییه ره غیاشی و گنایسه خروم هکرده و اسا که سره دگر شه، ته ونه جشنسه اتا پروار گوگزا ره سر بوری.»

پی یر در جواب بائه: «آ مه جان ریکا، ته که همیشه مه وُر دری و هر چی که من دارمه ته وشه هسه. اسا بیترین ماقه هسه که جشن بیریم و بزن و پکوب هکنیم، چونکه ته برار بمرد بی یه و زنده بییه. کم بی بی یه و پییدا بییه.» کتاب مقدسه جه بنیته داستان:

انجیل لوقا فصل ۱۵

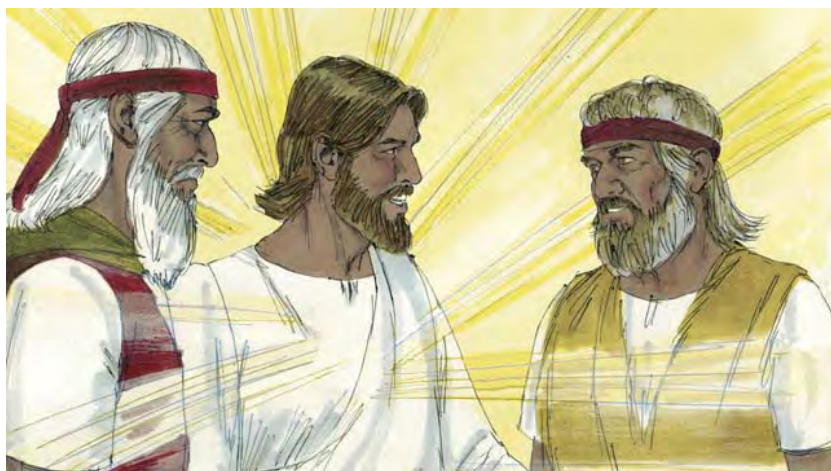
۳۶- مسیح دیم دگر شه

اته روز عیسی شه شاگردای دله سه تا ره یعنی، پتروس، یعقوب و یوحنا ره بوردده اتا بلند کوی تک تا همتایی دعا هکین. (یوحناپی که عیسی ره تعمید هدا ات کیس دیگه هسه)

دعای گدر عیسیای دیم افتاب واری سو سو زونه و ونه جمه الهسوی واری شو داشته. انده اسپه بی یه که دنیای دله ونه و نکت پیدا نی بی یه.

اونگدر موسی و ایلپای پیمبر دیار بینه. این دتا مردی چن صد سال بمونس بی یه که این ماجراها پیش بی یه، دنیای دله زندگانی کردینه. وشون عیسای جا گپ زونه که خله نمونسه عیسی اورشلیم دله بمیره .

اونگدرکه موسی و ایلپا دینه عیسای جا گپ زونه، پترس عیسی ره باته: « خله خاره که اما اینچه درمی. بی پل سه تا نسوم کل پسازیم، اتا ته وشه، اتا موسای وشه و اتام ایلپای وشه.» پترس ندونسه چی چی ذره گنه ، فقط خواسه ات چی بوه.

هنتا پترس گپ تموم نی بی یه که اتا بل پل سو ابر ، بڼه سر بېمو و وشون ره دوره هکړده و ابر دله جه اتا ونگ بېمو که: « وه هسه مه جان ریکا که ونه جه خشنود هسمه. ونه گپ ره گوش بېرین.» سه تا شاگردا هول بڅرښه و بڼه دکېته.

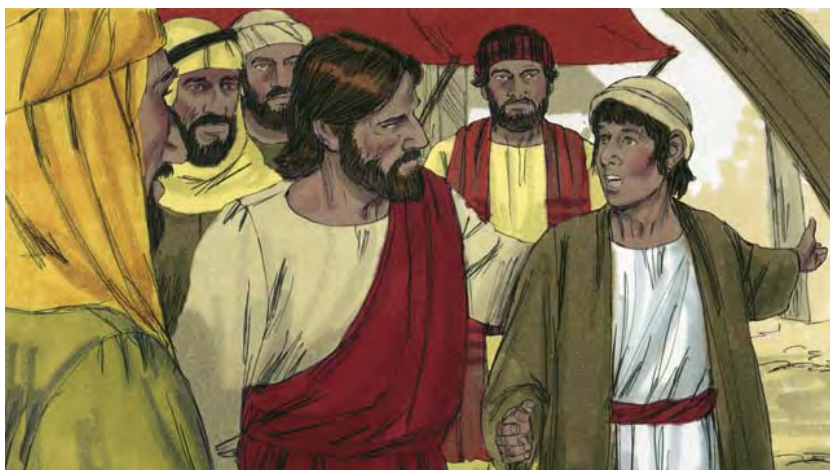
عیسی وشون سر ره دس پشته و باته: «هول نخرین، هرسین.» وشون هرسا په شه دور وړه هارشپښه، عیسی بکته هچکس ره اونجه ندینه.»

عیسی و ونه شاگردا کوو جه پنه دگرسنه. اونگدر عیسی وشون ره بفرمسه: «إسا هرچی که بدینی ره هیچکس ره نۆین. مه بمرین نژیکه و دواره زنده بومه. یمبال. سر تر تونی مریم ره بۆین که چی چی بدینی.» کتاب مقدسه جه بئیته داستان:

انجیل متی فصل ۱۷ آیه های ۱ تا ۹، انجیل مرقس فصل ۹ آیه های ۲ تا ۸، انجیل لوقا فصل ۹ آیه های ۲۸ تا ۳۶

۳۷- عیسیٰ ایلعازر ره زنده کِنْدِه

اتا مُردی بی په ایلعازر نوم ، وه ؤ ونه دتا خواجر مَرمیم ؤ مَرتا عیسیٰ خله خدمونی و یدار زَقق بینه. اتا روز عیسیٰ پشتوښه که ایلعازر خله ناخش هسه. اوښکیر که عیسیٰ اینتا خور ره پشتوښه باته: اینتا ناخشی وره نکوشنه، بَلکَم خدای ښکوه وتوان ره دیگرونښه ښون دنه»

درسه که عیسیٰ وشون ره دوس داشته، د روز دیگه هم همونجه ای که دَییه، بَموښه. د روز بگذشته په عیسیٰ ښه شاگردا ره باته: «بئین دگر دیم یهودیه .» مُنتا شاگردا باتنه: « ای استا، همین چن روز پیش بی په که یهودیه مُردم خواښه ته ره بکوشن!» در جواب عیسیٰ باته: « مه زَقق ایلعازر بخته، من ونه که وره بیشار هکنیم.»

عیسای شاگردا جواب هدانه: «خداوند، اگه وه بخته، ای، خار بونه.» اونگدر عیسی روشن و بی پرده باته: «ایلعازر نمرده. خشحالمه اونجه دنی بیمه تا مره بؤور هکنین.»

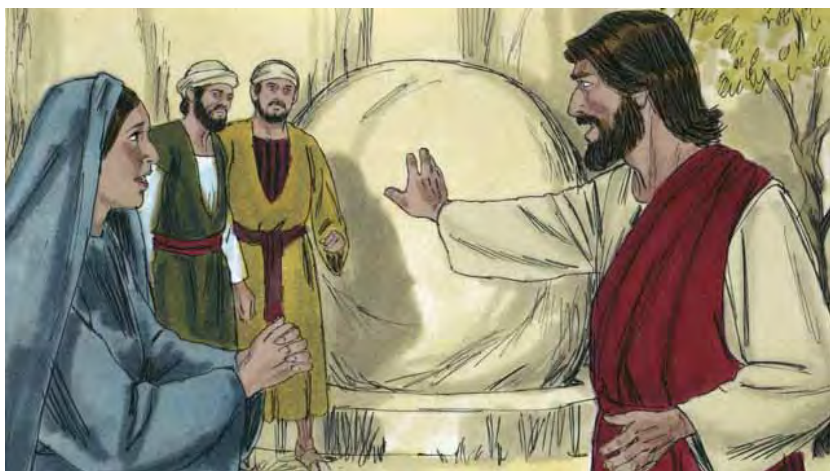
عیسی همونتا شهری که ایلعازر ونه دله زندگانی کرد بی یه، برسی یه، چهار روز ایلعازر نمرده جه بگذشت بی یه. مرثا عیسای پیشواز بورد و باته: «مه سرو، اگه اینجه دی بوئی، مه پرار نمردیی یه. مئتا من بؤور دارمه که هرچی خدای جه پخواهی هکنی ته ره بخشنه.»

عیسی در جواب باته: «من آخرت و زندگانی هَشمه. هرکس مره بُوور هَکینه، اگریم بَمیره، زنده بُونه. هرکس مره ایمان بیاره نمیرنه. مه اینتا گپ ره بُوور دارنی؟» مرتا جواب هدا: «اره ایستا، من بُوور دارمه که ته مسیح هستی، خدای ریکا.»

اونگدر مریم عیسیای پلی بَیمو و ونه لینگه په دَکته و باته: «مه سرو، اگه اینجه دَی بُوئی، مه پرار نمرده.» عیسی وشون جه پَرسپه: وره کچه خاک هَکردنی؟ وشون جواب هدا: «اتا آرمگاه دله، پرو و بُوین.» همون گدر عیسی ره پر مه بَنیته.

ایلعازر آرمگاه اته غار دله بی یه که ونه دم اتا گت سنگ پشت بیته. اونگدر که عیسی غار دم برسیه وشون ره باته: «سنگ ره کنار بَزنین!» اما مَرَتا بایته: «چار روزه که بمرده. اِسا دیگه ونه تن بو بيمو.»

عیسی جواب هدا: « مَگه ناتمه مَره بُور هکتین خدای گت گیری و توان ره ویئنی؟» همینتاشه وشونم سنگ ره وَر هدانه.

اونگدر عیسی آسمون ره هارشیه و باته: «پی پر ته مَمونمه که مره اِشتونی. دومه که همیشه مره گوش کنی، مُنتا اینتا ره مردم خاطری باتمه که اینجه دَرنه تا ایمان بیارن که ته مره رایبی هکردی.» این کش دَستوری وار، شه پلند صدا پقرمسه: «ایلعازر دَر پروا!»

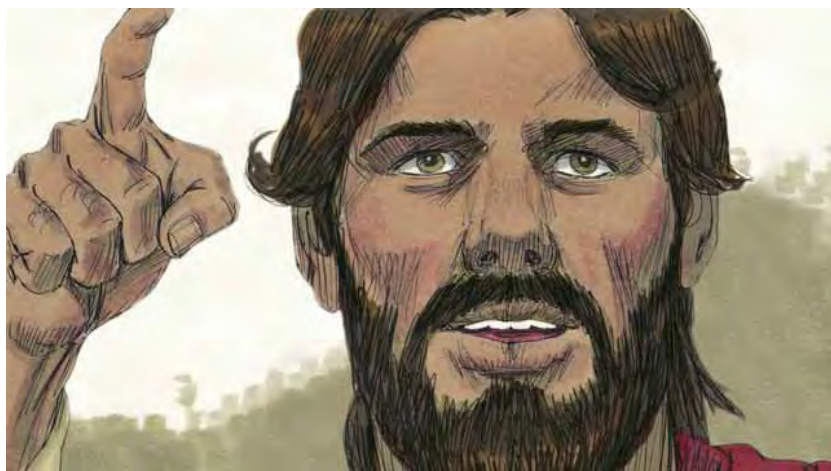
ایلعازر همینطی که ونه تن کفن پیچ بی به، شه گور جه دَر بَیمو. عیسی وشون ره باته: «کفته بوشین تا وه بتونه راه بوره.» خله یهودیا این مَوجز ره بَدینه و عیسی ره ایمان بیاردنه.

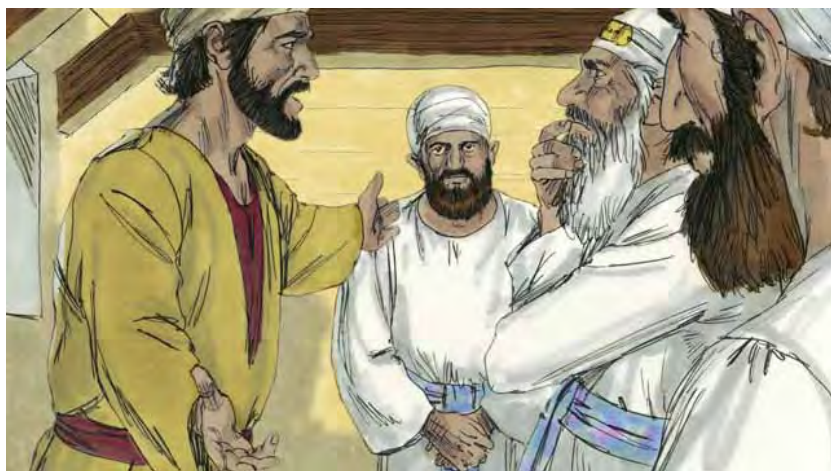
مُنْتَا گت گتای یهود دین، حسودی هکردنه، همیمنتاسه اته جا جمع بینه تا نقشه دَکِشن که عیسی و ایلعازر بکوشن.

کتاب مقدسه جه بَنیته داستان: انجیل یوحنا فصل ۱۱ آیه های ۱ تا ۴۶

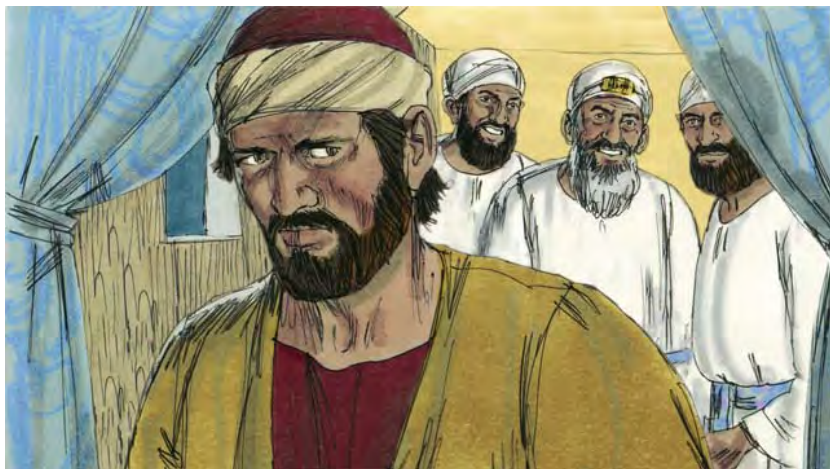
۳۸- عیسیٰ پشتِ خالی کُتَبه

یهودیا هر سال، پَسَخ عید ره جشن گیتنه. اینتا جشن، وشون یاد ایارده که چطی خدا چن صد سال پیش، وشون پی پرا ره مصر بردگی جه آزاد هکړده. نژیک سه سال بی یه که عیسی همه وشه سخترانی کرد بی یه و درس دا بی یه، وه شه شاگردا ره باته؛ خوانه که پَسَخ جشن ره وشون همکت اورشلیم دله بنیره. وه همینطیم باته که همونجم وره کشنه.

یهودا؛ عیسای شاگرد بی یه و شاگردای دیگه خزانه دار. وه ویشتر گدر خزانه جه پول دزدی کرده. عیسی و ونه شاگردا اورشلیم برسی په؛ ونه شاگردا یهودا، پیشواهای دینی پلی بُورده و باته که اگه وره پول هدن وهم عیسی ره وشون روشننه. وه شه دونسه که زهبرای دینی عیسی ره مسیح ندوننه و خواشنه که وره بکوشن.

پیشواهای دینی یهود و وشون گت پیشوا، یهودا ره سی تا نقره سکه رشوه هدانه تا وه عیسی ره بروهه و وشون دش هده؛ درس همونطی که پیغمبرون پیش پیش باث بینه. یهودا اره بائه و پول ره بئیتیه و راه دکته. همونگدرا وه اتا خارماقة بمبال دئی یه تا عیسی ره هده وشون دش.

عیسی اورشلیم دله، پسخ عید ره شه شاگردای همکت جشن بئیتیه. شام گدر، عیسی نون ره بئیتیه لایه لایه هکرده و بائه: «بیرین و بخرین، وه مه تن هسه که شومسه فدا بونه. مه یادگاری بجا بیارین.» اینطی بی یه که، عیسی بائه وشونسه شه جان ره دئه و ونه تن وشونسه قریونی بونه.

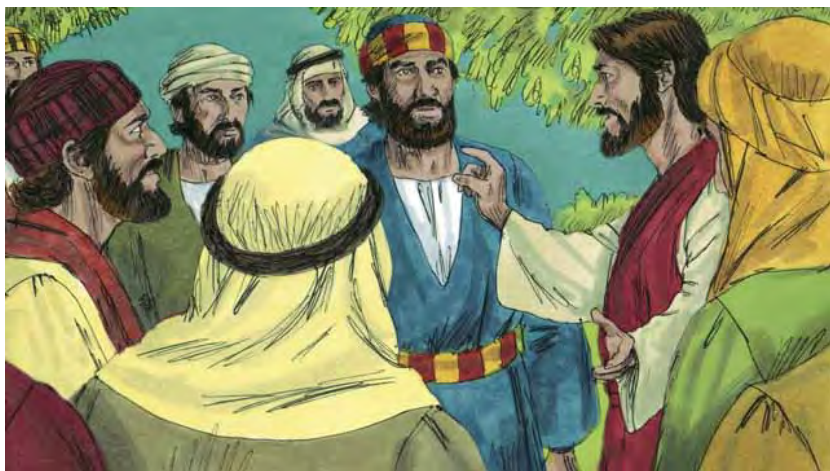
ای عیسی اتا شراب پی یله ره بیته و وشون ره باته: «اینتا مه خون هسه؛ نو پیمون وشه که شمه گناه‌های ام‌رزش خاطری بشنی بونه، وره بخیرین. پسون، اینتا کاره مه یادگاری بجا بیارین.»

ایم عیسی شه شاگردا ره باته: «شمه دله ائ کس مه پشت ره خالی کنه.» شاگردا هاج و واج بمونسینه، پرسینه کمینتا اینکار کنده. عیسی باته: «اونتایی که اینتا لایه نون ره مه چه گیرنه مره روشنه.» همونگدرم نون ره هدا یهودای دس.

یهودا نون ره بئته په، شیطان ونه درون بُورده. وه یهودیای سرون پیش بُورده تا وشون ره کھک هکینه، عیسی ره گیر دمب هدن، اپنا همه شودله پیش بی یمو.

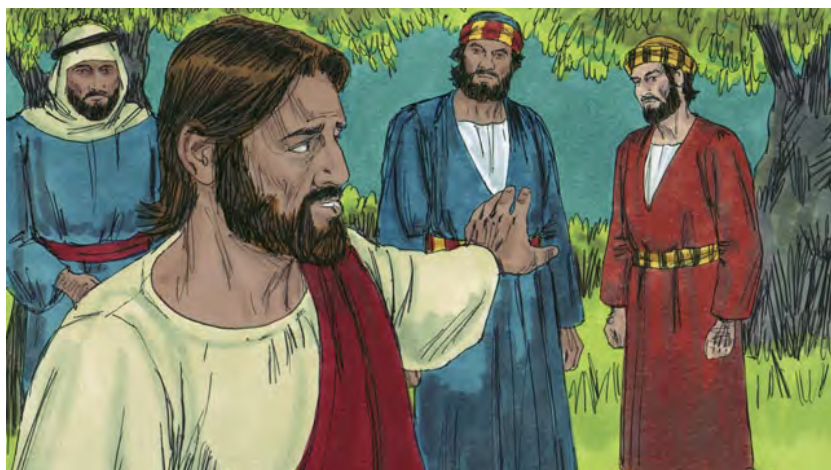
عیسی و ونه شاگردا شوم بخرد په، زیتون کوی وړ رایي بئینه. عیسی باته: «امشو شما همه مړه تینار الئنی. چونکه بنوشته بئیه: «چپون ره زمبه و گسفنا همه رت و رم ئوئنه.»

پتۇس بائە: «اگم ھمە ترە تينار پلن، من ترە تينار ئلڧە.» عيسى ورە بائە: «شىطون خوانه شما ھمە ره شه ور بکېشه، مۇنتا من تېشه دعا کېمه تا تېه بووز فېنا نۆه. ھمېن تە؛ امشو بئىيتە تا طلاؤنگ، سه کش مره زد کندی و گنى مره نشناسنى.»

پتۇس عيسى ره بائە: «اگه بېمىرمم ترە زد نكفە.» شاگردای ديگم ھمېنتا گپ ره بزوئە.

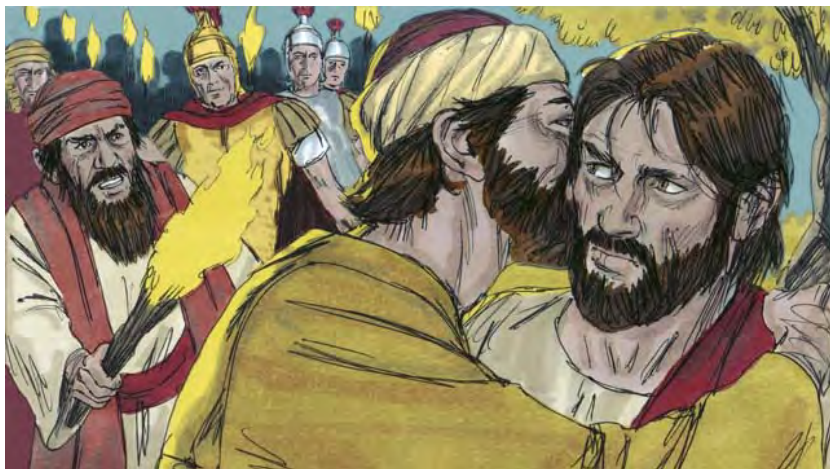
اونگدر عیسی و ونه شاگردا جتسیمانی لئه وَر بورده. عیسی وشون ره باته دعا هکنین که شیطون شما ره گول نزنه، همینتناسه وشون پلی چه بورده تا ائ جا شه تناری نیایش هکنه.

عیسی سه کش اینطی نیایش هکرده: «آ جان بی پرا، اجازه هده این بی بِلّه درد و زنج ره سَر نکشم، اگه ائه راه دیگه دَنیه که مردم گناه ره بیامرزی، پس همونطی که تَه خواشه هَشه پیش بی یه.» عیسی انده آشوب بی یه که ونه صوال تخت غرق خده خون ره مونسّه. خدا ائه فرشته ره راهی هکرده تا عیسی ره ویشتر توان هدن.

هر کش که نیایش کرده، عیسی ای شه شاگردای پلی ایمو، مُنتا وینسه که وشون هنتا بَختنه. سیّم مین کش که دگرشه، باّته: «هرشین، اونتا شاگردکه مه پشت ره خالی هکرده و مره بروتّه، اینجه دره.»

یهودا، پیشواهای. یهودی و سربازا و اٹ خله مردم همکت بیمو. وشون شه همکت شمشیر و دست جو داشتنه. یهودا عیسی پیش بیمو و باّته: «سلام استا» و وره خش هدا. اینتا کار سرون یهودپسه آتا نشونه بی یه تا وشون عیسی ره پشنایسن. عیسی وره باّته: «یهودا پتا خش جا مره رؤشنی؟»

اونگدر که سربازا عیسی ره گیر دهمدانه، پترس شه شمشیر در بیارده و گت پیشوای نوکر گوش ره بورییه. عیسی وره باته: «شه شمشیر بی پل ونه جا سر. من تومبه شه پی پر چه پخوام که اتا ارتش فرشته ره مه یاری برسنه. مُنتا ونه که شه پی پر گپ ره فرمون بورم» عیسام اونتا مردی گوش ره شفا هدا و شاگردا همه در بوردینه. کتاب مقدسه جه بئیته داستان:

انجیل متی فصل ۲۶ آیه های ۱۴ تا ۵۶، انجیل مرقس فصل ۱۴ آیه های ۱۰ تا ۵۰، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه های ۱ تا ۵۳، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه های ۱ تا ۱۱

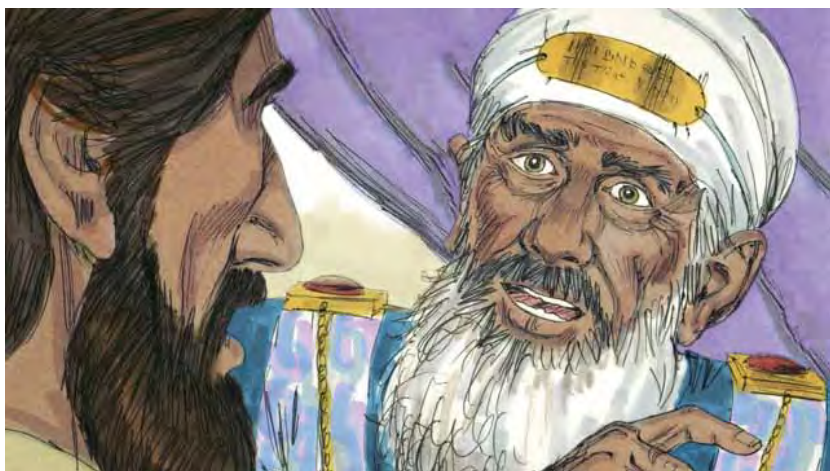
۳۹- عیسای بازپرسی

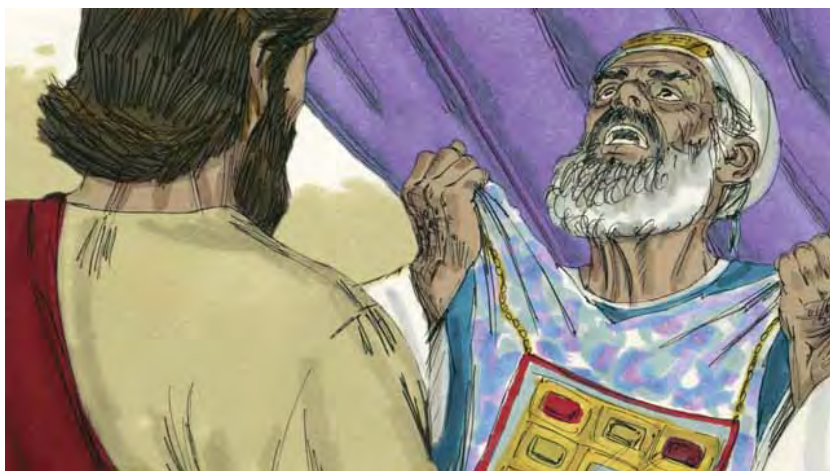
نیمه شو، سربازا عیسی ره گت پیشوای سره بُوردنه تا ونه جه چکل پرسی هکنن. پتُرسم اتی دِمبال تر وشون پشت سر اییمو و عیسی ره که سِرده دله بُوردنه، پتُرَس اون سِرده دَره پشت تش وَر اِس هَکَرِد بی په تا شه خدره گرم هَکَنه.

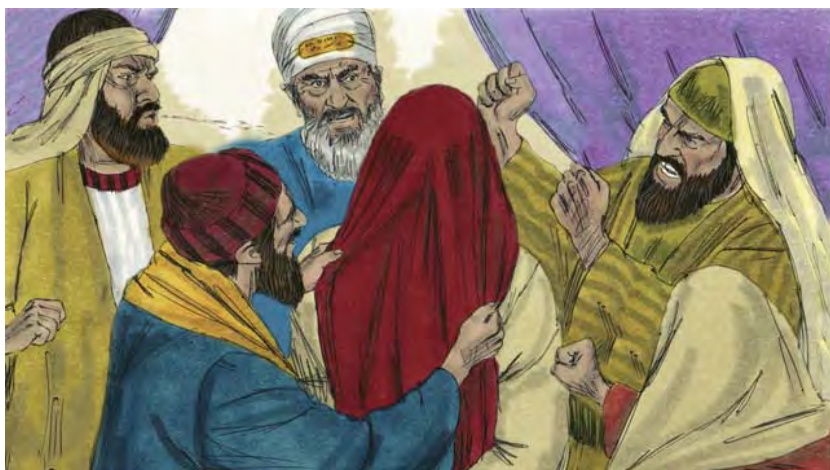
سِرده دله، سَرون یهودی عیساَی جه چکل پرسی کردنه. وشون ات خله دراغی شاهدا ره بیاردنه که الکی عیسی ره بُهتون زوَننه. مُنتا وشون گپ هدی جا، جور نَبه، هَمینتا شه سَرون یهودی نئونستنه عیساَی گناه ره ونه گردن دِمبَدن. عیسام لام تا کام گپ نَزو.

آخر سر گت پیشوا عیسی ره هارشیه و بائه: «اماره باو که ته همون مسیح، خدای زندۀ ریکا هسی یا نا؟»

عیسی بائه: «اره هشمه، و اتا روز مره ویئنی که خدای راس دس هنیشتمه و آسمون چه دواره بئه امبه.» گت پیشوا، که عیسی بزه گپ چه وره خله غظ بیت بی یه، شه جمه ره چاک بزو و شونگ بکشیه و پیشواهای دینی ره بائه: شاهدا ویشتر دیگه نخوامی اما. همه پشتوسنه که وه بائه من خدای ریکا هشمه. اسا شمه رای چی شیه؟»

سَرون يَهُودى همه ،گت پيشوا ره جواب هدايه: «ونه سزائه كه بَميره.» همينتاشه عيساي چش ره دوشنه. ونه ديم ره فليک يم هدايه، وره دروشتيه و دَس دِمدايه.

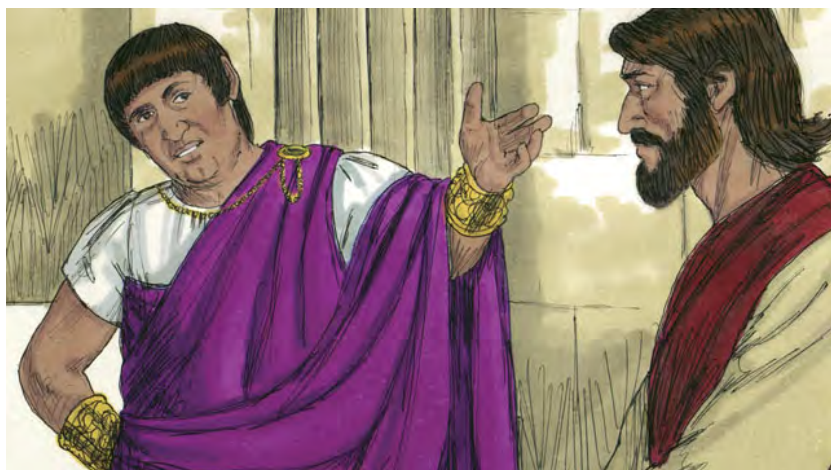
پترُس سِرّه در پشت اِس هَکَرِد بى په. كه همون سِرّه دَس مَره وره بَدِيه و باّته: «تّم عيساي همكّت دَبِيّ» پترُس گَس ندا وره ، ات كم بوگذشته په، ات ديگه دَسَمَره همينتا گپ وره زَو و اى پترُس نشتوس بَنِيته. دَس آخر آدمايى كه اون دُور و وَر دَبِيينه وره باّته: «اما دومبى كه ته عيساي شاگرد هَسى، چونكه تّم جَليلى هَسى.»

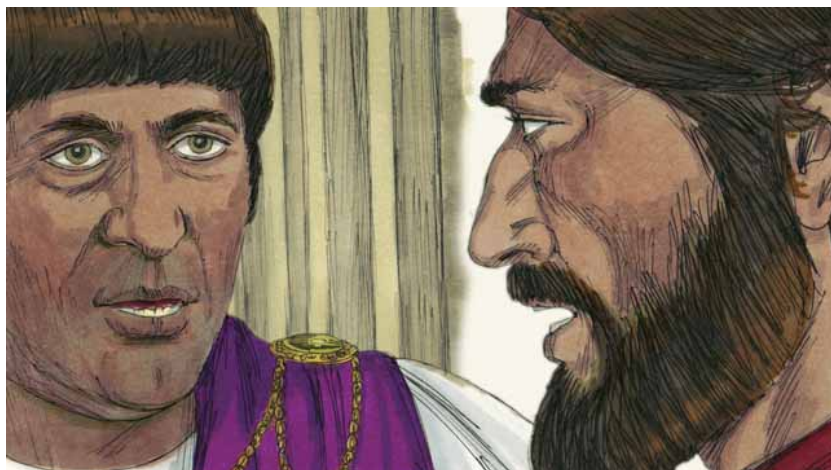
اونگدر پتؤس خدا ره گوا بیته و باته: «خدا مره بکوشه اگه من اینتا مردی ره شناسم.» همون دم جلا ونگ بزو و عیسی دگرسه پتؤس هارشیه.

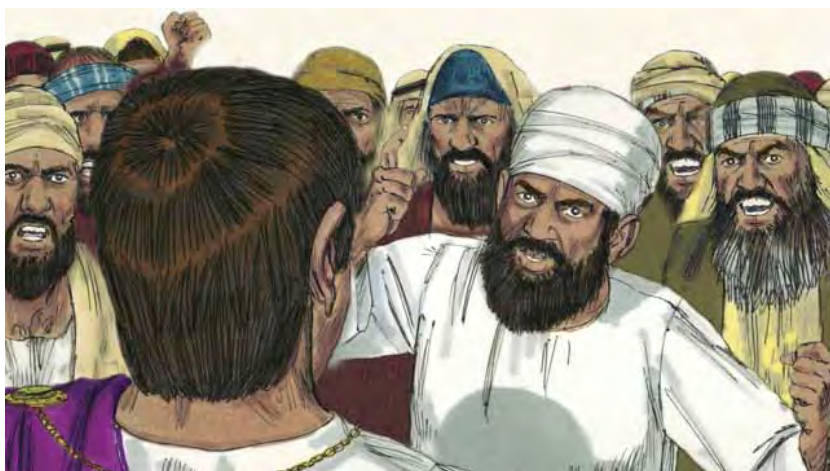
پتؤس بورده وگلم گلم اصلی بشنیه. همونگدرم ، یهودا که ونه پشت خالی هکرد بی په تا بدیه که یهود گت گتون عیسای بکوشتن ره مهر کردنه . انده غم و غصه وره سر بیته که بورده شه خدره بکوشته.

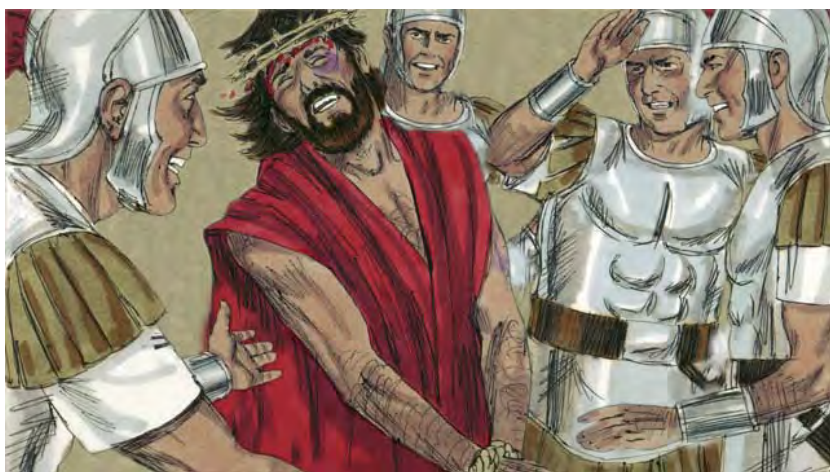
همونروزا پيلاتس كه رومي بي يه و يهوداي فرمونداری ونه دس دی بی يه. سرون يهودی عیسی ره ونه پیش بوردنه. وشون خواسته بی يه كه پيلاتس عيساي بكوشتن ره امضا هكینه. پيلاتس عيساي چه پرسیه: «ته يهود پادشاه هستی؟»

عیسی جواب هدا: «درس باتی. مَنتا مه پادشاهی، دنیایی نی یه. اگه اینطی بی بُو، مه هوا خواها مه وشه جنگ کردنه. مَنتا من دنیای دله بَیَمَه تا راشی ره خدای دَرواره هَمِیسه بَوَم. هر کس که راشی ره دوس داره مه گپ ره گوش کَیده.» پیلاتس بَرسیه: «راشی چی شیهِ؟»

پیلاتس عیسی جا گپ بزو ، په مردم ډلی نورو و باټه: « من اینتا آدم چه گناهی ندیمه که ونه وره یکوښم.» منتا سرون یهودی و مردم داد زوینه و گټنه: « صلیب بکشین وره.» پیلاتس جواب هدا: «وه گناهکار نی په» منتا مردم این کش پلنتر داد بزونه و باټنه. ای سیمین کش پیلاتس باټه: «وه گناهکار نی په.»

پیلاتس بترسیه که نکهه شورش بځو، همپناتسه وشون ره اړه باټه و عیسی ره شه سربازای دس هدا تا وره صلیب. دار تن چار مخ بکشن. روم سربازام عیسی ره شلاق چه دروشتنه و زخت شاهي ره ونه تن ذکرډنه و تلی چه تاج درس هکړډنه و ونه سر بښتیه. وره دس دمېدانه و گټنه: «زنده بمونه یهود پادشاه» کتاب مقدسه جه بښته داستان:

انجيل متى فصل ۲۶ آیه ۵۷ و فصل ۲۷ آیه ۲۶، انجيل مرقس فصل ۱۴ آیه ۵۳ تا فصل ۱۵ آیه ۱۵، انجيل لوقا فصل ۱۶ آیه ۵۴ تا فصل ۲۳ آیه ۲۵، انجيل یوحنا فصل ۱۸ آیه ۱۲ تا فصل ۱۹ آیه ۱۶

۴۰- عیسیٰ صلیپ دار بورده

سربازا عیسی ره دس دمه‌دا په، وره یور بډونه تا صلیب بکشن. وشون عیسی ره زور هکرډنه که شه صلیب چو ره شه دوش سر بوره.

سربازا عیسی ره اتا جا بورډنه که اونچه ره خلجنا گتنه (یعنی سرکاسه) عیسی دس و په ره صلیب دار تن مخ بزونه. مټنا عیسی باټه: «پی یر جان! مردم گنا ره ببخش، چونکه وشون ندوننه درنه چیکار کښه.» پیلاتس دستور هدا عیسی سر بالا اتا تخته پشته که ونه پشت بنوشت بی په: وه یهود پادشاه هسه.

اونگدر سربازا عيسای رخت و شه قرعه دمدايه. اينتا کار جا کتاب مقدس پيشگویی درس در بيمو که گينه: «مه رخت ره بوشنینه، شه ميون زیت هکردنه و مه قبايشه قرعه دمدايه.»

سربازا همونگدر، دتا دزد رم صلیب تن چارمخ بکشیننه و عیسی رم وشون د تاي میون صلیب دار تن چار مخ بکشیننه. اتا دزد عیسی ره دس دمدا، مئتا اون اتا دزد وره باته: «ته خدای جه نترسنی؟ اما گناهکاری مئتا اینتا مردی بیگناه هسه» همونگدر عیسی ره باته: «عیسی! شه پادشاهی دله مره ش یاد بیار.» عیسی وره جواب هدا: «ته همین امروز مه همکت، بهشت دله دری»

یهود دین گت گتا و مردمی که اونجه دی بینه عیسی ره دس دمبدانه و گیتنه: «ته اگه خدای ریکا هسی، صلیب دار چه پنه پرو و شه خد ره آزاد هکن! اون ماقع إما تره بؤور کمبی.»

درسه که چاشت گدر بی یه، مُنتا اون دور و ورای آسمون سیو و کهو بییه. اینتا سیویی سه ساعت بکشیه.

اونگدر عیسی شونگ بکشیه: «تموم بَییه. پی یر جان، شه روح ره تَه دَس دِمته.» اونگدر ونه گس دَکته وشه سر جر بیارده وشه روح ره خدای دَس پسپارشه. اونگدر که جان دَر هدا پنه ره لرزه دَکته و پَرسِتِشگاه گت پرده (یا همون قدس الاقداس) که مَرِدِم ره خدای جایگاه جه جدا کرد بی یه، پَن تا بالا لاپ بَخرده و بوشه.

عیسی شه مرگ جا اته راه وا هکرده تا مَرِدِم بتونن ونه پشتی خدای پِیشگاه بی ین. اته رومی یاسبون که اینتا پیش آمد ره بَدیه، باته: «راس راسی که اینتا مَرِدی بی گناه بی یه و خدای ریکا هَشه»

اونگدر د تن سرون يهودی، نيقوديموس و يوسف نوم که بؤور داشتنه عیسی همون مسیح وعده بئي هسه، پيلاتس پيش بوردنه و عیسی جنازه ره و نه جه پخواسنه. وشون عیسی تن ره اتا کتون پارچه جا دپیتنه و آرمگاه دله که غار واری بی یه پشتنه، اتا گت سنگم آرمگاه در سر پتی هدانه که دوش بوشه. کتاب مقدس جه بئیتنه داستان:

کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه‌های ۲۷ تا ۶۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱۵ آیه‌های ۱۶ تا ۴۷، کتاب انجیل لوقا باب ۲۳ آیه‌های ۲۶ تا ۵۶، کتاب انجیل یوحنا باب ۱۹ آیه‌های ۱۷ تا ۴۲

۴۱- خدا عیسی ره مرده های دله جه رانس کِنده

سربازا که عیسی ره ضلیب بکشیته، گت گتای یهودی پیلاتس پلی بورده و باتنه: «عیسی درو باته که سه روز بمرده په ای زنده بونه، همینتا شه که عیسیای شاگردا نتونن ونه جنازه ره دزی هکنن، ونه که یثا آدم ره سه روز تموم آرمگاه دور و بر پاسبونی هکنن. اگه بتونن جنازه ره پلن هکنن بَورن، اونگیر اشتلم کینه که بمرده آدم دواره زنده بئییه.»

پیلاتس باته: «چن تا سرباز شه همکت بَورین آرمگاه دَرسر و تا توان دارننی همونجه پاسبونی هکنن.» اونگیر وشون، آرمگاه سنگ ورودی ره نشون بَزونه و سربازا ره پشتینه همونجه تا پاسبونی هکنن که هیچ کس نتونه اونجه جه جنازه ره دزی هکنه.

اته روز بوگذشته و عیسی ره خاک هکرده په، شَبات یا هفتمین روز هفته بی په که هج کاری نو شه هکین. عیسی زَقفا هیچکدوم نتونشنه آرمگاه بُورن. مُنتا صواحي سَر، چنتا زنا شه خدره آماده هکردنه که عیسی آرمگاه دله بُورن و شه رسم واری، عیسی جنازه ره خُشبو هکین.

زَنون اونجه نرسی په، اته گنه زمین لرزه آرمگاه کنار پیش بَیمو و انا فرشته آسمون جه پنه بَیمو، آرمگاه سنگ ورودی ره وَر هدا و سنگ سَر هنیشته. اونتّا فرشته آسمون الِهسوی واری سوسو زوئه. یاسبونا که وه ره بَدینه انده بَترسینه و هول بَخردینه که انا مرده وَکِث پنه دَکتنه.

اونگدر که زنون آرمگاه بَرَسینه، فرشته وشون ره باته: «هول تخرین، عیسی اینجه دنی یه. وه همونطی که بات بی یه، بمرده په مرده های دلّه جه هرسا. «بی یین آرمگاه دله ره هارشین.» زنون آرمگاه دله ره هارشینه و همونجه که عیسیای جنازه ره پشت بیینه ره بدینه، مُنتا جنازه ره پیدا نکرده.

اونگدر فرشته زنون ره باته: «بُورین شاگردا ره بۆین که عیسی مرده های دلّه جه هرسا، و شمه تون زودتر جلیل رسنه»

زنون همینطی که هاج و واج و خشحال بیننه، شاگردای وُر بوردنه تا خور خش وشون ره هُدن.

همطی که زنون بَیج بَیج شاگردای ور شیننه تا خور خش ره هُدن، ناگمونی عیسی وشون چش پیش دیار بییئه. وشونم ساق دکتنه و شه ضوال ره پنه بشتنه. عیسی وشون ره بانه: «هول نخرین! بُورین و مه شاگردا ره بُورین که جلیل بون، همنجه توئنه مره بُورین.» کتاب مُقدّس جه بَیته داستان:

کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه ۶۲ تا باب ۲۸ آیه ۱۵؛ کتاب انجیل مرقس باب ۱۶ آیه های ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل لوقا باب ۲۴ آیه های ۱ تا ۱۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۲۰ آیه های ۱ تا ۱۸

۴۲- عیسیٰ آسمون وٲر دڱرئڱه

اون روز که خدا عیسی ره مرده های دله چه راش هکړده، ونه دتا شاگرد که همون ورا اته شهر دیگه دی شینه، عیسیا درواره گپ زو بیینه که چی شی ونه سر بی یمو. وشون دل ارمون بی په که عیسی همون مسیح وعده بئی بوه، مُنتا اسا دیگه وره بکوست بیته. زنونم گننه وه دواره زنده بیته، مُنتا شاگردا ندوئسینه که چی شی ره بوور هکنن.

عیسی شاگردای تن ور بوردده و وشون جا گپ بزو مُنتا وشون عیسی ره نشناسینه. عیسایم وشون جه پهرسیه که چی شبه درواره گپ زنه. وشون عیسی ره بائنه که این چن روز، عیسیا سرگذشت خوری گپ زمبی. وشون گمون کردنه که عیسی اتا ناشناسیه که اورشلیم دله پیش آمد ره خوردار نی په.

اونډگر عیسی وشون وشه خدای کلام و عیسی زنده بښن ره شرح هدا. خله پیشترا پیغمبرا بات بینه که بدکارا و بدچنسا عیسی ره شکنجه کینه و وره کښنه، مُنتا عیسی سییمین روز؛ دواړه زنده وونه.

اون دتا مردی که شه سره برسینه، شام گدر بی په و عیسی چه پخواستنه که اون شو ره وشون پلی سر هکته. عیسائم اړه باټه و وشون همکت انا سره ډله پورده. شام سر که هنیشته عیسی نون ره بیته و خدا ره شکر هکرد په نون ره لایه هکرده. در دم دتا مردی چش سو بی یمو و عیسی ره پشناسینه. مُنتا همون دم عیسی وشون چش پیش ناپدید بښه.

وشون دئی ره باتنه: «وه عیسی بی یه، چونکه کتاب مُقدّس بَنوشتِه ره اَمسه که باته، اَمه دل لرزه دَکته.» هَمینتا شه هَمون گِدر اورشلیم وَر دَگرسینه وَ بَرسی په، شاگردا ره باتنه: «عیسی زَندوئه! اِما وره بَدیمی»

هَمونگِدر که وشون گپ بَزوئن سَرگرم بیننه، ناگمونی عیسی وشون چش پِیش دِیار بَیّه و باته: «سلامتی شَمسه بَوّه» شاگردا گمون هَکِرِدنه روح بَدینه، مُنتا عیسی وشون ره باته: «چی شِیسه هَوَل بَخردنی! شک دارنِی که من عیسامه؟ مه دَش وَ لینگ بَوینین. ارواح مه وَکِیت تن نِدارنِیه.» خواشه که وشون ره هالی هَکته روح نی یه، وشونه جه خِراک پِخواشه تا هَدِن وه بَخره. وشونم، چن تا پرش ماهی هدانه وره وَ ونم بَخرده.

عیسی باټه: «من شماره بات بیمه که هر چی خدای کلام مه درواره باټه ره، ونه که پیش بی‌یه»
اونگیر عیسی وشون یاری هدا که خدای کلام ره بَیتر سَرذر بیارن. وه باټه: «خله قدیم سالماه،
پیغومهرای کتابای دله بَنویشْت بی‌یه؛ مسیح که خدای وَعده بَنی بی‌یه، ونه که خله زار پلا بَکشه و
بمیره و سه روز بمرده په، ای زنده بَوَه»

پیغومهرای ای باث‌بینه که مه شاگردای خدای کلام ره همه جا جار زینه و همه ره گینه ونه که توبه هکنن.
هرکس توبه هکنه خدا وشون گناهان ره بَخشنه. مه شاگردام اینتا خوره اورشلیم جه شروع کینه،
اونگیر همه مردمون میون شوئنه و همه جا سَر زینه. شما مه گپ و مه رفتار و هر چی که مه سَر بی
یمو ره گواه هسَنی.

عیسی این چل روز دله که دواره زنده بییّه، چن کش شه خد ره وشونه دیاری هدا، وه اٹ کشم شه خیره ۵۰۰ تن چش پیش دیاری هدا. وه همه جوړه شه شاگردا ره نشون هدا که زنده هسه و خدای پادشاهی درواره وشون ره یاد دانه.

عیسی شه شاگردا ره پفرمسه: «خدا هرچی آسمون و زمین دله تره ره مه دس پسپارسه. اسا بورین، و تموم مردم ره مه شاگرد هکنین و وشون ره پی‌یر، پسر و روح قدوس نوم؛ تعمید هدین و وشون ره یاد بدین اون دستورایی که من شماره هدامه جه فرمون بورن. شه یاد دوشه که من همیشه شه همکت درمه.»

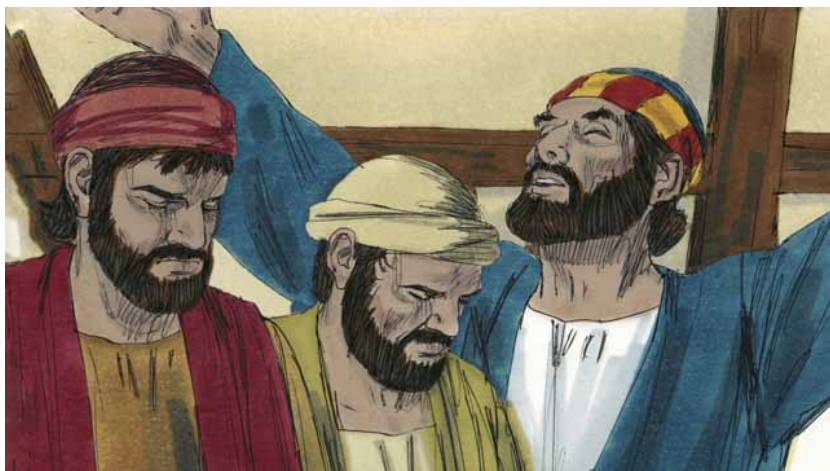
عیسای زنده بٚیین چه چل روز بوگذشته، وه شه شاگردا ره اینطی پفرمسه: «اورشلیم دله ٚمونین که مه پی‌یر، شما ره روح قدوس جا قد و قوت هده» اونگیر عیسی ره وشون چش پیش، آسمون دله بوردنه و عیسی اتا ابر دله ناٚدید بٚییه. عیسی خدای راست دس هنیشته که همه چی ره فرموندهی هکنه. کتاب مقدس جه بٚیته داستان:

کتاب متی باب ۲۸ آیه‌های ۱۶ تا ۲۰؛ کتاب مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱۲ تا ۲۰؛ کتاب لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱۳ تا ۵۳؛ کتاب یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱۹ تا ۲۳؛ کتاب اعمال باب ۱ آیه‌های ۱ تا ۱۱

۴۳- کليسا شروع بۇئە

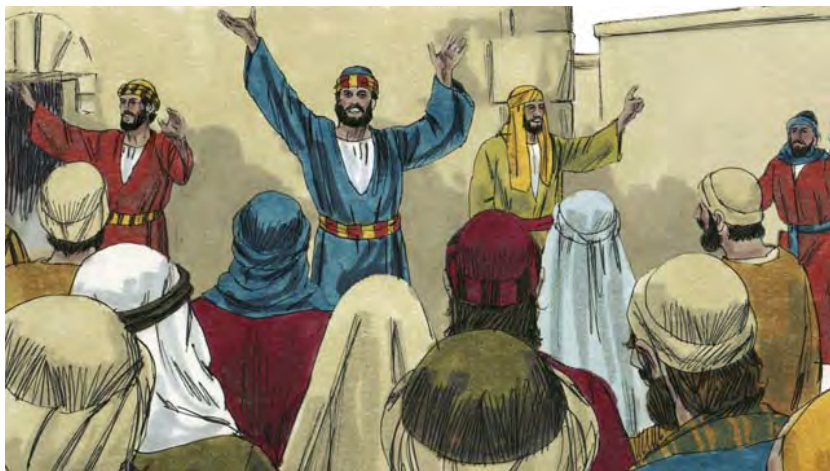
عیسی آسمون دله دگردشه په، شاگردا همونطی که عیسی دستور هدا بی په، اورشلیم دله بمونښه. ایماندارا همیشه هدی پلی جم بینه تا دعا هکین.

یهودیا هر سال اتا روز که ونه نوم پنتیکاست بی په که وشونښه ارزش داشته ره جشن گیتنه. اینتا جشن؛ پنجاه روز پسخ جشن جه بوگذشته په بی په. پنتیکاست؛ همون گم ناشی جشن بی په که یهودیا گیتنه. وشون هر جای دنیا که دی بی ئون اون روز ره اورشلیم دله جمع بینه تا هدی جا جشن بیدن. اته هفته بئی په که عیسی آسمون دله بورده، همون سال پنتیکاست جشنم ور بخرد بی په.

اونډگر که همه ایماندارا اتا جا جَم بی بینه، ناگمون اتا ونگ که تِن وای واری روز کشیه پشتوشنه. اِث چی هم تش واری وشون سر الؤ بکشی یه. اون گدر بی یه که همه روح قَدوس جه پر بئینه و خدا ره غریب زوونای جا پرستش کردنه که شه اون زوونا ره بَلد نی بینه. روح قَدوس وشون ره اینتا توانایی ره ببخشیه که اتا غریب زوون گپ بَزنن.

اونډگر اون آدمایی که اورشلیم بَیم بینه، تا اینتا گپ گپه ره پشتوشنه، هدی پَلی جَم بَینه تا بَویِنن چی شی بَیه. وشون پشتوشنه که ایماندارا خدای گت کارا ره درنه دیگرونسه گَینه. وشون اینتا پیش آمد چه یکه بَخردنه. چونکه اونای گپ وشون ره حالی بی یه. وشون کشور دله مردم چنتا زوون گپ زونه. شاگردا اسرائیلی بینه و تنّا تونُشنه زوونای آرامی، عبرانی، یونانی گپ بَزنن. مُنتا وشون پشتوشنه که شاگردا درنه وشون ماری زوون جا خدای هکرده کار ره گَینه.

اتی هم گینه شاگردا مست بئینه. اما پترز هرسا و وشون ره باته: «گوش هکنین! این مردم مست نینه اینتا همون یوئیل پیغمبر پیشگویی هسه که خدا بات بی په؛ آخرین روزا، من شه روح ره تموم مردم سر شندمه.»

ای اسرائیلیا، عیسی اتا آدم بی په که شاهکاری پی هکرده تا شه خدره اما ره نشون هده تا اما وره بشناسیم. وه خدای توان جا خله عجیب غریب کارا هکرده. شما شه دؤنی، ونه کارا ره بدینی، متتا وره ضلیب دار بکشینی»

عیسی بمرده، مُنتا خدا مرده های دِلّه چه وره راش هکّرده. اینتا اون پیغمبر پیشگویِ هسّه که باّته: تِه ئلنی تِه پاک و مقدّس وُجه تِن گور دله بَپِسه. اِما گواه هسّمی که خدا عیسی ره مرده های دِلّه چه زنده هکّرده.

«خدای پی پر، اِسا عیسی ره پِلن ترین جایگاه آسمون، شه راست دَش پشته. عیسی همونطی که وّعه هدا بی په روح قدّوس ره امه وشه رایّی هکّرده. اینکارا ره که امروز ویئنی و اِشتوننی، روح قدّوس انجام دّئه.»

«شما عیسی ره صلیب دار بکشینی، بؤور هکینین که خدا وره، خداوند و مسیح، نشون هکړده.»

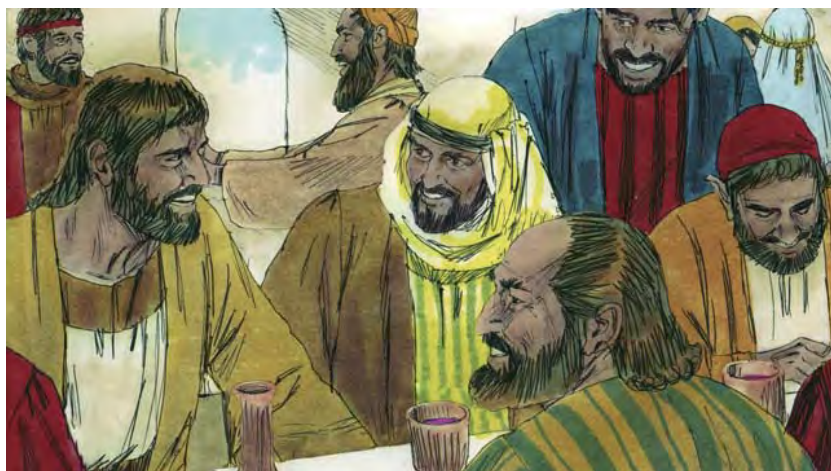
پتړس گپ خله مردم دل هنيشته ؤ وشون ره این رو اون رو هکړده. همنتاسه ونه چه و شاگردای دیگه چه بهرسینه: «ای پرارون، اسا ونه چکار هکنیم؟»

پترس جواب ھدا: «شما ھمه خدای دسټش ھښنی که شمه گناھا ره پښخه. ھمینتاسه که ونه خدای وړ دگر دین و عیسای نوم جا تعمید بیرین. اونگیر خدا روح قدوس ره اته پیشکش واری شما ره بڅښه.»

نزدیک ۳۰۰۰ تن پترس گپ ره بشتوسنه و ایمون بیاردنه و عیسای شاگرد بښنه. وشون اوی جا تعمید بښنه و اورشلیم ایماندارای جمع دله اضافه بښنه.

ایماندارا همیشه رسولای دَرسا ره گوش کردنه. هدی پلی جَم بینه، هدی پیش خِراک خردنه و دعا و نیایش کردنه. وشون، جَم دِله خدا ره پرستش کردنه و هرچی داشتنه هدی جا رَست کردنه. مریم وشون خوری خار خار گپ زونه و هر روز آدمای ویشتری ایمان ایاردنه. کتاب مُقدس جه بَنیته داستان :

کتاب اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۱۲ تا ۱۴ و فصل ۲

۴۴- پترس ویوحنا اته گدا مَرَدی ره شفا دِننه

اتا روز پترس و یوحنا پرستشگاه ور شینه. که دروازه سر اتا چنگ و چلخ مردی ره بدینه که گدایی کرده.

پترس چنگ مردی ره هارشیه و باته: «من پول ندارم که تزه هدم. مئتا هرچی دارم تزه دممه. عیسای نوم جا، هرس و راه بورا»

خدا همونگير مردی ره شفا هدا و مردی راه دکتته و وشون دۇر و خندون و خшал خدا ره پرستش کرده. اون مردمم که پرستشگاه دله دئی بییه، مات بمونسنه.

ات خله مردم دۇ هئیت جَم یَیّه تا شفا یَیّه مردی ره بویین. پئرس مردم ره پاته: «اینتا مردی شفا بَیین جه یکه نخرین اما شه توان و دینداری جا وره شفا ندامی. اینتا، عیسای توان هسه که وره شفا هدا، چونکه اما وره بؤور دارمی.»

«شما همونایی هُسنی که رومی فرماندار جه بخواس بینی عیسی ره بکوشه. اونتا آدمی که همه ره جان بخشیه ره بکوشتنی، مُنتا خدا وره مرده های دیله جه زنده هکریده. درسه که شما ندونشنی ذرنی چیکار کننی، مُنتا پیغمبرای پیشگوییه ره سر انجام هدانی که بات بیننه مسیح ونه زجر بکُشه و بمیره. خدا پخواسه اینطی بَوَه. همینتا سه توبه هکنین و خدای وَر دگردین، تا وه شمه گناها ره پاک هکنه.»

پُرسِتِشگاه پیشواها که پتُرس و یوحنا ی گپا ره پشتوسنه خله بَرزق بئینه. هَمینتا سه وشون ره بیتنه و زندون دِمهدانه. مُنتا اونایی که پتُرس پیغموم ره پشتوسنه خله ها ایمان بیاردنه، و ایماندارا ۵۰۰۰ تن بئینه.

اته روز بگذشت په، گتای یهود، پترز و یوحنا ره چنگ مردی همکت، گت کاهن و گتای دینی پیش بوردنه. وشون پترز و یوحنا جه پرسینه: «کمینتا توان جا چنگ مردی ره شفا هدانی؟»

پترز جواب هدا: «اینتا مردی که شمه پیش اس هکرده عیسای مسیح توان جا شفا هیته. شما عیسی ره صلیب دار بکشینی، مئتا خدا وره دواره زنده هکرده! شما وره رد هکردنی، مئتا نجات وشه عیسای توان بکته هچ راه دیگه ذنی په!»

پیشواهای دینی، پترُس و یوحنا ی دلری جه مات بَموئِشَنه و ِیکه بَخردنه، چونکه وشون بیسواد بینه و ساده چم. همونگِدر وشون یاد بَیمو که این ادما، عیسا ی همکِت دِی بینه. همینتا شه وشون ره باتنه: «اگه دواره عیسا ی دِرواره مَرِدِم جا گپ بَزَنین شمه سَر پلا ایارمی.» وشون پترس و یوحنا ره ترس و تو هدانه په، وشون ره رها هکِردنه. کتاب مُقدس جه بَئیتِه داستان:

کتاب اعمال رسولان فصل ۳ و فصل ۴ تا آیه ۲۲

۴۵- اِستيفان و فيليپُس

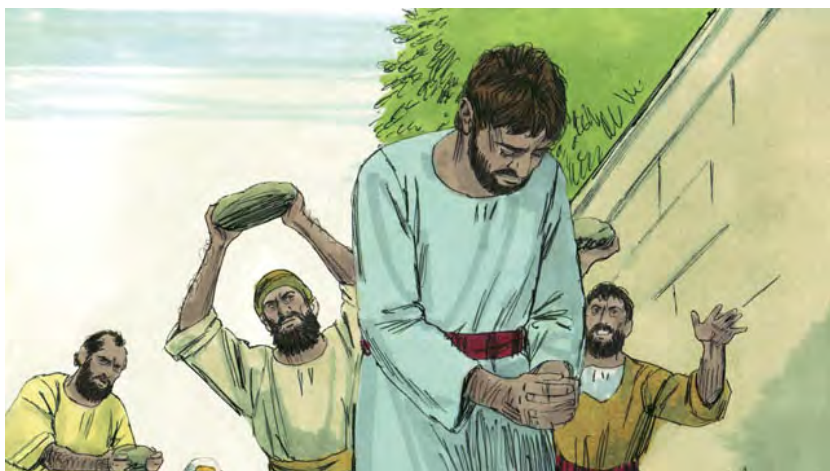
استیفان اتا قدیمی کلیسای زهبر بی یه که همه وره احترام اشته. روح قدوس وره توانایی و دناایی هدا بی یه. استیفان خله موجز هکرد بی یه و خله هام ونه سخنرانی جه عیسی ره بوور هکردنه.

اتا روز که استیفان دی بی یه عیسی درواره درس دائه، اته یهودی که عیسی ره بوور نداشت بی یه، استیفان جا پگو مگو هکردنه. وشون خله برزق بئینه، و پیشواهای دینی پلی استیفان خوری دراغ باتنه که: «اما پشتوسمی که وه، موسی و خدای درواره بد بد گپ زوئه.» همینتای وشه پیشواهای دینی، استیفان ره گیر دمبدانه و وره گت پیشوا و زهبرای یهودی پیش بوردنه. اتی دیگم دراغی شاهدا ویشتتر بئینه و ونه خوری درو بزونه.

گت پیشوا استیفان چه بهرسيه: « این گپا که وشون ته خوری گننه، درسه؟ » استیفان اینتا پرسش جوابسه، گت پیشوای وشه خله گپ بزو. وه باته که خدا ابراهيم دوره تا عيسای دوره، خله گت گت کار يهودیای وشه هکرده، منتا اینتا قوم هر کش ونه چه نافرmoni هکردنه. استیفان شه گپ په بیتنه و وشون باته: « شما خله چموش وگردن دکت قوم هسنی و خدای رو در رو اس کینی. شما هچ زمون روح قدوس ره نخواستنی، درس همونطی که امه پی پرون خدا ره رد هکردنه و ونه پیغومبرا ره بکوشیتنه شما ثم وشون تون بدتر هکردنی، شما مسیح ره بکوشتنی! »

اونگدر که پیشواهای دینی این گپا ره پشتوسنه وشون ره خله غظ بیتنه، شه گوش ره بیتنه و شونگ بکشینه. وشون استیفان ره شهر جه یور بوردنه و وره سنگ روش هکردنه تا بمیره.

استيفان، جان کتون ماقغ ونگ وا هکړده : «عيسى جان! مه روح ره شه وړ بور» همونگدر زانو دکته و ايم ونگ وا هکړده: «اي خداوند! اينتا گناه ره وشونسه ننويس» و جان در هدا.

اون روز ات خله اورشليم مردمون عيساي ياراي آزار هدائن ره از سر بپيښه و همينتا سه ايماندارام اين وړ و اون وړ رت و زم بپيښه. مئتا وشون اتنه پيشآمد ره که بدينه ايم هر جا که شپنه عيساي درواره سختراني کړدنه.

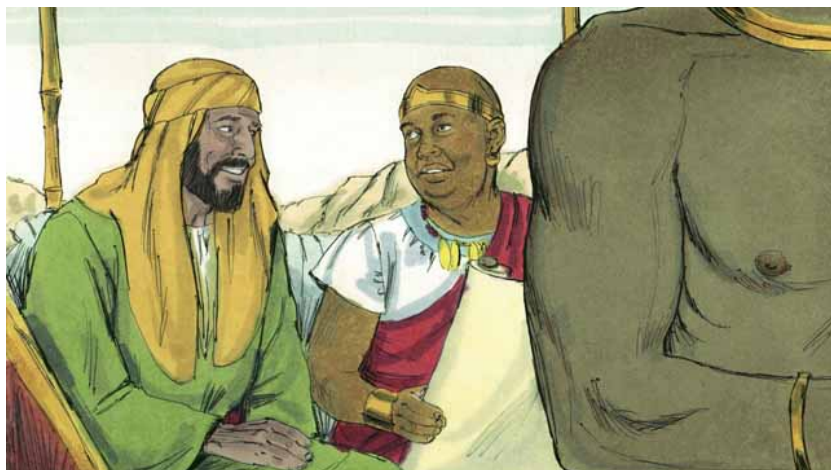
فیلیپس که عیسی انا شاگرد بی په، وئم همونگدر ایماندارای همکت آزار ویئسه، همینتاسه اورشلیم جه در بُورذ بی په. وه سامره بُورده، اونجه عیسی درواره درس هدا و اونجه فرمون خله ها نجات پییدا هکردنه. اته روز، انا فرشته خدای وری فیلیپس ره فرمون هدا که بیابون دله ات جاده بُوره. همونگدرکه وه اونتا جاده دله دبیئنه، پتا گت مردی خبشه ره بدیه که شه اراپه جا سَفَر کرده. روح قدوس فیلیپس ره بفرمسه مردی پلی بُوره و ونه جا گپ بزنه.

فیلیپس که اراپه تن وَر بُورده، پشتوشه که اونتا خبشی مردی دره اشعیای نبی کتاب ره خونديه. اونجه که گته: «گسفن وِیکت که خواننه وره بکوشن و اونتا وِره واری که شه پشم تاش پلی چمر نکبنده، اته کلوم گپ نَرؤ. ونه جا بد تا هکردنه و ونه احترام ره نداشتنه. وشون ونه جان ره بیئنه.»

فیلیپس څېشې مړدې چه بېرسپه: « اون بڼوشت که ډری خوندي تره هالی پونه؟» څېشې جواب هدا: « نا. مړه هالی نانه مگر اینکه ات کس مښه شرح هیده ته جا خوامه که پنی مه وړ هڼیشی. اسا مړه باو که اشعیا وره شه درواره گنه یا که ات کس دیگه درواره ؟»

فیلیپس بورده اراپه ډله ؤ ونه وړ هڼیشته، اونگدر څېشې وښه شرح هدا که اشعیا اینتا بخش ره عیسی خوری بڼوشته. فیلیپس، ویشتړ جای خدای کلام ره ونښه شرح هدا و عیسی انجیل پیغوم ره وره هدا.

فيلیپس و خېشی مړدی همینطی که شینه، اتا اندون وړ برسینه. خېشی مړدی باټه : «هارش اینجه او دره! بؤنه تعمید بیرم؟» و شه خدمتکار ره فرمون هدا که اراپه همونجه اس هکینه.

اینطی بییه که وشون اوی دله بوزدنه و فیلیپس خېشی مړدی ره تعمید هدا. اوی چه که یور بیمونه، روح قدوس ناگمونی فیلیپس ره اټ جا دیگه بورد. فیلیپس همونجم عیسای خوری شه سخترانی ره په بیته.

خېښی مړدی ښه راه ده ښه سره وړ ادامه هدا. وه چون عیسی ده پشناسیږه خله خښال بی په.

کتاب مقدس جه بښته داستان: کتاب اعمال رسولان باب ۶ تا ۸

۴۶- پولس مسیحی وونه

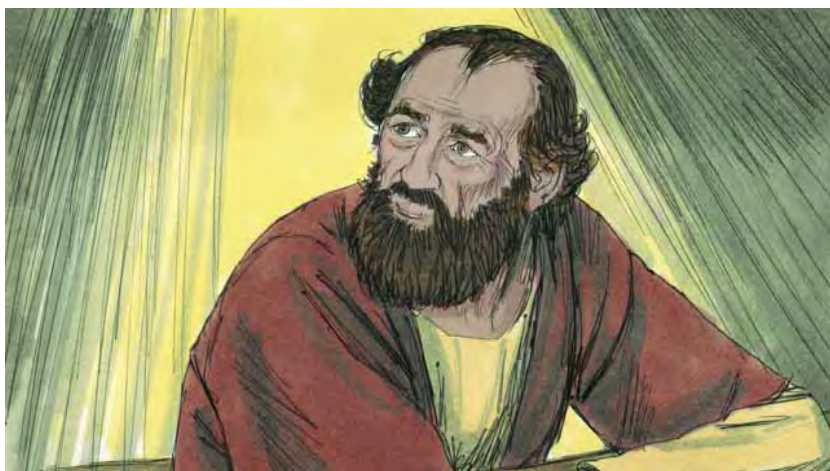
سولوس اتا چوون مَردي بِي_په که استيفان بکوشتن گدر وه يهوديای زخت جه پاسبونی کرده و عیسی ره بؤور نداشتته. وه مسیحیا ره آزار دائه و اورشلیم دله اینتا کندا اونتا کندا مردا و زنای په شیهه تا وشون ره بیرَه و دم هده زندون. گت پیشوا وره باته که تا دمشق بؤره و هر چی مسیحی ذره ره تله دمبده و بیاره اورشلیم.

سولسیم دمشق وَر رایِی بِي_په. هنتا اونجه نرسی بِي_په که، آسمون جه اتا اسپه سو ونه دُور ره بِيته و وئم پنه دَکِته. سولس یثا ونگ بشتوشه که وره باته: «شائول! شائول! چی شپسه مَره آزار دئی.» سولس پهرسیه: «مه سَرور! تَه کی هسی؟» عیسی وره جواب هدا: «من عیسامه. هُمونتایی که تَه وره آزار دندی»

اونجدر که سولس شه جا سر چه راس ئیه، هیچ جا ره نئونسه بوبینه. ونه زفقا وره دمشق وَر راهنمایی هکردینه. سولس سه روز ازگار نا خراک بخرده، نا اؤ.

حنانیا اتا شاگرد بی په که دمشق دله زندگانی کرده. خدا وره پقرمسه: «اتا سیره دله بؤرکه سولس اونجه دره، شه دس ره ونه سر بالا بی پل تا ونه چش سو دکفه.» مئتا حنانیا باته: «ای جان خدا! من پشتوس دارمه که اینتا مردی چطی مسیحیا ره آزار کرد بی په» خدائم اینطی جواب هدا: «بؤرا من وره نشون هکردمه که یهودیا و قومای دیگه پَلی مه نوم ره بوره. وه مه خاطری، خله زار و بلا کشنه.»

حنانیام سولس پلى نوردې و شه دس ره ونه سر پشته و باټه: «همون عيسايى كه راه ډله ته چش پيش ديار بڼه، مه ره فرمون هدا كه ته چش سو ره رج هكښم و ته، روح قدوس چه پر نوى.» تر دم سولوس چش شو بيمو و اونگر حنانيا وره تعميد هدا. سولوس اته كم خراك بخړده و وره جان ډكته.

همون آتم سولوس شروع هكړده يهوديې دمشق ره درس هدائن و اينطې گټه: «عيسى خداي ريكا هشه» يهوديائم خله گچ و منگ بڼه، چونكه اوتتا آدم كه همه كار كړدې يه تا ايماندارا ره از بين نوره اسا شه عيسى ره بوور داشته! سولوس، يهوديې جا كلام كلمه كړده و وشون ره نشون هدا كه عيسى همون مسيح هشه.

چَن روز که بوگذشته، يهوديا خواسنه که سولوس ره بکوشن. وشون اته خله آدم ره شهر دروازه سر رابی هکردنه که وره پيدا هکين و بکوشن مُنتا سولوس وشون نقشه جة سر در بيارده و شه رفقای همکيت اونجه چه در بورده. اتا شو وره اتا شود دله پشتنه و شهر ديوار چه بنه بياردنه و شهر چه يور بوردنه. سولس که دمشق چه در بورد، عيسای خاطری شه درس هدائن ره په بيته.

سولس اورشليم دله بورد تازسولا ره بويينه، مُنتا وشون ونه جا بترسینه. همونگدر اتا ايموندار برنابا نؤم، سولوس ره وشون پلي بورد. وه عيسای شاگردا ره باته که سولس، جطی نثرسا، دمشق دله سيخنرانی هکردبی.ه. اينطی بيه که زسولا سولوس ره شه دله راه هدائه.

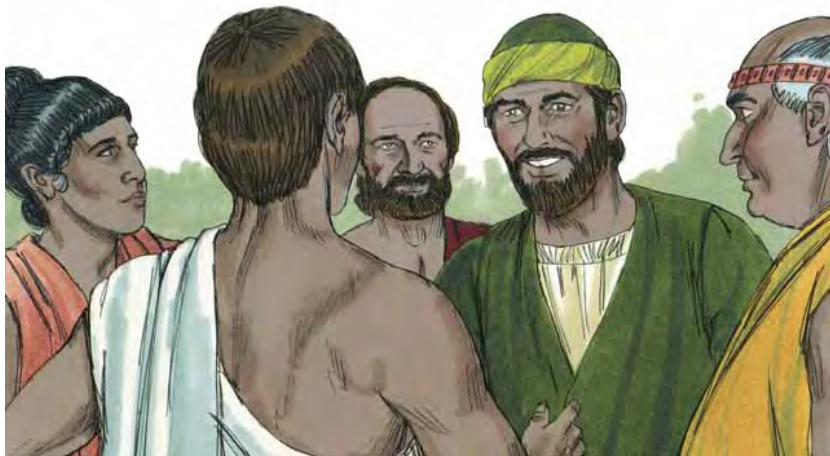
اتی ایموندارا انده که آزار بدی بینه اورشلیم چه، اتا در شهر که ونه نوم انطاکیه بی یه، بوردنه و همونج عیسی درواره، سخنرانی کردنه. انطاکیه مردم ویشتر یهودی نیی بینه، مئتا اول کش بی یه که ایمون بیاردنه. برنابا و سولوسیم همونجه بوردنه تا تازه ایموندارا ره عیسی درواره درس هدن و کلیسا ره قد و قوت هدن. انطاکیه دله بی یه که ایموندارایی که مسیح ره بؤور داشت بینه، اول کش مسیحی بانه.

اتا روز انطاکیه مسیحیا، سرگرم دعا و روزه بینه که روح قدّوس وشون درواره بفرمسه: «برنابا و سولس ره که اتا کارسه وشون ره انتخاب هکردمه، دیگران چه سیوا هکنین» اونگدر انطاکیه کلیسا، شه دست ره برنابا و سولس سر پشتنه و وشون شه دعا هکردنه. همینتاشه وشون ره رای هکردنه تا عیسی خوره خش ره هر جا بؤن. برنابا و سولوسیم هر تیر و توار جه اته خله مردم ره درس هدانه و خله ها عیسی ره بوور هکردنه و ایمون بیاردنه. کتاب مقدس جه بنهتیه داستان:

کتاب اعمال رسولان باب ۸ آیه ۱ تا ۳؛ باب ۹ آیه ۱ تا ۳۱؛ باب ۱۱ آیه های ۱۹ تا ۲۶؛ باب ۱۳ آیه های ۱ تا ۱۴

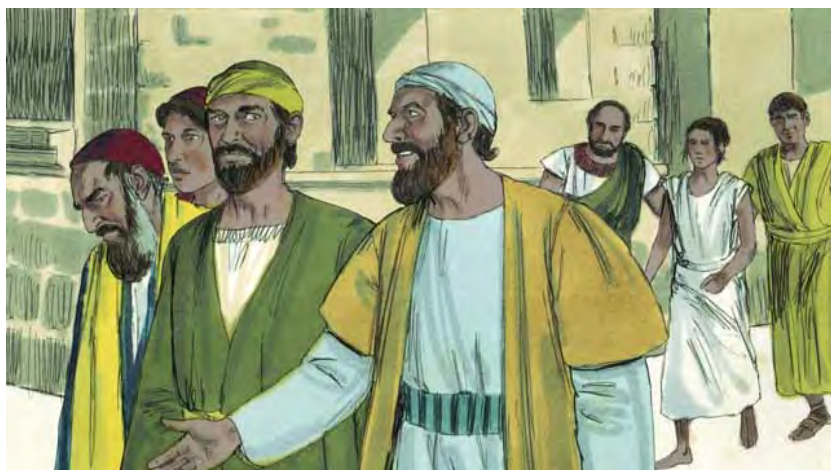
۳۷- پولوس و سیلاس فیلیپی شهر دله

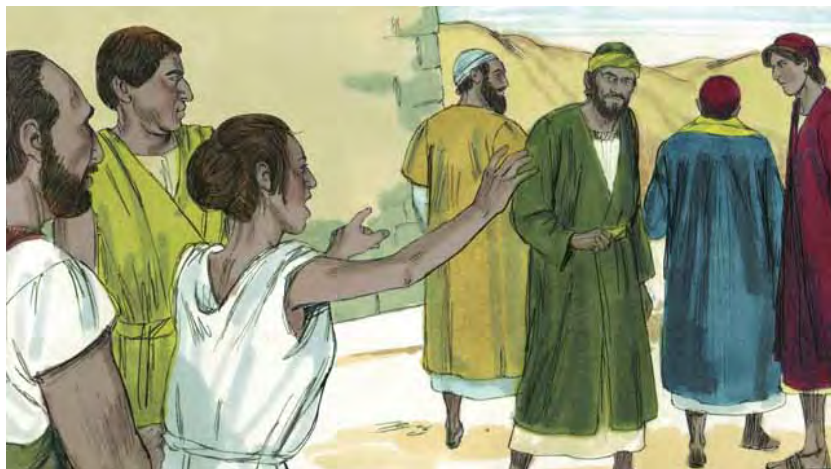
سولوس اونگدرکه تموم روم امپراطوری دله سفر کردبی یه ، پنا پشته که شه رومی نوم چه استفاده هکنه. اتا روز پولوس و ونه رفیق بوردنه فیلیپی شهر دله تا خور خیش عیسی ره همسه بون. وشون، شهر چه یور بوردنه و اتا روخنه ی پلی برسینه. مردم اونجه جم بینه و دعا کرد بینه. اونجه وشون پشا زنا، لیدیه نوم که بازرگان بی یه ره بدینه . که وه خدا ره دوس داشته و پرستش کردبی یه.

خدا لیدیه ره توانایی هدا که عیسی ره بؤور هکنه. پولوس و سیلاس وه و ونه خنواده ره تعمید هدا. اته کم که بوگذشته، وه پولس و سیلاس ره شه سرة دله مهمون هکرده که وشون همونجه بمون، وشونم همونجه بمونشنه.

پولوس و سیلاس و بیشتر جاهایی که یهودیا دعا کرد بی نه شینه تا مردم ره بوبینن. اونجه اتا دسقره ذبیّه که ناپاک روح داشته و هر روز وشونه په ذبیّه. وه همین ناپاک روح جه ، مردم اینده ره پیش پیش گنه و اینتا کار جه پیشگوی ونبّت اته خله شه اربابایسه درآمد داشته.

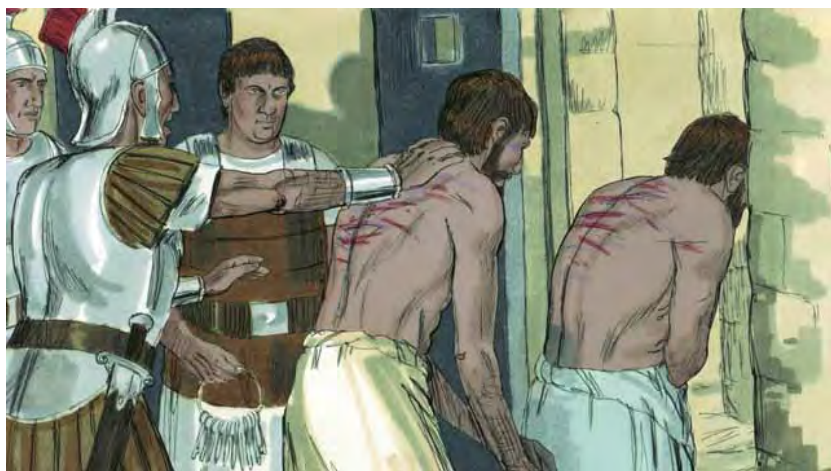
اونتا دسقره هر زمون وشون که این وَر و اون وَر شینه ، وشون پشت سر شونگ کشیه و گنه: «اینتا مردا گت خدای خدمتگزار هسینه. وشون رهایی راه ره شماره سراغ دننه!» وه ویشتر روزا اینطی گذرون کرده تا که دیگه پولوس تاب نیارده.

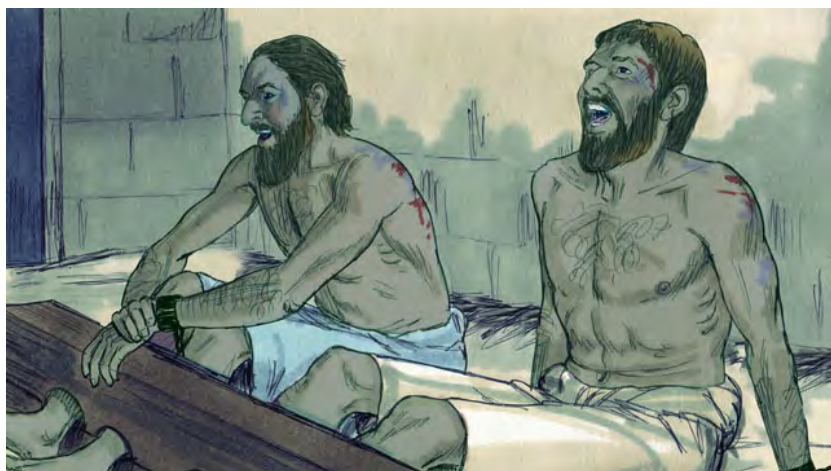
آخر سَر ات روز که اونتاً دَسقره وشون په هی شونگ کشیه، پولوس دَسقره ره هارشیه و ناپاک روح ره باته: «عیسای نوم جا گمه اینتا زَنای چه یور بۆر.» ناپاک روجم در دم ونه خ در بۆرده.

اونگدر که دَسقره اربابون بدینه چی شی بیّه، خله بَرزق بئینه. اینتا کار جا مردم دیگه دَسقره پیشگوی و سه اربابون ره پولی ندانه و وشون ره هالی بیّه اگه ناپاک روح دنی بۆه، دَسقره نثوته دیگه پیشگوی هکنه.

همین‌تاسه دسقره اربابون پولوس و سیلاس ره بوردنه رومیای گت گتای پیش. وشونم پولوس و سیلاس ره دروشینه و، زندونی هکردنه.

وشون پولوس و سیلاس ره زندون دله اتا بند دله دم بدانه که ویشترین پاسیون ره داشته. وشون لینگ و په ره گته چوی جا دوشنه. منتا وشون نیمه های شو، سرود و آواز خویشنه و خدا ره پرستش کردنه .

ناگهونی اُتا گت زمین لرزه بيمو! زندون درا همه وا بيه و تموم زندونيای زنجير، وشون دس ولينگه چه پنه دکتته.

سر پاسيون که بيشار بيه بديه که زندون درا از دم وا بيه و گمون هکرده که تموم زندونيا فرار هکردنه و انده وره مرگ ترس بيته که اسا روميای گت گتا وره کشينه، پنا بيته که شه خدره بکوشه، مُنتا پولوس وره بديه و شونگ بکشيته که: «شه خدره نکوش، اما همه همنجه درمی.»

سَر پاسبون که خله بترسی بی یه پولوس و سیلاس پَلی بیمو و بپرسیه: «چیکار هکنیم که نجات پیدیا هکنیم؟» پولس وره جواب هدا: «عیسای خداوند ره بوور هکن. اونگیر هسه که تَه و تَه خنواده آزاد بوننی» همونگیر اینتا پاسبونم پولس و سیلاس ره شه سره بُورده و وشونه زخما ره بَشسه و دوشه. پولوسم خور خش عیسی ره اون خنوارشه بائه.

سَر پاسبون و ونه خنواده عیسی ره ایمان بیاردنه و پولوس و سیلاس، وشون ره تعمید هدانه. اونگیر سَر پاسبون پولوس و سیلاس ره خراک هدا و هدی جا خنده خشالی هکردنه.

اتا روز که بوگذشته، شهر گت گتا، پولوس و سیلاس ره زندون جه آزاد هکردنه و وشون جه پخواستنه که فیلیپی شهر جه در بورن. پولوس و سیلاس لیدییه و شه زفقا ره بدینه په، شهر جه یور بورده. خور خش عیسی، همه جا دپیته و کلیسام لس لس جان گیته.

پولوس و گت گتای مسیحی، خله شهر ره شینه، وشون عیسی خور خش درواره سخنرانی کردنه و مردم رم یاد دانیه. وشون ای اته خله نامه بنویشتنه تا کلیسای دله ایماندارا ره یاد بدن و وشونه دلگرمی هدن. اتی اون نامه ها، چنتا کتاب. کتاب مقدس بییه. کتاب مقدس جه بئینه داستان:

کتاب اعمال رسولان فصل ۱۶ آیه های ۱۱ تا ۴۰

٤٨- عيسى همون مسيح وعده بنى هسه

خدا که دنیا ره دیافریه، درس و همه چی تموم بی‌یه و گناه دنی بی‌یه. آدم و خوا دئی ره دوس داشتنه و خدا رم دوس داشت بینه. ناخشی و مرگ و میر دنی بی‌یه. اینتا همون دنیایی بی‌یه که خدا خواسه.

شیطون اتا مَر پوئس په بورده که لټکا دله زندگانی کرد بی‌یه و اینطی خَواي جا گپ بزو، چونکه وره خواسه گول بزنه. اینطی وه و آدم گناه هکردنه. وشون نافرמוنی سه، تموم آدمای سَر نوشت اینطی بَیه که بَمیرن.

آدم و حوای گناه و سه اتا پیش آمد بَدترَم ذَکته که وشون خدای دشمن بئینه . وشون هکرده کار و سه ، اون زمون تا اسا ، همه گناه هکرده . یعنی هرکس که دنیا انه خدای دشمنه و خدا و انسون میون دوستی کل بمهدا. مُنتا خدای دل خواسه که آرامش و دوستی بواشه.

خدا و عده هدا حوای توار جه اتا کس شیطون سر لو گیرنه و شیطونم ونه لینگ کاب ره گزنه. نشون به نشون که شیطون مسیح ره کُشنه ، مُنتا خدا دواره وره زنده کنده .اونگدر مسیحی که خدا و عده هدا بی‌یه، همیشه و سه شیطون قد و قوت بئه زنه. خله سال بوگذشته په، خدا نشون هدا که عیسی همون مسیح هسه که پیشتر ونه و عده ره هدا بی‌یه.

خدا نوح ره پفرمسه: اتا کشتی پسازه تا توفان چه که خدا خوانه رایبی هکنه، شه خانواده ره نجات هده. همینتاشه خدا آدمایی که وره بوور داشتنه ره نجات هدا. همونتای وِیکت، تموم ادما شه گناهای وشم خدای ونه که نمیرن، مُنتا خدا عیسی ره راهی هکرده تا هر کس که وره بوور هکنه، آزاد هکنه.

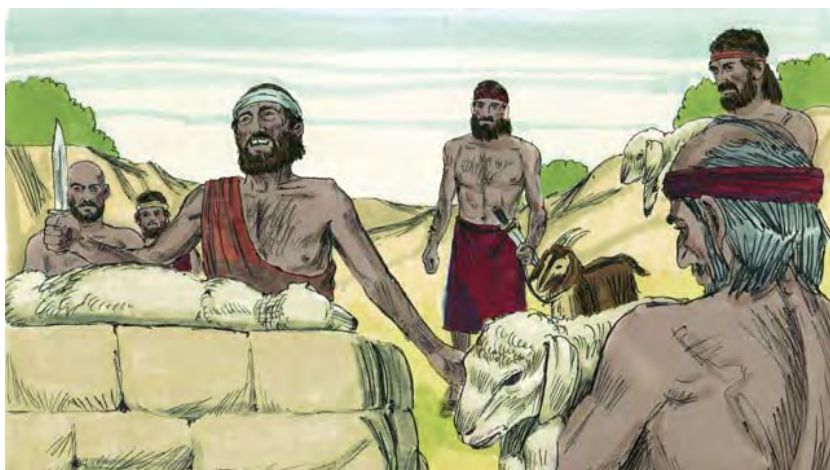
چَن صد سال بی‌یه که، پیشواهای دینی آدمای وشه خدای دَرگاه قِربونی کرد بینه. اینتا کارا نشون دانه که گناه هکرده و وشون، سزا بی یه که خدا وشون ره جزا هده. مُنتا همون قِربونیا نئونِسینه آدمای گناها ره بَشورن و وشون ره پاک هکنن. مُنتا عیسی گت پیشواشه. وه کاری هکرده که گت پیشواها نئونِسینه هکنن. وه شه خدره فدا هکرده تا همه آدمای گناه وشه قِربونی وِیکت بَوَه. وه تن هدا که همه آدمای گناه وشه جزا بَوینه. همینتاشه عیسی گت پیشواشه.

خدا ابراهيم ره بات پي په: «ته خاطري، تموم دنيای تيره و تواره فراوونی ډمبه.» عیسی، ابراهيم تيره و توار چه بي په. خدا همه مردم دنياره ابراهيم توار چه فراوونی بخشنه، چونکه هرکس عیسی ره بوور هکته، گناه چه آزاد بونه و هر زمون مردم که عیسی ره بوور هکن، خدام وشون ره ابراهيم توار دونه.

خدا ابراهيم ره پفرمسه که شه ريکا ايساق ره، و نه وشه قربونی هکته. منتا خدا گسفن وړه ره ايساق بدل برسنيه تا قربونی بوه. اما تموم آدما شه گناهسه وشه که بميريم! منتا خدا عیسی ره دنيای ډله بيارده تا امه بدل قربونی بوه و بميره. همنتاسه عیسی ره خدای وړه گمبي.

خدا که آخرین پلا ره مصریای سر بیارده، هر اتا خنوار اسرائیلی ره بفرمسه تا اته، و ره بکوشن. اینتا و ره چار نسخه وشه که درس بی‌بو. ای همطی و ره خون ره وشه که شه سرة در کنده بسوئن تا خدا که اون خون ره وینسه، وشون سره چه زد بی‌بو و اون خنوار گت ریکا ره نکوشت بو. اینتا پیش آمد ره خدا پسخ بخوئسه.

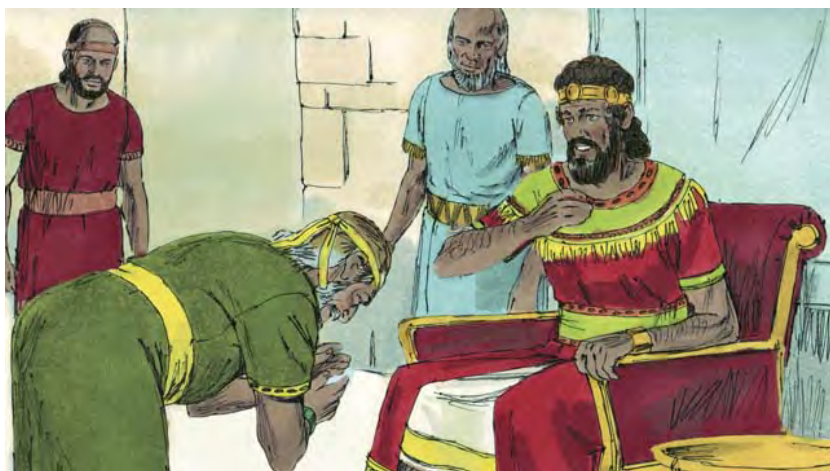
عیسی پسخ جشن و ره موندنه. وه هج اشتباهی نکرد بی‌په و هج زمون گناه نکرده. وه همون روزایی که جشن پسخ بی‌په بهمرده. هرکس که عیسی ره بوور هکینه، ونه گناه سزا ره عیسای خون دته. انگار که خدا، و ره سزا ندنه و ونه چه زد بونه.

خدا بنی اسرائیل جا پیمون دوسه، همینتاسه وشون خدای نشون بئی قوم بیننه تا ټنا ونه وشه بون. مټنا خدا اته نو پیمون دوسه، که هر کس تونه شه وشه بیره. هر کس، هر تیر و توارۍ که دارنه، اګه اینتا نو پیمون ره گردن بیره، خدای قوم دله اته. وه عیسی ره بؤور هکړدنه وشه، خدای قوم دله انه.

موسی پیغمبری بی‌په که خدای کلام ره شه تموم توان جا همه جا ګټه. مټنا عیسی، پیغمبرای دیګه چه گت ټره. وه خداهسه، همینتاسه وه هرکاری هکړده و هرچی باټه، خدای ګپ و کارا بی‌په. همینتاسه هسه که کتاب مقدس، عیسی ره خدای ګپ ګټه.

خدا داوود پادشاه ره وعده هدا که ونه توار چه اُتا کس پادشاه وَنِکَت اِنه تا دنیا دره خدای قوم ره فرمونروایی کنده. عیسی خدای ریکا و مسیح وعده بئی هسه و وه همون داوود توار چه هسه که تا دنیا برقراره تونده پادشاهی هکنه.

داوود، اسرائیلیای پادشاه بی مه مُنتا عیسی تموم دنیای پادشاه هسه! وه ای دواره اِنه و عدالت و آرامش جا، تا دنیا برقراره پادشاهی کنده. کتاب مقدس جه بئیته داستان :

کتاب پیدایش فصل ۱؛ فصل ۳؛ فصل ۶؛ فصل ۱۴؛ فصل ۲۲؛ کتاب خروج فصل ۱۲؛ فصل ۲۰؛ کتاب دوم سموئیل فصل ۷؛ کتاب عبرانیان فصل ۳ آیه های ۱ تا ۶؛ فصل ۴ آیه ۱۴؛ فصل ۵ آیه ۱۰؛ فصل ۷ آیه ۱؛ فصل ۸ آیه ۱۳؛ فصل ۹ آیه ۱۱؛ کتاب مکاشفه فصل ۲۱

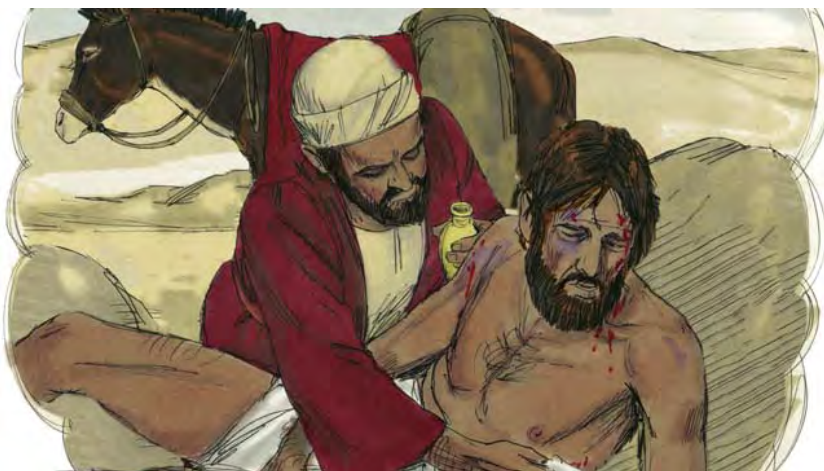
۴۹- خدای نو پیمون

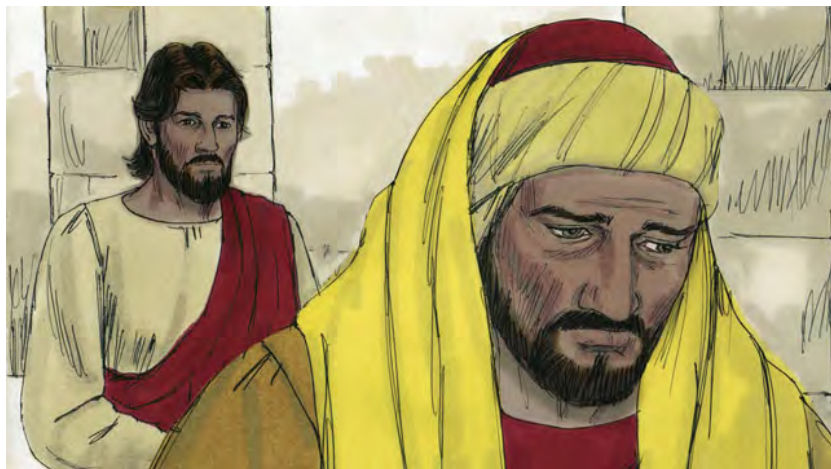
اتا فرشته، پتا جوون کيجا، مريم نوم ره پاڻه که وه، خدای ريکا ره دنيا ايارنه. مريم که دس نخرده کيجا بی يه، روح قدوس شه وای جه وره آپشن هکړده. وئم اتا ريکا بکړده و ونه نوم ره عیسی پشته. همینتاشه عیسی هم خدا هسه و هم انسان.

عیسی خله مोजز هکړده که نشون دنه وه خدا هسه. وه اوی سر راه بورده، توفان ره رام هکړده، خله ناخشی درد دوا هکړده، خله دب بژه های چه ناپاک ارواح ره در هکړده، مرده ها ره زنده هکړده، پنج تا نون و دتا کچیک ماهی ره فراوونی هدا و ۵۰۰۰ تن بتیم ره سر هکړده.

عیسی، گت آموزگار بی یه. ونه درسا همه راس و درس بی یه. مردم، هر چی که وه یاد پدائه ره وشه که هکرد بون، چونکه وه خدای ریکا بی یه. نمونه وشه، یاد دائه که ونه دیگرون رم شه و نیکت دوس داریم.

وه ای وشون ره یاد پدا که خداوند ره، ونه همه چی تون ویشتر دوس دارن، شه دار و ندار تون، ویشتر.

عیسی با ته که خدای پادشاهی دله دَیین، هر چی که دنیا دَره تون، ارزش دار تره. خدای پادشاهی دله بُور دِن و سه، وه، ونه که تره ته گناهای جه آزاد هَکِیه.

عیسی با ته که اتی آدمآ وره بُور کِینه، همون ماقه هَسه که خدا وشون ره رهایی دنه، مُنتا همه وره نخوانِیه. اِیم با ته که اتی آدمآ خاره خاک واری هَسنه، چونکه عیسی خور خَش ره بُور کِینه و خدام وشون ره رهایی دنه. اِیم سَنگ کِیک جاده کِنار وَیکت هَسنه. وشونسه خدای کلام اونتا تیم ره مونده که کتک سَر کُفنه، مُنتا هِج بار نیارنه.. وشون همون مردمی هَسنه که عیسی پیغوم ره اِشتونه مُنتا زِد کِینه و نخوانِیه خدای پادشاهی دله بورن

عیسی وشون ره یاد پدا که خدا گناهکارا ره خله دوس دارنه. وه خوانه که وشون ره بېخسه و شه وچه بدونه.

عیسی ایم وشون ره باته که، خدا گناه چه بد دارنه. آدم و خوی گناهسه وشون توایم گناه کښه. همنتاسه، همه دنیای دله گناه کښه و خدای جه سیوا بوننه. همه خدای دشمن هسینه.

مُنْتَا خدا انده همة آدمای دنیا ره دوس داشته که شه اتا ریکا ، عیسی ره فدا هکرده تا هرکس که وره بؤور هکینه شه گناهسه سزا نوینه که هچی تا ایدم خدای همکیت زندگی کنده.

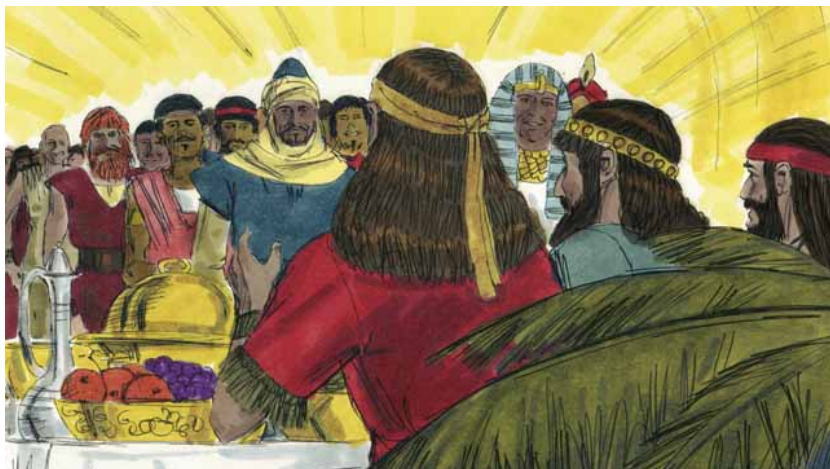
شمه گناه هکردنسه، شمه سزا مرگ هسه. خدا ونه که شمه جه خشم بیره ، مُنْتَا چونکه عیسی ضلیب دار تن بورده و بمرده، همة گناه سزا ره شه گردن بیته.

عیسی هیچ زمون گناه نکرده، مُنتا گس هدا که انسون گناهاییسه جزا هیبره. انده که سنگینترین جزا که مرگ هسه ره شه گردن بیته. همینتاسه وه درسه قُربونی بی یه تا شمه و دنیای دله آدمای گناهها ره بشوره و پاک هکبه. چونکه عیسی شه خد ره قُربونی و نکت خدا ره پیشکش هکرده، اینطی خدا تموم گناهها، تا اونجه که آدمای بدترین گناهها رم که وره بؤور دارننه ره بخشنه.

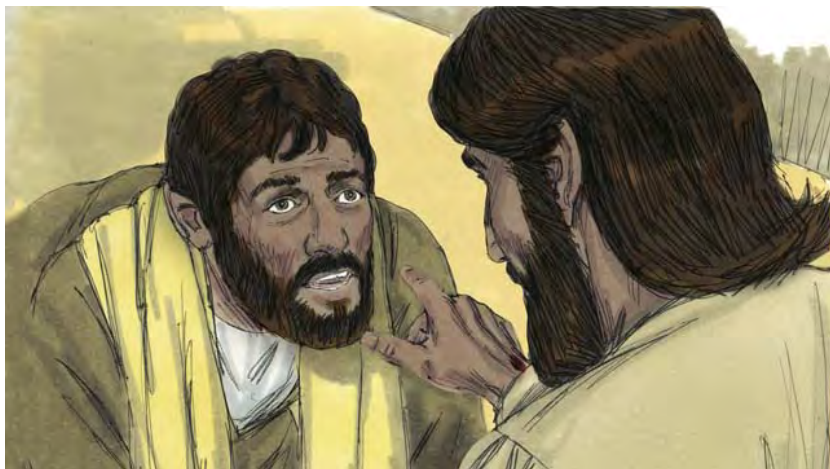
بدونین که شمه خار کارم نتونه شما ره رهایی هده. هج کاری دنییه هکبین تا شمه دوستی دواره از سر بیره. ونه بدل ونه که بؤور هکبین، عیسی خدای ریکا هسه و شمه جا سر صلیب دار بالا بمرده و خدا دواره مردهای جه وره زنده هکرده. اگه اینتا حقیقت ره بؤور هکبین خدام شمه تموم گناهها ره بخشنه.

خدا هر کس که عیسی ره بؤور هکنه و وره شه خداوند بدونه ره نجات دئه. مَنتا خدا آدمایی که عیسی ره بؤور نکین و وره ایمون نیارن، نجات ندئه. وه نشنه که ندارهشی یا دارا، مردی یا زن، پیری یا چوون و یا کجه ایی هشی. خدا شما ره دوس دارنه و خاونه که عیسی ره بؤور هکنین تا ونم پشونه شمه جا دوشی دونده و شمشه خار رفق بؤه.

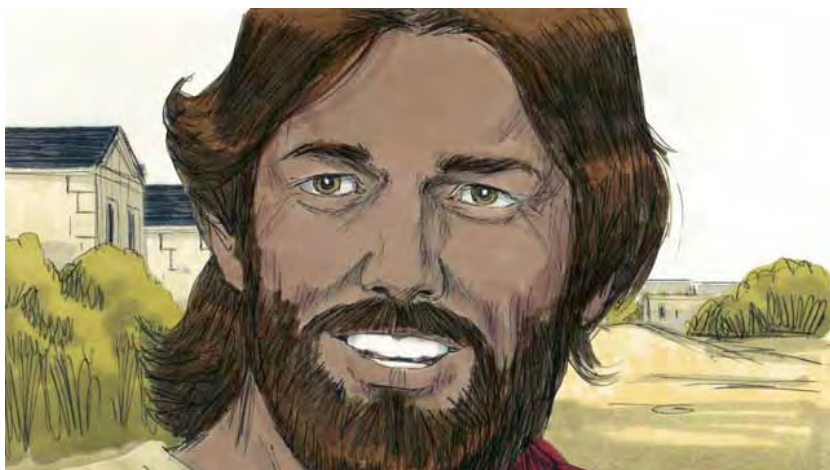
عیسی شمه چه خاونه تا وره بؤور هکنین و تعمید بیرین. اسا شما بؤور دارینی که عیسی همون مسیح و عده بئی هسه و خدای تِنا ریکا هسه؟ بؤور دارینی که گناهکار هسَنی و ونه که خدا شما ره سزا هده؟ بؤور دارینی که عیسی ضلیب دار تن ، بمرده تا شمه گناه ره بشوره و پاک هکنه؟

اځه عیسی و هر چی که شمه هکرده ره بؤور دارنن، اسا شما مسیحی هسئنی! اسا دیگه شیطان شه سیو پادشاهی دله شمه سر بالا دنی په و شمه سر فرمونروایی نکنده . اسا خدا شه نورانی پادشاهی دله شمه سر بالا تره.خدا شما ره توانایی هدا تا قذیمای واری گناه نکین و چطی پاک و درس زندگی هکردن ره شماره یاد پدا.

اځه مسیحی هسئنی،خدا شمه گناها ره عیسای کارسه پبخشیه. اسا خدا شما ره شه خاره رفیق دونده نا دشمن.

اځه ځدای رَفَق هَسَنی وُ ځداوند عیسی ره خدمت کتنی. شمه دل خوانه که عیسیا درسا ره په بیرین. درسه که مسیحی هَسَنی، شیطان اِیم شومسه سوسه اِنه تا گناه هکنین. مُنتا خدا همیشه شه گپ سر استنه. وه فرمونه اځه شه هکرده گناه ره شه ټک جا بَوین، وه شما ره بخشنه و شما ره توان دنده تا گناه رو در بین و ونه چه سر شاخ بَوین.

خدا شما ره گڼه که دعا و نیایش هکنین و ونه کلام و کتاب ره بخونین. وه اِیم شما ره گڼه که مسیحی های دیگه همکت وره پرستش هکنین و دیگران ره بَوین که شومسه چیکار هکرده. اځه همة اینکارا ره هکنین، شما و ځدای میون اِتا دوستی دوس وونه، موندگار. کتاب مُقدس چه بئیته داستان :

کتاب پیدایش باب ۲؛ انجیل متی باب ۱۲ و ۱۴؛ انجیل لوقا باب ۲ و باب ۱۰ آیه ۲۵ تا ۳۷؛ انجیل یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ رساله پولس به رومیان باب ۳ آیه ۲۱ تا ۲۶؛ باب ۵ آیه ۱ تا ۱۱؛ رساله پولس به کولسیان باب ۱ آیه ۱۳ تا ۱۴؛ رساله اول یوحنا باب ۱ آیه ۵ تا ۱۰

۵۰- عیسیٰ ای گردِ نه

۲۰۰۰ سالى بونه که دنيای آدمآ ، خور خش انجيل عيسای مسيح ره اِشتونزه. کليسا دَیَّه رُوش گيته. عيسى مُژده هدا بی په که آخر دنيا دواره بَرگِردينه. دَرشه که عيسى هنتا نَيمو، مُنتا شه گپ سَر اِسِنه و شه وَّعهده ره وفا کُنده.

خدا امه جه خوانه هَمينطى که مسيح دگرسن وشه چش به راه هَسَمى، پاک زندگانی هکنيم و ونه ارزش ره بَدونيم. اى وه امه جا خوانه که ونه پادشاهی درواره همه مردم جا گپ بَزَنيم. مسيح اونگِدر که دنيای دله زندگانی کرده، اينطى بفرمسه: «مه شاگردا خور خش پادشاهی خدا ره همه دنيايسه گِئنه، اونگِدر آخر دنيا رَسينه.»

خله قوما درنه که عیسای درواره هنتا هیچی نشتوشنه. مسیح هنتا آسمون نشی بی یه، مسیحیا ره پفرمسه تا اینتا خور خش ره اتنده آدماپسه که هیچ زمون نشتوشنه گوش برینن. عیسی پفرمسه: «بورین و همه مردم دنیا ره مه شاگرد هکنین، چونکه وشون دل انا دشت و نکت پتاشین وشه آمادونه.»

عیسی اینتارم باته که: «خدمتکار، شه ارباب تون بالاتر نی یه. همونطی که دنیای اربابون مه جه بد داشتنه، شمارم مه خاطری شکنجه کینه و کشینه. این دنیای دله درد و زنج کشنی مئتا شمه دل دله او یكون نخره، چونکه من این دنیای پادشاه که شیطان هسه ره پنه بزومه. اگه تا آخر مه جا وفا هکنین، اونگدر خدا شما ره رهایی بئه.»

عیسی شه شاگردای وشه اته داستان باته، تا وشون ره هالی هکینه که آخر دنیا مردم سر چه پلا اینه. وه باته: «اتا مردی شه زمین دله خاره تیم دکاشته. اون ماقه که بخت بی یه، دشمن بيمو و ونه گنم تیم دل به دله غلف تیم دکاشته و شه راه ره بیته، بُورده.

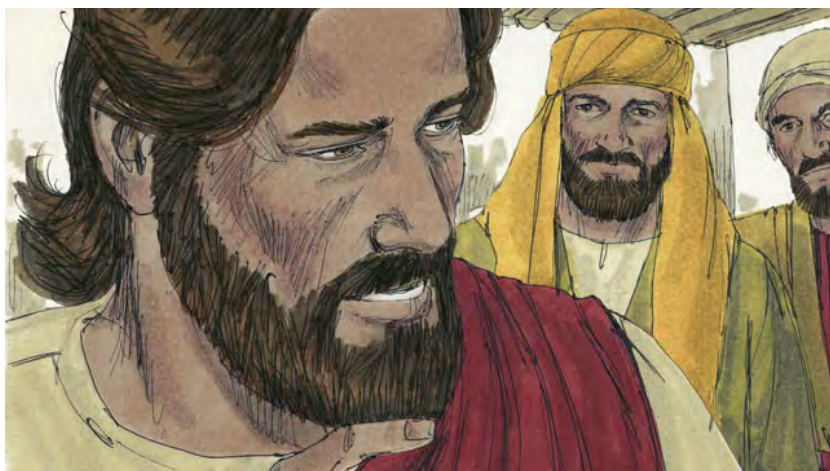
تیما که نوچ بزونه، اونتأ مردی کارگرا باتنه: «ای آقا، شما که خاره تیم زمینه دله دکاشتنی! چی شیشه وشون دله غلف نوچ بزو؟» اونتأ مردی جواب هدا: «اینتا کارمه دشمنون جه بر اینه. مه اته دشمن اینتا کاره هکریده.»

کارگرا شه ارباب ره جواب هدانه: «اسا گنی غلغا ره ونه وجین هکنیم؟» ارباب در جواب باته: «نا اگه اینتا کاره هکنین اتی گنما رم وجئی. تا پتاشین لس هدین و اونگیر علف ره تش بزنین، مئتا گنما ره مه امباره دله بیارین.»

شاگردا نیئنه که اینتا داستان، چشی ره خوانه بؤه و مسیح جه پخواسنه تا داستان ره وشوئنه قشنگ روشن هکنه. عیسی باته: «اونتا مردی که خار تیم دکاشته، مسیح هسه. دشت و لیکا همین دنیا هسه و خاره تیم اونتا مردمی هسئه که خدای پادشاهی دله درنه.»

غلف اون آدمایی هسینه که شژنه و شیطان وِر درنه. اونتا مردی دشمن همونتایی هسه که غلف تیم ره دکاشته، وه همون ابلیس هسه. پتاشین ماقه آخر دنیا هسه، و فرشتهام همون گم تاشا هسینه.

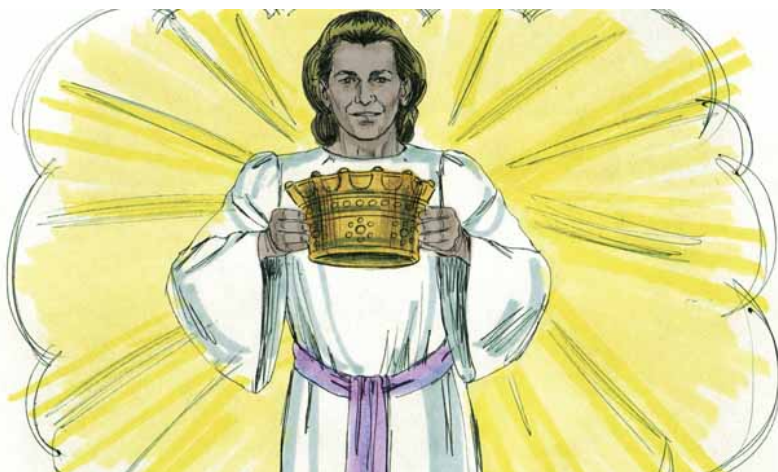
دنیا که آخر برسه، فرشته ها اون آدمایی که ابلیس وِر درنه ره ، تموم دنیای جه اته جا جمع کئنه و تش دریاچه دله دم دئنه. اته جا هسه که زار و بلای جه پر مه زاری کئنه انده که وشون دندون چرک چریک کنده. مُنتا پریزکارا که عیسی دِمبال بوردنه، شه پی پر پادشاهی دله افتاب واری سو سو زنه.

عیسی ای همطی باته که این دنیا تموم بئیه په وه دواره بئه انه. وه همونطی که زمین ره ترک هکرده، دواره برگردینه، اینطی که امه واری تن دارنه و ابر دله آسمون جه بئه انه. عیسی دگرس په هر مسیحی که بمرد بی یه، دواره زنده بؤنه و وره آسمون دله وینده.

مسیحیایی که همون زمون زنده هسئه، وشونم آسمون شوننه و مسیحی های دیگه پلی شوننه که مرده های دله جه زنده بئینه، همه تایی همونچه عیسای پلی درنه و عیسی شه قوم پلی زندگانی کنده. وشون همیشهک آسایش دله هدی جا زندگانی کئنه.

عیسی و عده هدا، هر کس که وره بؤور هکینه، وره اته تاج بڅشیننه. وشون خدای همکیت تا همیشه همه چی سر فرمونروایی کئینه و همیشهک اسایش دارننه.

مُنتا خدا اونایی که عیسی ره بؤور نڅردیته جه، حساب کشیننه. وه وشون ره تش دله دم دینه. همونجه ایکه همیشهک پرمه کئینه و دَنون چریکه دارننه و دَرَد کشیننه. اون تش دله که هیچ زَمون خاموش نانه، وشون پتکا بوئینه و اجیک وشون بڅردنه جه سر نوونه.

عیسی دگرس په، شیطان و ونه فرمونروایی ره از دم نیست و نابود کنده. شیطانم تا ابد همونای همکیت که خدای جا سر ونه ډمبال بورډیته واری تش ډله پتکا بونیه و سوزنه.

آدم و خوای نافرmoni چه بی یه که گناه دنيای ډله بيمو، همينتاسه خدا دنيا ره نفرين هکرده و بخواسه تا وره نابود هکته. مُنتا اته روز خدا نو آسمون و نو بڼه درس کنده که هچي کم ندارنه.

عیسی و ونه مردم، نو پنه سر زندگانی کئنه، و وه تا همیشک همه چیه سر، پادشاهی کئده. وه مردم چش اصلی ره پاک کئده. دیگه نا داغ وینده و نا هیچکس درد کئنه. وشون هیچ زمون پر مه نئینه، هیچکس ناخس نانه و نمیرنه. هچی اونجه نخس نی یه و عیسی عدل و داد جا شه پادشاهی دله، فرمونروایی کئده. همه چی نو بئی په وه شه قوم جا تا همیشک زندگی کئده. کتاب مقدس جه بئیته داستان :

؛ انجیل متی باب ۱۳ آیه ۲۴ تا ۴۲ و باب ۲۲ آیه ۱۳ و باب ۲۴ آیه ۱۴ و باب ۲۸ آیه ۱۸؛ انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۰ و باب ۱۶ آیه ۲۳؛ رساله اول پولس به تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۳ و باب ۵؛ کتاب مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰

Get Involved!

We want to make these unrestricted visual Bible stories available in every language of the world. You can help! This is not impossible—we think it can happen if the whole body of Christ works together to translate and distribute this resource.

Share Freely

Give as many copies of this book away as you want, without restriction. All digital versions are free online, and because of the open license we are using, you can even republish unfoldingWord® Open Bible Stories commercially anywhere in the world without paying royalties! Find out more at [.openbiblestories.org](http://openbiblestories.org)

Extend!

Get unfoldingWord® Open Bible Stories as videos and mobile phone applications in other languages at openbiblestories.org. On the website, you can also get help translating unfoldingWord® Open Bible Stories into your language.